

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

21

yeniHarman

filtresiz, hususi kokulu, bol dumanlı gazete

Almanya/Deutschland: 1,90 Euro • Avusturya/Osterreich: 1,90 Euro • İsviçre/Switzerland: 3,00 SFR KKTC: 1.250.000 TL

Yalçın Küçük Durdu durdu yine yeniHarman'a konuştu!

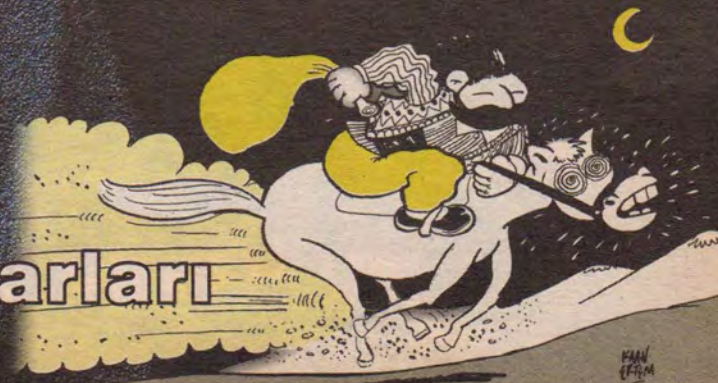


HACKERLAR, KÖTÜ
ÇOCUKLAR MI?

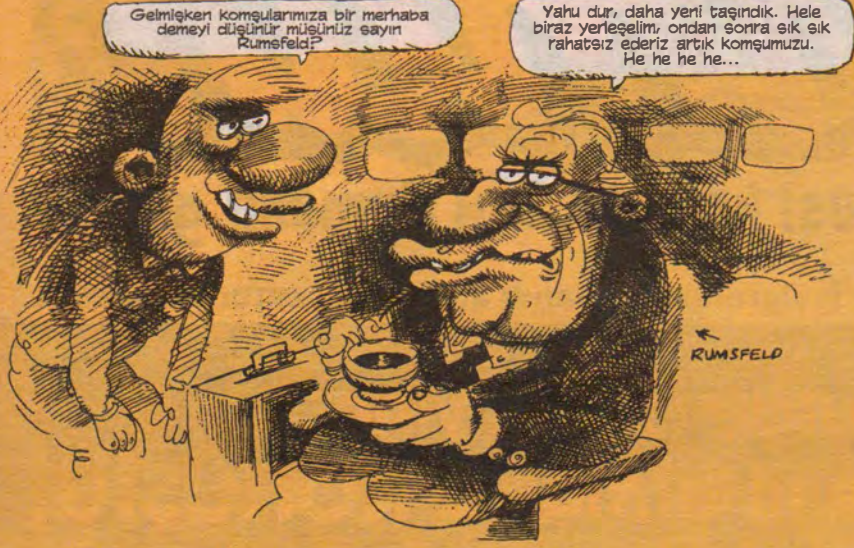


Mustafa Duyar'ı
kimler öldürdü?

Posta Tatarları



• İncirlik'e uğrayan Rumsfeld, Ankara'ya merhaba bile demeden Londra'ya uçmuş!..



• Gündemimizde yine deprem, yine ahlaksızlık, yine kanunsuzluk var!..



• Mini Türkiye Parkı (Miniatürk) Haliç'te hizmete açıldı!..



• Kültür Bakanlığı, Turizm Bakanlığıyla, Çevre Bakanlığı da Orman Bakanlığıyla birleştirildi. Kültür ve sanat çevrelerinden tepkiler var.



ÇOCUKLAR DERSİMİZ COLA

Nihat GENÇ

Irak savaşının en civcivli günlerinde Ankara Valiliği okullara yukarıdaki belgeyi gönderiyor. Öğrencilerinizi alın ve şehirden 18 km. uzaklıktaki Coca Cola fabrikasını gezdirin.

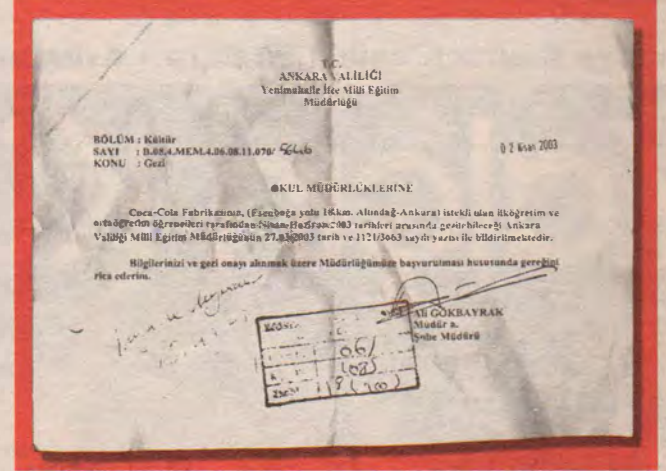
Oysa Ankara'nın göbeğinde Medeniyet Müzesi var. Oraya neden göndermiyor, neden 18 km uzaklığa, kola fabrikasına ve neden savaşın en civcivli günü...Oysa savaş günleri milli heyecan günleridir. Çocukları neden Anıtkabir'e göndermiyorsunuz? Hemen bir telaşla kola fabrikasına gönderiyorsunuz. Türkiye sana neler oluyor? Kim oynuyor seninle Türkiye. Sömürge valililerinin, işgal ordularının yapmayacağı, denemeyeceği şeyleri kim yaptırıyor sana... Birileri direktif mi veriyor?..

Bari müdürler, çocukları Coca Cola fabrikasına götürdü mü? Bu çocuklar, Irak'taki müze talanından sonra, artık

Kahire Müzesi'nden sonra, dünyanın en önemli birkaç müzesinden biri haline gelen Medeniyetler Müzesi'ni hiç gördü mü?

Utang dolu bu sahnelere bu ülkenin yazarları-okuyucuları, halkı nasıl dayansın. BU KADAR PİSLİK olabilir mi?

Türkiye delirdi mi? Ne yapıyorsunuz? İlkokuldaki çocuklarımızın işi gücü

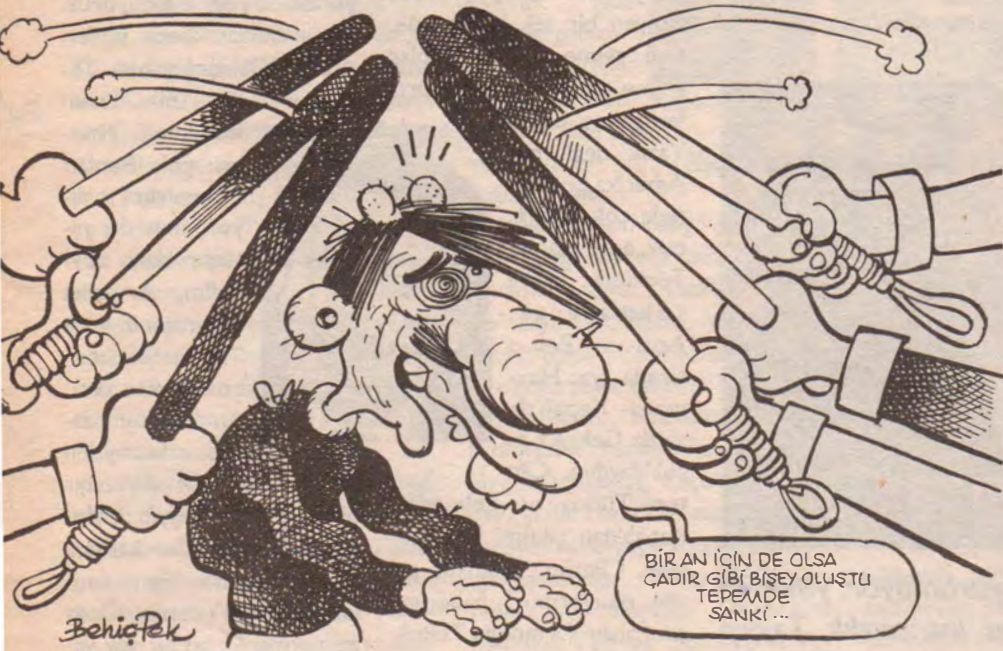
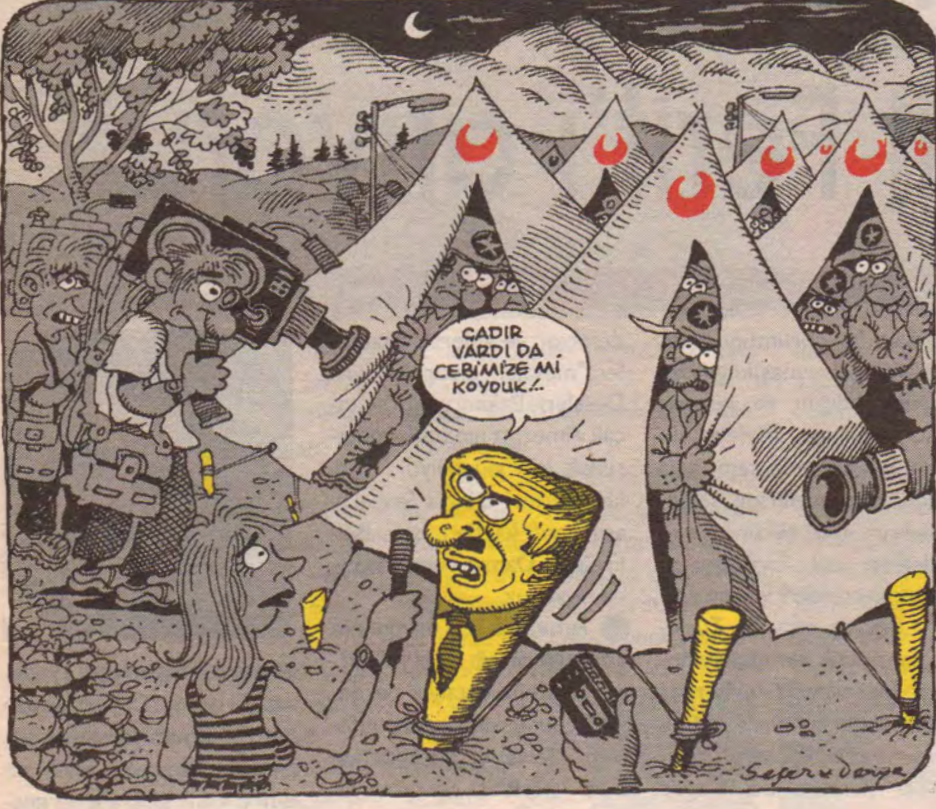


yok Coca Cola fabrikasını gezecek... Başka hangi fabrikaları geze- lim. Çocuklarımızı başka hangi Amerikan markalarını şirin göstereyim. Ne yapıyorsunuz yahu?.. Sizin anne- niz, babanız, bir ülkeniz olmadı mı? Sizi kim yetiştirdi? Hangi müfredatla okudunuz, bu ülkeye bu kadar haksızlık edilir mi? Nerden geldiniz bu ülke- ye?.. Bir millete, bir halka daha nasıl kötülükler düşünüyor- sunuz?



Ey ahali, ey bu topraklarda yaşayan İnsanlar topluluğu! İşte "belgeler", işte valilikler, işte milli eğitim müdürlükleri, işte Coca Cola fabrikası, işte ahlak, işte ülkeniz kimin ellerinde, işte çocuklarınızı ne adına, kimler adına yetiştiriyorlar? İşte bütün medya, yüz dergi, gazete, elli TV, bunları görmüyor... Daha neleri görmü- yor! Alın rezilliklerinizi, tepe tepe kullanın... Bir tarafta çocuklarınıza Coca Cola fabrikasını gezdirin, diğer tarafta çocuklarınızın üstüne binaları düşürüp, öldürün...

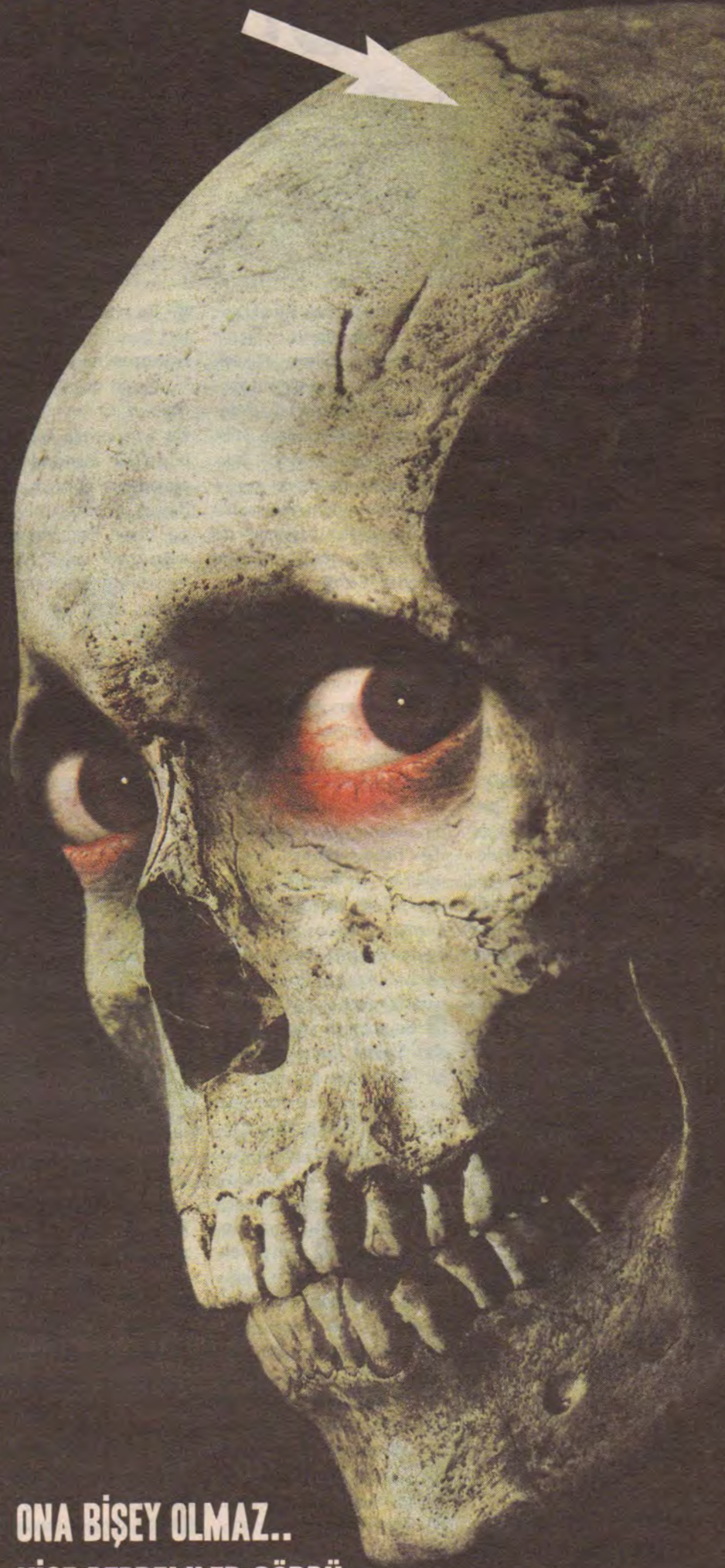
ASIL SORUMLU KAFALARDAKİ FAY HATTI



BENİ
TÜRK
MÜTEAHHİT-
LERİNE
EMANET
EDİNİZ...



ONA BİŞEY OLMAZ..
NİCE DEPREMLER GÖRDÜ..
YIKILAN BİNALARIN İHALESİNİ YAPTI..
İZİN VERDİ..
MALZEMEDEN ÇALDI..
VE BUNLARI HEP YAPTI, HEP YAPACAK..



Dünya savaşını kaybettik Damat Ferit'i arıyoruz



Kutlu ESENDEMİR

● Son olarak 3 ay önce yine yeniHarman'a konuşmuştunuz. O söyleşi gazetelerde yoğun olarak tartışılmıştı.

Kendimi ne televizyonda izlerim, ne de gazetede çıkan mülakatları okurum... Ama o kadar çok yankısını duyuyorum ki, okumuş gibi oluyorum. Evet o söyleşinin yankıları çok oldu ...

● yeniHarman'da, Başbakan Tayyip Erdoğan'a eleştirileriniz ve AKP'nin meşruiyeti olmadığına dair görüşleriniz yer almıştı.

Bunu sadece Marx söylememiş, bütün bilimlerde, islami bilimlerde var; görüntüyle öz birbirinden çok farklıdır... "Bu toplumda en inanılmaz, en şaşırtıcı sözleri Yalçın Küçük söyler" yolunda bir bekleyiş var. O mülakatlarda görüntünün arkasındaki bazı yapıları ortaya çıkarttım. Fakat asıl önemlisi bütün olaylar bu sözleri teyit etti. Bugün daha netlikle söylüyorum; bu

hükümet, yüksek bürokrasinin hükümetidir; hiçbir meşruiyeti yoktur. Yüksek bürokrasiyi yeni bir kategori olarak söylüyorum, sadece ordu değil, sadece yüksek komutanlar değil, yüksek mahkeme de bu yapıya dahil, hatta aynı yapıya bir şekilde devlet başkanını da katabiliriz, çünkü Ahmet Necdet Sezer de yüksek mahkemeden geliyor. Bütün bunları beraber getirdi süreç... Otuz beş yıldır istedikleri bir hükümettir bu... O mülakattan beri yaşadıklarımızın hepsi bu bilgileri doğruladı. Türkiye Cumhuriyeti döneminde ilk kez, hükümet politikalarına açık bir şekilde ve gerekli olmadığı halde, kendini angaje eden bir Genelkurmay Başkanı'yla karşılaştık. Genelkurmay Başkanı, hükümet böyle bir tezkere isterken ortaya çıktı ve "Bu olmazsa batırız" dedi.

● Bu noktada amaçları nedir? Siyasal İslam üzerinde bir hesaplaşma mı var?

Bakin; yeniHarman'deki mülakatta, "Bunlar siyasi İslamı bitiriyorlar" dedim, o görüşmeden sonra iki gelişme ortaya çıktı. Bu gelişmelerden bir tanesi, "Siyasi İslam ve biz bittik" diye panellerin düzenlenmesidir. İkincisi ise, Ahmet Hakan isminde bir televizyoncu çıktı, "Ben artık siyasi islamdan değilim" dedi. Dolayısıyla bu bilgiler teyit ediliyor. Tayyip Bey ve arkadaşları, cumhuriyet düzeninde görülmemiş bir ölçüde inançsızlığı enkarne ediyorlar. Bugün Tayyip Bey yürümüyor, yürüyen inançsızlıktır ve bu inançsızlık Tayyip Bey'de vücut bulmuştur. Siz kimsiniz? Siz, Erbakan Hoca'nın partisinde kongreye gittiğiniz zaman, haremlik selamlık oturanlarsınız! Siz orada üç gün bunun kavgasını yapacaksınız, sonra da karınızın elini tutup Meclis'e geleceksiniz, olmaz böyle şey!

● Bu noktada değişen nedir? Statükonun kendilerine dayatması mı yoksa...

Neyin değişip, değişmediği ayrı. O noktaya gelebiliriz, ama evvela Türkiye'nin, böyle bir inançsızlığa layık olmadığını görelim. Recep Bey, "Gerilim yaratmayacağız" diyor. Peki Siirt'te okuduğu o şiir neydi? "Minareler süngümüz, camilerden gireriz, orayı ordu yaparız" falan, nedir bunlar? Biz, buna layık değiliz. Türk aydınının buna isyan etmesi lazım... O mülakata ilgi duyulmasının nedenini, toprağına

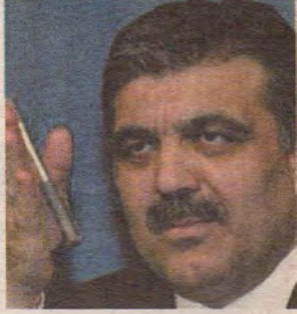
yorsak, bu görüntünün hükümetin karmaşıklığından kaynaklandığını da görmemiz gerekiyor. Söyleyeceklerimi ispat edemem ama kendi düşüncelerimi söyleyebilirim. Çok şükür ki; muhalefetin nasıl olsa ortaya çıkacak gerçekleri vardır. Bülent Bey de olsa, bu Türkiye'nin politik paradokslarından bir tanesidir. Burada daha önemli olan nokta, hem yeniHarman'a hem başka yerlere de, eğer Amerika, bugün senin gönderdiğin on beş subayının bütün silahlarını kontrol

demiyor ve giderse, gazeteler "mesajcı" diyorlar. Türk Dışişleri Bakanı, Şam'a ancak Amerika'nın mesajını taşımak için gidebiliyor. Türkiye Birinci Dünya Savaşı'nı asıl şimdi kaybetmiştir. Belki şimdi Damat Ferit Paşa'yı da arıyoruz.

● Amerika, Türkiye'nin stratejik ortağı değil miydi?

Stratejik ortaklık ne demek, bunu kimse tarif edemez. Devletler arasında askeri ittifaklar olur, ancak stratejik ortaklık diye bir şey yoktur. Türkiye'yi orada isteyen bir tek kavim yok. İran gelme diyor, Araplar gelme diyor, oradaki Kürtler gelme diyor.

Yazık değil mi? Amerika bu noktada çok kararlı, çok açık olarak, Türkleri oraya sokmayacak. Acısı var! Ben o sırada ya Haymana Kapalı'da ya da Gebze Kapalı'daydım. Clinton Türkiye'ye gelmeden Kapalı'dan çıktım. Hatırlarsınız, Clinton, "Osmanlı tarihi okuyormuş" haberleri çıkıyordu. Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde öğretim üyesi olduğum zaman karşılaştığım bir anımı anlatayım. Kemal Kurtaş o dönem rektördü, ilericilerin rektörüydü. Sonra öbür taraf rektör oldu. Öğrenciler, hocaların yemek yiyecekleri sırada rektörlüğün önüne gelirler, "Satılmış rektör! Satılmış rektör!" diye bağırırlardı. Bizim hocaların yemek yediği yerde de öyle geç kalmış, zekası fazla gelişmemiş bir komimiz vardı. Kırk yaşında ve çok canlıydı, hep koşardı. Kıpırmızı yüzlü, çok hoş bir adamdı. Beni o çok etkilemişti.. Öğrenciler bağırır bağırılmaz, bizim komi titremeye başladı çünkü kominin adı da Satılmış'tı.. İki elini panikle



sallayıp "Yapamam, yapamam" derdi. O, kendisinin rektör olması isteniyor sanıyordu. İyimserdi. Bizde de aynı o komi gibi, adımız geçtiği zaman "Ahh! Bizi övüyorlar" diyor, övünüyoruz. Bütün bunlar komik şeyler. Adam, "Osmanlı yıkıldı. Yeline bir düzen kurulmadı. Haritası yok. Bunları birleştirin." diyor. Ben de yıllardır bunu söyledim, Amerika bu projenin içine Türkiye'yi zaten sokmayacaktı. Amerika'nın zaten kuzeyden girmek diye bir niyeti yoktu. Tayyip Erdoğan gitti, sonradan basında da çıktı, Bush'a, "Bana bırakın Saddam'ı" demiş. O da zannetmiş ki; bu bir şey yapacak! "Vallahi ben onu hallederim" demiş. Yanında götürdüğü adamların iki tanesinden biri, Cüneyt Zapsu...



Cüneyt Zapsu



|| Bugün Tayyip Bey yürümüyor, yürüyen inançsızlıktır ve bu inançsızlık Tayyip Bey'de vücut bulmuştur. Siz kimsiniz? Siz, Erbakan Hoca'nın partisinde kongreye gittiğiniz zaman, haremlik selamlık oturanlarsınız! Siz orada üç gün bunun kavgasını yapacaksınız, sonra da karınızın elini tutup Meclis'e geleceksiniz, olmaz böyle şey! ||

bağlı, onurlu bir aydının barışçıl bir isyanı seslendirmesinde aramak gerekiyor.

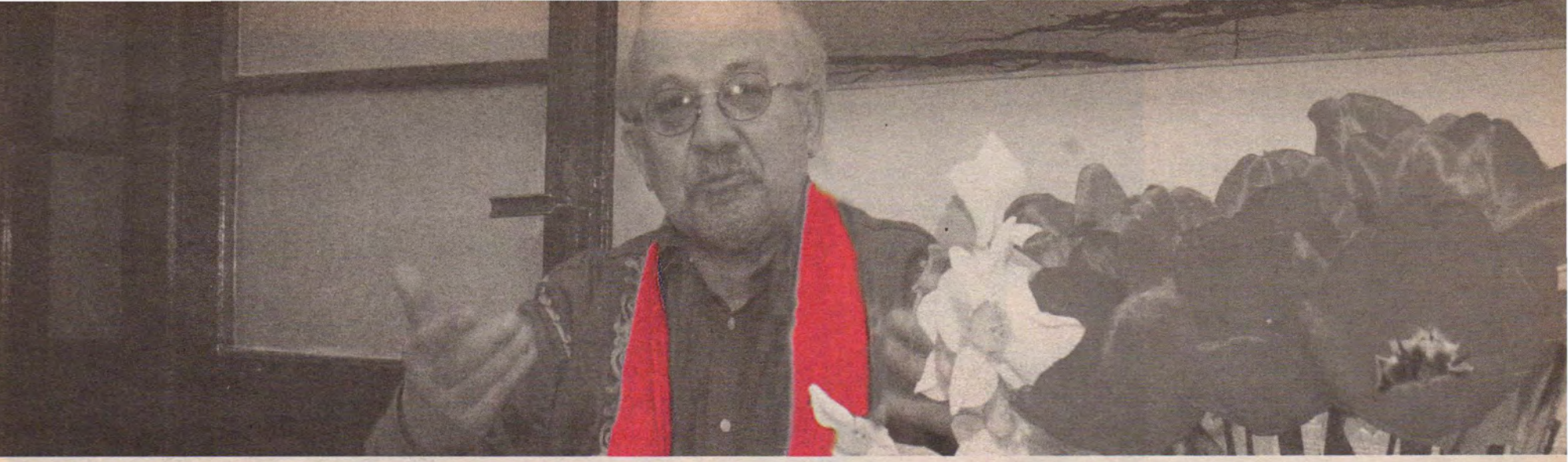
● Son kertede, savaşla ilgili tezkere kararlarını şu ya da bu şekilde onaylamamış bir meclis tablosu var karşımızda.

Ben, görüntüye bakmıyor, derinini görmeyi çalışıyorum. Bir defa şunu açık olarak söyleyeyim; şu haliyle bile Türkiye'nin bu savaşta rol almasını istemiyorsak, hiç olmazsa biz bu savaşta resmen yer almadık diyorsak, bundan kıvanç duy-

edebiliyorsa, seni elbette o bölgeye sokmayacaktır, dedim ve bu bakış doğru çıktı.. Türkiye savaşa girmede, fakat büyük bir savaş kaybetti. Demirel, "Adriyatik'ten Çin Seddi'ne kadar Türk" diyordu. Şimdi Kuzey Irak'ta on beş subayı bile bir Amerikalı çavuştan izin almadan hareket edemiyor, silah taşıyamıyor. Özal, "Yirmi birinci yüzyıl Türk yüzyılı olacak" diye böbürleniyordu. Şimdi Amerika izin vermezse Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, Şam'a bile gi-

|| Türkiye savaşa girmede, fakat büyük bir savaş kaybetti. Demirel, "Adriyatik'ten Çin Seddi'ne kadar Türk" diyordu. Şimdi Kuzey Irak'ta on beş subayı bile bir Amerikalı çavuştan izin almadan hareket edemiyor, silah taşıyamıyor. ||

|| Bunlar siyasi İslamı bitiriyorlar" dedim, o görüşmeden sonra iki gelişme ortaya çıktı. Bu gelişmelerden bir tanesi, "Siyasi İslam ve biz bittik" diye panellerin düzenlenmesidir. İkincisi ise, Ahmet Hakan isminde bir televizyoncu çıktı, "Ben artık siyasi islamdan değilim" dedi. Dolayısıyla bu bilgiler teyit ediliyor ||



İşte artık kendi söylüyor, bu bir deklaredir. Ben bir tek, çok büyük dostum, dün de bugün de sevdiğim **Musa Anter** adını deklare ettim, Musa Anter de Cüneyt Zapsu'nun büyük halasının kocasıdır. Yani akraba bunlar... Kim bunlar, bu hükümete anayasal çerçevede nasıl meşru bir hükümet diyebilirsiniz?

● **Ya Egemen Bağış kimdir? O da New York gezisinde Başbakan'ın yanında mıydı...**

On yedi yaşında New York'a gitmiş, bir daha Türkiye'ye gelmemiş. Amerikan Başkanı Bush'la resmini gösteriyor, "Ben Beyaz Saray'ın resmi tercümanım" diyor. Biz de Amerika'da bulunduk, **Mustafa Kemal'i** milletvekillerini tayin ettiği için eleştiririz. **Egemen Bağış**, Amerika'dan tayin değil mi? On yedi yaşında gitmiş, bir daha Türkiye'ye gelmemiş; Türkiye'de elini sıcak sudan çıkartıp, soğuk suya sokmamış. Ben başka bir bilimi temsil etmeye çalışıyorum. Üniversitelerde bilim felsefesi okutum. Oradaki öğrencilerim benden şükranla bahsederler; onlara, "Bilim adamı mı olacaksınız, her gün, 'bayram değil seyran değil, eniştem beni niçin öptü?' diye soracaksınız" derdim. "Ben Türkiye'nin temsilcisiyim" diyor, insana sormazlar mı, bugüne kadar Türkiye için ne yaptın? Biz bunları söylüyoruz, doğru çıkıyor.

● **Dönemin Dışişleri Bakanı Yaşar Yakış'a ikinci AKP hükümetinde yer verilmemesinin nedeni nedir?**

Yaşar Yakış tam tersine, "Beni bu hariciye bakanlığında tutmazlar, çünkü bunlarla ben aynı kavimden gelmiyorum." diye demeçler verdi. Çok ilginç değil mi? Bu yepyeni bir bilim, ben kimse böyledir demiyorum. Toplumda görüşlerime ilginin artmasının bir nedeni bu, aydına, bilim adamına güven duygusunu tazeledi. Bir kitabım, 12 Eylül darbesinden bir hafta önce

çıkmişti, orada şaşırtıcı bir şey söylemiştim..

● **Bu, "Bir Yeni Cumhuriyet İçin" kitabınız mı?**

Evet... Yasak bir kitaptır. Hiçbir önemi olmayan, Cumhuriyet gazetesinde çıkmış yazılarımın bir derlemesiydi, ama bazı önemli değerlendirmelerim vardı. Eylül'ün ilk haftasında çıktı, sonra beni sekiz yıla mahkum ettiler. Orada çok açık olarak, "Türk Silahlı Kuvvetleri hükümete gelecek, iktidara gelecek" gibi sözlerle geleceği görmüştüm. Bana yönelen ilgiden dolayı memnun olduğum noktada, halkımız bilimselliğe doğru ilerliyor, değişikliklere bakıyor. Ben devamlı onlara, "Tedbirli davranın" diyorum. Bakın, bilim adamı çalışır, bakar; nasıl bakarsınız? Biz fotoğrafa şöyle bakarız: Dünya altmışlı yıllarda, "bozmazsan, elinde tutamazsın" kuralını kavradı. Türkiye büyümeye küçülür, diyor, şimdi buna razı oldular. Bunlar aydınlıkta yaşayamazlar, bunun için kararttılar. 12 Mart 1971 Genelkurmay Başkanı Orgeneral **Memduh Tağmaç** Darbesi, 12 Eylül 1980 Genelkurmay Başkanı Orgeneral **Kenan Evren** Darbesi, bunlar karartma ve örtme darbeleridir. Eylülist Darbe'den önce **Arıncı**'nın eşi **Münevver**'in başı açıldı, Evren darbesi örttü. Gül'ün karısı **Nisa**'nın lisede başı açıldı, darbeden sonra, üniversiteye örtterek girmeye kalktı, **Ali Müfit Gürtuna**'nın karısının da başı açıldı, Evren kapattı. Kapatmazsa yönetemeyeceklerdi. Her birinin özel hikayesi vardır, o ayrı... 12 Eylül değişiminden arta kalan bulgurlardır bunlar. Şu an iktidarda olan parti, 12 Eylül'ün has partisidir.



Münevver Arıncı



Emine Erdoğan



Hayrünisa Gül



Reyhan Gürtuna

|| **Başlarını Evren kapattı. Kapatmazsa yönetemeyeceklerdi.** ||

yi, Türk Genelkurmay Başkanı **Kenan Evren** buraya getirdi. Ha, 12 Eylül'deki hükümet değişik miydi? O ayrı, ancak bunlar 12 Eylül'ün has çocuklarıdır. Her gün görüş değiştiren, hiçbir inançları olmayan, her türlü yeniliğe karşı, her türlü sola karşı bir hükümet bunlar. Peki ama bunları neden getirdiler, memleketi sevdikleri için mi? Öyle kabul edelim, hiçbir şey bilimden daha güçlü değildir; kitaplarımız ortadadır, herkes biliyor. Belki bizden daha çok ülkeyi sevdiklerini düşünüyorlardı, onların memleket sevgisinde Türk aydınının parlaklığı büyük bir tehlikeydi, bunun için **Erbakan Hoca**'dan daha fazla **Erbakancılık** yaptılar.

● **Türkiye'deki siyasal İslam'ı, Ortadoğu'daki uzantılarından ayırtıran özellik nedir?**

Benim söylediğim bir felsefedir; Türkiye İslamcılığı hiçbir zaman kendi ayaklarıyla, kendi kanatlarıyla uçmamıştır. Türkiye siyasal İslamı, 12 Mart ve 12 Eylül'ün kanatlarıyla çıkmış, yükselmiştir. Türkiye Cumhuriyeti; Türkiye aydınını, Türkiye

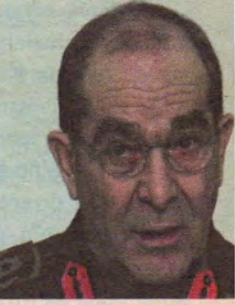
ilericilerini kendisi için bir tehdit görmüştür. O tehdidi durdurabilmek için bunları çıkartmıştır. Onlar şimdi iktidardadır. Bilim nasıl çalışır? Yüksek bürokrasiye o zaman şunu sorarız; Türk ordusunun en yüksek noktasında olan **Hüseyin Kıvrıkoğlu** Paşamızı Genelkurmay Başkanı'yken, "Bunlar kin kusuyor, kan kusuyor" demişti; o günden bugüne ne değişti? Neye güveneceğiz biz? Yüksek bürokrasinin desteği kalksın, bugün bu hükümet düşer. Bakın yüzde 34'le, başka ülkede değil bu ülkede iktidar oldu lar .

Ecevit 1977 yılında yüzde 43 oy aldı, hükümet kuramadı. Dünyanın hiçbir yerinde yüzde 34 oy almış bir partiye hükümet vermezler. Böyle bir meşruiyet olmaz. Bu noktada söylediklerimiz doğru çıktı. O yüzden belirttim, **Ahmet Hakan**'ın söyledikleri bir semboldür, "Yok" diyor, "hiçbir şey yok, ben İslamcı değilim.."

● **Cumhurbaşkanı Sezer'in de siyasi iktidara yönelik sessiz çıkışlarına tanık olunuyor...**

Ben dünyaya fizik olarak bakıyorum. Şimdi bu büyük roman, **Decameron**, 1351'de yazılmış. O zaman dünyada, toplumda büyük bir deprem oldu. Bu depremi teorik anlamda kullanıyorum. Batı toplumunda büyük bir felaketti, ancak bu felaketten önce aristokrasi ve kilise çok güçlüydü. Fizik olarak toplum şuna bakar; eğer bu felaket benim başıma geldiyse, eğer aristokrasi ve kilise güçlüyse, bu felaketi önlemezlerse onlar da düşer. Bu kitap o düşünle ilgilidir. Bu felaketi önlemezlerse cinsellik başlar, şu başlar, bu başlar... Bu noktada Türkiye'ye nasıl bakacağız? Türkiye'de, bu toprakların onurunu duyan insanlardan biri olarak, **Ahmet Necdet Bey** cumhurbaşkanı olur olmaz nasıl haykırdım nasıl... Aristokraside bir kız 17-18 yaşına girdiği zaman ona bir balo yaparlar, Fransızlar bu baloya başlangıç anlamına gelmek üzere 'debutante' diyorlar. Onu sosyeteye takdim ederler, bizde cum-

hurbaşkanı olma merasimi de buna benziyor. Cumhurbaşkanı olur olmaz, bir güzel giydiriyorlar, New-York'a götürüyorlar. **Sezer'i**, dünya yahudiliğinin hâlâ genel merkezi olan New York'ta gezdirdiler. Ben o zaman cezaevindeydim, resimlerine baktım, isyan ettim. İlk sınav çok iyi. **Sezer'i** Amerika'daki büyük hahamlara göstermişiz, onlar iyi not vermiş. Aynı yere **Tayyip Bey** de gitti, o da not aldı. Böyle bir memleket oldu Türkiye... Siz buna isyan etmez misiniz? Kim seçilirse, aristokrat kızları gibi nasıl beğendiniz mi, çok güzel değil mi, diye Amerika'ya mı göstereceğiz? Bunun arkasında ne var? Biz neyiz? Biz solda mıyız, sağda mıyız? Biz buna isyan ediyoruz. Ama **Bülent Ecevit**, Filistin'de yapılanları jenosit (soykırım) diye nitelediği zaman, o sıra iktidarda bulunan güya çok Türkçü, güya yerli MHP sözcüsü, göbekli, **Şevket Bülent**



Org. Hilmi Özkök



Kenan Evren



Üç fotoğrafla Bağış: Beraber yürüdük biz bu yollarda, beraber ıslandık yağın yağmurda...

Yahnici diye birisi çıktı; "Yahudi lobisini kızdırır bu" dedi. Bunun anlamı nedir, ben bunu; "Dünyada bir Yahudi partisi var" diyorlar diye anlarım. Bunu ben demiyorum, ben sadece onların söylediklerini okuyorum.

● **Amerika, Avrupa Birliği sürecinde Türkiye'nin arkasında değil miydi?**

Amerika'yla bu Ortadoğu paylaşımında beraber olursak, "Bizi Avrupa Birliği'ne sokarlar" diye düşünüyorlardı.. Benim bu romanlardan yola çıkarak söylemek istediğim şey, bitmiştir bu. Neden? Bu bakışa güveniyordunuz, başka gücünüz de yoktu; ne aydınınız, ne politikacınız vardı, Avrupa Birliği'ne sokmadılar... Oraya götüremediler. Hilmi Paşam, "Kuzey Irak'a gerekirse gireceğiz" diyordu, Amerika "girmeyin" dedi ve girilmedi.. Dolayısıyla bu politika artık bitmiştir, İslamcılık da bitmiştir. Zıtların birliği ilkesine göre, ikisi birden tükeniyor. İslamcılarını getirdik, hükümet oldular, 363 tane milletvekilleri var; "Ben İsrail'e daha fazla yakın olacağım" diyorlar. Çok net olarak politik bir çöküş yaşıyor Türkiye'de.

● **Kıbrıs'tan sonra da, Irak'ta da askeri bir çıkış olmuştu. Kürtler'in Kerkük'e girmesi, Kuzey Irak'taki herhangi bir devlet girişimi savaş nedeni olarak gösterildi.**

Aydının, bilim adamının işi, toplumdaki fiziksel gelişmeleri göstermektir. "Sakın ha dünya, Avrupa, Kıbrıs'ın bir parçasını Avrupa Birliği'ne alırsanız, "casus belli", savaş nedeni, savaş yaparım" deniyordu, Güney'i Avrupa Birliği'ne aldılar. Bunun üzerine, yeşil hat filan diyerek, "Vazgeçtim, ben savaş yapmayacağım"a gelindi. "Orada bir Kürt devleti olursa savaş nedeni olur" diyorduk, şimdi buna da itirazları yok. Ne diyor koca Amerikan kuvvetleri; "Amerikan ve Kürt kuvvetleri ilerliyor." Bundan daha açık bir ifade var mı? Ben ise, "Onu da biz kurduk, televizyonlarını da biz kurduk" diye bağıryorum. Büyük millet, televizyonlarda Talabani'nin bir yardımcısının yardımcısı gelmiş de, Ankara'da karşılanmış diye seviniyor... Nasıl çalışır bir toplumun kafası? Şöyle çalış-



**Aristokraside bir kız
17-18 yaşına girdiği
zaman ona bir balo
yaparlar, Fransızlar bu
baloya başlangıç anlamına
gelmek üzere debutante
diyorlar. Onu sosyeteye
takdim ederler,
bizde cumhurbaşkanı olma
merasimi de buna
benziyor.**



The Decameron, İtalyan yazar Giovanni Boccaccio'nun başyapıtıdır. 13. yüzyılda vebadan kaçan sosyete kadınlarının, oda hizmetçilerini ve üç erkeği yanlarına alarak ülke dışında bir eve kapanmalarını anlatır. Kitapta, 10 kahramanın onar öyküsü vardır.

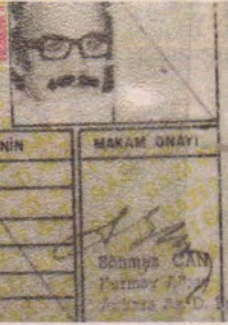
şır; Irak'a girelim, ama yüksek bürokrasi, "Oraya girersek Kürtlerle değil Amerika'yla savaşmış olacağız" dediği için oraya giremiyoruz. O zaman Kıbrıs için savaş arıyor, o zaman da "Benim Ege'de savaş yapmam mümkün değil, orası Avrupa." deniyor. Bunu böyle demekle kalmayıp, resmen diyorum, "ben Kıbrıs için savaşmıyorum." diye açıklama yapıyor. En ateşli alanlar için savaşmıyorsam, kim için savaşacağım? Öbür tarafında İran var, 1639'dan beri İran'la savaş yapmadım. Şimdi, çok hoş! Podgorny, Sovyetler Birliği'nin devlet başkanıyken gelmiş, İsmet Paşa'yla filan sohbet etmiş. "Başbakansınız, kocaman bir ordunuz var" demiş... "Bu ordu niye bu kadar büyük" diye sormuş. "Eğer komşularınız içinse, Suriye için, Yunanistan için bu kadar büyük bir orduya gerek yok. Siz kışladan çıkarsanız ondan çok daha küçük orduyla hepsini yenersiniz. Dolayısıyla komşularınız için bu kadar büyük bir orduya sahip olmak akılcı değil." demiş. Ardından da eklemiş, "Bizimle savaş için böyle büyük bir ordu düşünüyorsanız, bize göre de küçük kalırsınız." En önemlisi budur. Herkes ağızda geveliyor. Biz eninde sonunda Amerika'yla savaşmıyoruz. Orada da gösterdiler. Onun için de böyle bir orduya gerek yok. Halk savaşı, başka bir şey olacak mı, olmayacak mı bilemiyorum? Ama oraya doğru gidiyor, hiçbir kuşku yok. Yani Türkiye'nin doğu kısmı, buraya dokunmakta olan Amerika'nın, Osmanlı İmparatorluğu'nun bir parçası haline gelecektir. Bizim gibi insanlar Amerika'ya burayı vermek istemeyenlerdir, biz o savaşı görüyoruz.

● **Amerika'nın bölgeyle ilgili olarak nasıl bir planından söz edilebilir?**

11 Eylül'den sonra bazı mülakatlarımda, "Afganistan önemli değil, Saddam'ı düşürmediği müddetçe Amerika tatmin olmaz" diyor, "Türkiye iki nüfuz bölgesine ayrılmıştır. Samsun-İskenderun ve Doğu, Amerika'nın yeni nüfuz bölgesidir" diye ekliyordum. Adam bunu kuruyor ve saklamıyor. Esas konumuza gelecek olursak, bırakalım bu ileriye dönük fiili olarak durum şöyle anlatılıyor: "Benim çok büyük bir ordum var. Ben bu orduyla resmen kabul ediyorum ki; Kıbrıs için savaşmayacağım." Bana göre iyi bir şey. Sakın ola ki, yanlış anlaşılacak istemem. "Savaşmayacağım ama Kuzey Irak'ta da savaşmayacağım." Biz resmen şunu kabul et-

nu her zaman söyledim; ben savaşa gitmek istemedim. Ama sonunda gittim. Neden gittim? Şu hesabı yaptım: Ben bu savaşa gitmezsem, Türkiye'de kalamam. Türkiye'de kalma taahhütlerim vardı. O taahhütleri bir daha yerine getiremezdim. Atina'da hakkımda çıkan bir kitapta söyledim, insanın iki yanı vardır. Biri, insanın sevgilisiyle bir odada yalnız olduğu halidir, çırılçıplaksındır, diğeri ise tek başına, savaştasındır. Hiç kimse beni bu ordunun aleyhine konuşturamaz. Orada o kadar güzel subaylar gördüm ki... Fakat önemli

Biz resmen şunu kabul etmiş vaziyetteyiz ki; Amerika'nın istemediği savaşlara girmeyeceğiz. Amerika da bizim Kuzey Irak'taki subaylarımızın cebinde silah olmasını istemiyor. Biz de bunu kabul ediyoruz.



Kıbrıs Gazisi Yalçın Küçük

İnsanın iki yanı vardır. Biri, insanın sevgilisiyle bir odada yalnız olduğu halidir, çırılçıplaksındır, diğeri ise tek başına, savaştasındır. Hiç kimse beni bu ordunun aleyhine konuşturamaz. Orada o kadar güzel subaylar gördüm ki... Fakat önemli olan diğer bir söyleyeceğimiz nokta da şudur; biz hiç kimseyle savaşmayacaksak, o zaman niye, yazık değil mi bunca büyük bir gence?

miş vaziyetteyiz ki; Amerika'nın istemediği savaşlara girmeyeceğiz. Amerika da bizim Kuzey Irak'taki subaylarımızın cebinde silah olmasını istemiyor. Biz de bunu kabul ediyoruz. Halk haklı olarak, "fizik olarak peki bu ordu niçin var?" diye soruyor! İçerideki solcuları durdurmaya ise, 200 bin kişilik bir polis yeter zaten...

● **Neden bu kadar büyük bir askeri güç var?**

Dünyanın hiçbir yerinde savaşmayacağını doktrin olarak ileri sürüyor ne yapacağız? "Kıbrıs'ın yarısı Avrupa Birliği'ne alınırsa savaş olur" diyorduk, şimdi yeşil hattı da kaldırdık. İyi de oldu yeşil hattı kaldırmak. Ben o yeşil hatta savaştım, yani Kıbrıs'ta savaştım, oraları biliyorum. Bu orduyla birlikte savaştım, bu nedenle Türk solu beni çok eleştirdi. Ayrıca söylediklerim yanlış anlaşılmasın, bu-

olan diğer bir söyleyeceğimiz nokta da şudur; biz hiç kimseyle savaşmayacaksak, o zaman niye, yazık değil mi bunca büyük bir gence? Bu tartışılacaktır.

● Türkiyeli aydınların, pozisyonu ne bu noktada?

Bugünkü AKP, insan vücudunda enkarnasyon dediğimiz, inançsızlıktır. Türk aydını da çok zayıfladı. Bütün bel kemikleri gitti. **Mehmet Ali Aybar**'ın bu sözü Türkiye'de moda oldu. Onun da başkasından aldığı bir sözdür.

● Ne zaman başladı bu durum?



Yaşar Kemal

Yetmişli yıllarda kırılmıştık. Türk aydını olarak, biz kendimizi kuruttuk. Ancak şunu görmekte de fayda var: Şu anda Türk aydını bir yanıla da çok büyük bir ideolojik-programatik başarı elde etti... Bir arkadaşım söyledi; annesi altmışlı-yetmişli yıllarda Süleyman Demirel'e "Morisson Süleyman" diyoruz diye kızarmış!.. Şimdi annesi seksen yaşında. Sokaklara çıkıp, "Morisson Süleyman" diye bağırarak istiyormuş. "Yankee go home" diyormuş. Bu bizim sloganımızdı. Bugün bütün dünya görüyor. İkinci şöyle bir şeyi çok net olarak tespit edebiliriz. Marx, Kapital'i yazmış. On dan sonra Rusya'da çevirmek istemişler. Basım için ilk teklif Rusya'dan gelmiş. Marx'ın çok hoş bir mektubu var, Sovyetler bu mektubun bir kısmını yayınlamadı ama ben hep kullanırım. Marx, basım teklifine, "Rus entellektüelleri, aynen Rus aristokratları gibidir; Paris'ten gelen her şeyi moda sayarlar, benim kitabımı da bu yüzden basmak istiyorlar" demiş. Ben ekliyorum, bu İstanbul aydını için de aynıdır. İki yüz yıldır Paris'ten bir ipucu almadan dinini söyleyemezdi aydınlar. Türk aydını sadece üsler konusunda bir şeyler söyledi, şurada burada çok açık olarak İsrail için, Amerika için, "Buraya gelecek" dedi. Bunu şimdi bütün dünya söylüyor. Bakın, Le Monde'da yedi

sayfalık bir inceleme, isimleriyle, kırk yıllık geleceğiyle anlatıyor dünyayı. Bir tek Türkiye'nin basınında bu bakış yok şimdi. CNN International bir hafta önce yayın yaptı, bunlar söylendi bütünüyle. Türkiye aydınında da böyle de bir güven var.

● Türk aydınında gördüğünüz özgün söylem niye Batı'ya yansımıyor?

İlk defa biz özgün bazı şeyler söylüyoruz. Bizden kopya almıyorlar. Niye al-sınlar? Çünkü teknolojiye keşifler aynı anda birçok yerde birden çıkar. Böyle bir şey yoktur; sen yaptın, ben yaptım. Teknoloji tarihi, bu tür keşiflerle doludur. Mesela seksenli yıllarda "Dünya yeni bir ortaçağa gidiyor" diye bangır bangır bağırıyordum, benden sonra şimdi batı da söylüyor. Benden sonra söylemeleri benden aldıkları anlamına gelmez. Benden alıp almamaları umurumda değil, benim dünyam budur. Ama Türkiye aydını, bu son gelişmelerde kendine bir güven oluşturdu. Bir de savaş karşıtı duruş aldı... Tam o sırada hiç ummadıkları bir biçimde Meclis de paradoksal bir durumla savaşı reddetti. Bu Türk aydını için bir güvendir yine de. Ancak biz tükenmiş bir aydınız. Yaratıcılığımızı yitirdik, ancak önümüzdeki bu zor koşullarda tekrar doğacağımıza inanıyorum. Benim Türkiye aydınıyla aramdaki sorun da işte budur. Çok severim, dostluğum da vardır **Yaşar Kemal**'le ama, **Yaşar Kemal**'i artık ne romancı sayarım, ne aydın. Gayet açıktır, altmışlı yıllarda biraz İşçi Partili oldu. O sırada dağtaş İşçi Partiliydi. Nihayetinde altmışlı yıllar, dünyada Paris'in, New York'un sallandığı yıllardır. Büyük bir sol rüzgar esiyordu. **Yaşar**'ın ilk karısı Yahudiydi, şimdi evlendiği de Prof. **Cevat Baban**'ın da mensup olduğu Babanzadeler'den gel-medir, yani Kürt kripto Yahudi'dir. İnsanın Yahudi olmasında hiçbir kötülük görmem, ama **Yaşar Kemal** bütün işlerini onlarla yapar. Yakınlarda bir **Mualla Hanım** da vardı, "Bana aşık" dedi. **Mualla Hanım** da onu bırakmış, bir Yahudi'yle evlenmiş. Şu anda biz tükenmiş bir aydınız. Varolan tarafımız da tam bir yeniceği gibi, her şeyi istemeyen bir kanadımız da var. Onu da çok açık olarak biliriz. **Rauf Denktaş**'a sarılan bir adamı artık Türkiye aydını içinde sayamayız. Türkiye'yi ister-

sin, büyümesini istersin... Ama Kıbrıs artık bir batakanedir. İnsan ilişkisi yoktur ki... Bunu çok açık olarak kabul etmemiz lazım. Türk aydını bu tükenmişlikte tekrar güven ve büyük bir prestij kazandı ama bu bir **Pirus Zaferi**'dir. Kendisi tükenmiştir, ama her söylediği doğru çıkmıştır. Bunu çok açık olarak formüle etmek lazım. Türk halkı da bunu görüyor zaten.

● Amerika'nın Irak'ı işgaline...

Savaş başlamadan evvel "Irak'ta 'yüzyıl savaşları' olacak" dedim, bu da kabul gördü. Tarihte Fransa ile İngiltere arasındaki Yüzyıl Savaşı'na yıpratma savaşı denir. Şu aşamada Irak halkı bizim beklediğimizden daha büyük bir sınav vermiştir.

● Saddam'ın heykellerinin indirilmesi...

Bütün televizyonların şişirmesine göre bu böyle, belki de Irak halkı bunu yapmamıştır. Saddam makbul bir adam değildi ki, belki kendisi yıkardı onun heykellerini ama işgalcilerin heykelleri yıkmasını kabul etmemiştir. Bundan sonra ne olur, ne olmaz onu bilemeyiz, ama bileceğimiz nokta şudur: İngiliz emperyalizmi, İzmir'e, Yunanlıları sevk etti. İzmir mukavemet etmedi. **Hasan Tahsin**'in nasıl öldüğü bilinmiyor, İzmir'de ilk kurşunun masal olduğunu gösterdim, bu görüşü Hüseyin Paşa (Kıvrıkoğlu) zamanında



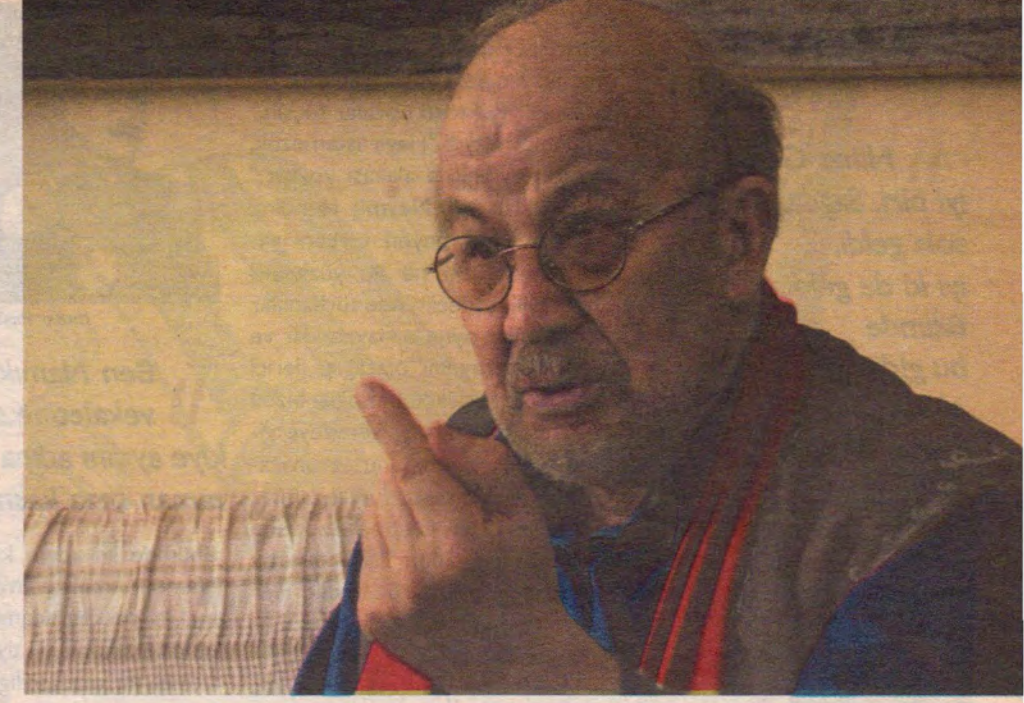
Büyükelçi Cenk Duatepe

Evimin zilinde Cenk Duatepe yazar. Kimdir Cenk Duatepe? Şam Büyükelçisiydi, Apo'yu getirmeye çalışıyordu... Biz biliyoruz bunu; Barzani'yi devlet haline Türk devleti getirdi. Postanesini, televizyonunu Genelkurmay'ın gözetiminde kurdular.

Genelkurmay da kabul etti. İstanbul'a İngilizler asker karttı, karşı koymadık, Mayıs 1919 ve Ocak 1920'de geriye çekildik. Sonra gerilerde direndik, kazandık. Bu artık bir bölge savaşıdır. Yüz yıl sürebilir. Savaş artık bölgenin savaşıdır. Bu artık bizim de savaşıdır. Sonunda Amerika kaybeder, **Napolyon** çok yayıldı, Moskova karlarında çöktü. Amerika kalılar, İç Asya ve Ortadoğu çöllerinde bitecekler. Savaş daha da genişleyecektir...

● Nasıl bir genişlemeden söz edilebilir? Türkiye'yi de

kiye ise sallanıyordu, Suriye-İsrail dostluğunu kurmak için Öcalan'ı oradan çıkarmak istiyorlardı. Bu birinci aşamadır. Ankara da Öcalan'ın Suriye'den çıkartılmasını istemiyordu, nitekim ilk başlarda pek şaşırdı, almıyordu; sonunda CIA ve MOSSAD'ın getirdiğini hepimiz kabul ettik. Bu aşamadan Ottoman Empire of America projesine geldiler. Clinton da söylüyordu, "Dünya Savaşı'nın yapmadığı düzenlemeleri yapmak istiyoruz" diyordu. Osmanlı İmparatorluğu bir düzendi.



W Neymiş efendim, bugünkü YÖK heyeti türbanı yasaklıymış! Bu ne iki yüzlülük? Büyük Millet Meclisi'nde türbanlılar olacak, onlar oyun oynayacaklar ve biz Türkiye aydını olacağız, ilerici olacağız, özgürlükçü olacağız, bizim kızlarımız türbanla üniversiteye giremeyecek ve biz bunu savunacağız! Bizim de bir yanımız Celali ordusuna, yenice-ri ordusuna benzemiştir.

Sovyetler bir düzendi. Yıkılan düzenlerin yerine yeni bir düzen koymak istiyor. İkinci bu savaştan önce Amerika için iki havza vardı. Bu havzalardan bir tanesi İç Asya, diğeri Ortadoğu'ydü. Şimdi bunları birleştiriyor. Dolayısıyla Suriye'nin ve Türkiye'nin doğu illeri bu plan içindedir. Yirmi beş yıldır bu memlekette şunu söylüyoruz; Amerika eninde-sonunda bir Kürt devleti kurmak istiyordu, kuracaktı, şimdi bu yapılıyor. ABD artık Ortadoğu'da Türkiye'yle değil, "Kürdiye" ile işbirliği yaptığını söylüyor. Biz de yirmi beş yıldır, yöneticileri, Türkiye Kürtlerini bu topraklara daha çok bağlayın, bunun gereklerini yerine getirin, Kürtçe öğrenmek için dilekçe veren çocukları hapse atarak bunu yapamazsınız, diye uyarıyorduk. Eğer bugün Irak'ta Kürtler, Amerika ve işgal kuvvetleriyle yan yana savaşıyorlarsa, bu yürek parçalayıcı bir durumdur. Ancak bundan dolayı Kürtleri anlamamak da mümkün değildir. Bu topraklar üzerinde yaşayan insanların işgalci kuvvetleri ile beraber kendi topraklarını işgale zorlayan, buna hazır hale getiren politikacılara bakmak, onları eleştirmek lazım. Biz bunu söylüyoruz. Şimdi, bunu yapanlar bunun hesabını versinler.

● Efendim, bir yakınınız, Suriye Büyükelçiliği'nde diplomatı. Sayın: Cenk Duatepe...

Evet. Evimin zilinde Cenk Duatepe yazar. Kim-

dir Cenk Duatepe? Cenk Duatepe, on beş yıldır Kürt politikasında en yüksek me-mur ve diplomattır. Cenk Duatepe'nin oğlu bizim sevgili yeğenimiz **Aslan** telefon-da teyzesiyle konuşurken, "Teyze babamı arıyorsun ama **Talabani**'yi karşılıyor" diyordu. Bizim ailenin bir parçasıdır bu telefonlar. Zaten Kürtler de, "Bunlar iki bacanak, Apo'yu getirdi" diyorlardı; güya ben getirmişim! Tamam Cenk Duatepe Şam Büyükelçisiydi, getirmeye çalışıyordu... Biz biliyoruz bunu; **Barzani**'yi devlet haline Türk devleti getirdi. Postanesini, televizyonunu Türk Genelkurmay'ın gözetiminde kurdular. Televizyonlarını **İlnur Çevik** kurdu. Kürtlerin söylediği olaydı beni de, Türkiye'nin büyük diplomatları havaalanında karşılardı. Ne olacak yani?... Bu politika yanlışdır ve çöküyor. Ondan sonra da büyüklük iddiasında olacaksın, sonra da Talabani'nin bilmem nesinin, nesi gelmiş, onu büyük bir haber diye sunacaksınız. Bu büyük bir devlet anlayışıyla bağdaşmaz. Biz bunları çok açık olarak söylüyoruz. Yüksek bürokrasiye de söylüyoruz.

● YÖK ile ilgili tartışmalara gelirsék, bir türban vak'ası hâlâ üniversitelerin temel sorunu olarak tartışılıyor. Bütün bunlara baktığımızda Türkiye aydını olarak, bir yandan vücut olarak çöktük. Çok reaksiyoneriz, tıpkı bir yeniceği ordusu gibi, "İstemezük" diye haykırı-

\\ Nihat Genç
iyi biri. Sağdan
sola geldi,
iyi ki de geldi.
Bilimde
bu gidip gelmeler
olur.
Aydın dediğin
gelir, gider. \\



\\ Mustafa
Kemal'in
arkadaşları
komünistleri
temizliyorlar,
Ethem'i tasfiye
ediyorlardı.
Halk öyle
anlardı. Hiç
kimse bunların
aynı hafta içinde
olduğunu
bilmez. \\

yoruz. Ben bu adamların YÖK'ü
değiştireceklerini sanmıyorum,
ama hiç olmazsa kağıt üzerinde di-
yorlar ki; "Rektörü hocalar seçsin."
Eskiden böyleydi "Hayır istemeyiz."
Bunların aydınlıkla alakası yoktur."
Savundukları ne? Neymiş efendim,
bugünkü YÖK heyeti türbanlı ya-
saklıyormuş! Bu ne iki yüzlülük?
Büyük Millet Meclisi'nde türbanlılar
olacak, onlar oyun oynayacaklar ve
biz Türkiye aydını olacağız, ilerici
olacağız, özgürlükçü olacağız, bizim
kızlarımız türbanla üniversiteye gi-
remeyecek ve biz bunu savunaca-
ğız! Bize aydını sorduğunuz zaman,
bu iki yanını tespit etmemiz lazım.
Büyük bir mücadele kazandık, bu
mücadelede çok darbe yedik. Her
darbe yiyen nasıl Celali ordusuna
benzerse, bizim de bir yanımız ce-
lali ordusuna, yenileri ordusuna
benzemiştir. Türk aydını için süre-
kli yaptığım tartışma da bu. Bu kafay-
la biz Türkiye aydını olarak kendi-
mizi yenileyemeyiz. Kendi içinde
tartışmayan, soru sormayan bir ay-
dın hareketi olamaz. Bunları gayet
açık olarak söylüyorum ve ekliyo-
rum, bunlara rağmen Türkiye ay-
dınının bir parçası olduğum için her
zaman kıvanç duyuyorum.

● Türkiye aydın-
larından kimleri
önemiyorsunuz?

Çok yazıyo-
rum, yazarken de
yer yer çok fazla
insan övüyorum.
Bu uğurda birçok
değerlendirme yaptım. Benim ki-
taplarıma kadar Genç Osmanlar'ı,
Jön Türkler'i beğenmek yoktu, or-
taya çıkarttım, "dur" dedim. Dalga
geçerlerdi. Bana göre Namık Ke-
mal müthiş bir adamdır. Hatta şunu
söyledim ben; "aydın olmak, aydın-
la yarışmaktır." Benim şu anda

\\ Son kırk yıldan, Türkiye
tarihinden Yalçın Küçük'ü çı-
kartalım, ortalıkta hiçbir tar-
tışma kalmaz. \\



Enver Paşa



Nazım Hikmet



Namık Kemal



Behice Boran



Aziz Nesin

\\ Ben Namık Kemal'in, Enver'in, Nazım'ın, Aybar'ın, Behice Hanım'ın, Aziz Bey'in
vekaletine sahip olduğumu düşünüyorum. Bunun anlamı şudur; ne yaparsam Tür-
kiye aydını adına yapıyorum. Türkiye aydınının sadakatini temsil ediyorum ve gerektiği
zaman ceza kesmekten geri kalmıyorum. \\

önümde iki adam kaldı yarıştığım.
Namık Kemal ve Enver. Namık Ke-
mal mucize bir adamdır. Ne demek
mucize adam? İlk tiyatroyu o baş-
latmış, ilk gazeteciliğe o başlamış...
Çok sevimli bir adam. Çok da güzel
aşık olmuş. Sürgüne de ilk o gitmiş.
Onun bir mektubu var, babasına
yazmış. "Bana" diyor, "Bir Ermeni
kızının fotoğrafını gönderin." Ora-
daki kadınları beğenmiyor, fotoğraf
ve kabak çekirdeği istiyor... Öyle
bir adam. Ama ilkleri başlatmıştır.
Yaptıkları mı? Büyük bir ülkü. Ye-
nilgiyi bilmiyorlar anlıyor musunuz,
yenilgiyi bilmiyorlar! Enver kuşağı

yenilgiyi bilmi-
yor. Bazen
"ne kadar
iyimsersin" di-
ye soruyorlar
bana... Ben de,
kötümserlik

organım yok diyorum. İsteyerek
iyimser de olmuyorum, ama kö-
tümser olamıyorum, tekrar ediy-
orum, öyle bir organım yok. Aydın
böyledir ve bu gayet açıktır. Son
kırk yıldan, Türkiye tarihinden Yal-
çın Küçük'ü çıkartalım, ortalıkta
hiçbir tartışma kalmaz. Bu çok açık-
tır. "Bu silahlar falan önemli değil,

Yalçın Küçük olmasa, Türkiye'de
Kürtlük tartışması olmazdı." diye
yazılıyor; abartılıyor. Şimdi çıkarttı-
ğımız tartışma ortalığı öyle bir hale
getirdi ki... Gayet açık olarak da
söylüyorum, bu tartışma benden
önce de vardı. Benim yaptığım tar-
tışmayı bilimselleştirmedir. Bir dile
ve bir ırka karşı olmaktan çıkart-
tım. İşte Le Monde da, CNN Inter-
national da bu tartışmayı yaptırı-
yor. Her yaptığım bir tartışma oldu.
Birinci

Türkiye
İşçi Partisi
liderleri,

12 Mart Darbesi ile toplatıldı, hap-
se kondu, 1971 yılında, kimse bana
görev vermedi, ben gittim, partiye
el koydum, kimse de karşı çıkmadı,
de facto genel başkanlığı yaptım. O
zamanı bilenlerden bir bölümü anı-
larında bunları tespit ediyorlar.
Şimdi de öyledir, kimse bana veka-
let vermedi, ama ben Namık Ke-
mal'in, Enver'in, Nazım'ın, Aybar'ın,
Behice Hanım'ın, Aziz Bey'in veka-
letine sahip olduğumu düşünüy-
orum. Bunun anlamı şudur; ne ya-
parsam Türkiye aydını adına yapı-
yorum. Türkiye aydınının sadakatini
temsil ediyorum ve gerektiği za-

ki de geldi. Bilimde bu gidip gelme-
ler olur. Aydın dediğin gelir, gider.
Eşber'i çok severim, ama bana gö-
re, bıraktı. Eşber'i gördüğüm za-
man kucaklarım. O benim kokum-
dan anlar. Çok da hoş söyler; "Ho-
cam çoktandır görüşmemiştik. Şü-
kür görüştürenlere" der. Çok dra-
matik bir sözdür. İlim güzelliği var-
dır kendisinde. Eşber çok büyük,
çok hoş bir çocuktur. Ama ben
onun daha devam etmesini isterim.

Bunların
dışında
çok ses-
ler çıki-

yor. Kendini reddeden insanlar var.
Bunlardan birçok kaybımız oldu.
Üniversite çıktı. Üniversite bir ka-
lemizdi. Kaleyi kötü anlamda kul-
lanmıyorum, ama çıktı. İstan-
bul'daki arkadaşlarıma, "İstanbul bi-
raz değişiyor mu" diye sordum,
"Evet" dediler. Aydın Üzerine Tez-
ler'de, "Aydın öğretmeni gelir, gi-
der" derdim ama yükselmesi için
başarı lazımdır. Bunu ilk defa mı
söylüyorum, hayır! Ben, buna inan-
dığım için Birinci İnönü Zaferi'nin
olmadığını söyledim. Neden? Ko-
münistlerin öbür tarafta büyük bir
güç gibi görünen, Sovyetler'le bağ
kuracaklarını ve yardım geleceğini
hesap ediyorlardı ve Mustafa Ke-
mal'in arkadaşları komünistleri te-
mizliyorlar, Ethem'i tasfiye ediy-
lardı. Halk öyle anlardı. Hiç kimse
bunların aynı hafta içinde olduğunu
bilmez. Kartlarla çalışmanın yararı-
dır bu. Kartlara bir bakıyorsun aynı
hafta içinde, aynı ay içinde bir kur-
tuluşa yöneliyorsun, halka "Sovyet-
ler'den yardım gelecek" diyorsun,
bu yardımın araçları ise komünist-
ler, onları boğarak öldürüyorsun.
20 Aralık'ın sonunda Ethem kuv-
vetlerini tasfiyeye başlıyorsun. Bun-
dan bir-iki ay sonra birden büyük
bir zafer kazandığımızı açıklıyorsun.
İşte benim kafam bu tablo karşısın-
da çalışmaya başlıyor ve diyor ki,
"Biz Mustafa Kemal Paşa'yı seviyo-
ruz ama Yüce Gök de mi bu kadar
seviyor da, birden buraya Yunanlı-
ları gönderdi?" Hipotezi bu aşama-
dan sonra kurdum ve Birinci İnönü
hikayesi buradan çıktı. Başarı peşin-
deyiz, çünkü aydına başarı örnekle-
ri vermemiz gerekiyor.

● Yeni kuşaktan
önemli isimlere
gelirsek... Bir Eş-
ber Yağmurdereli
sizin için ne ifade
ediyor? Yazarımız
Nihat Genç...

Nihat Bey'le
Ankara'da görüş-
tüm, iyi biri. Sağ-
dan sola geldi, iyi

Yalçın Küçük'ün çarpıcı açıklamaları
haftaya yine yeniHarman'da

Fotoğraflar: Sinan Gökse

ABD, idamlarda kafatasçı

ABD'de beyazlar ve siyahların cinayet kurbanı olma oranı neredeyse eşit, ancak yasal öldürmelerin tekrar kullanılmaya başladığı 1977'den bu yana infazı gerçekleşen 840 kişinin yüzde 80'i beyaz kurbanları öldürmekle suçlanan kişilerden oluşuyor. ABD'deki cinayetlerin birçoğundaki suçlular ve kurbanlar aynı ırktan.

Nil AKERMAN/ Ankara

Uluslararası Af Örgütü, ABD'de ölüm cezası davalarında, "ırkın süregiden rolü"yle ilgili yeni raporunu yayınladı. Raporda, "Amerika Birleşik Devletleri'nde ölüm cezası uygulaması, doğası gereği zalimane ve onur kırıcı ceza olmasının yanı sıra, ırksal adaletsizlik olarak da sürmektedir" denildi ve ayrıca şu çağrıda bulunuldu:

"Başkan Bush, ABD'nin eşit adalet konusunda her zaman sağlam duracağına dair söz vermişti. Eğer bu doğruysa, o ve diğer siyasetçiler, adalet sisteminin beyazların hayatına siyahlardan daha fazla değer verdiğini gösteren çalışmaları göz önüne alarak, infazların derhal durdurulmasını sağlamalıdır."

ABD'de beyazlar ve siyahların cinayet kurbanı olma oranı neredeyse eşit, ancak yasal öldürmelerin tekrar kullanılmaya başladığı 1977'den bu yana infazı gerçekleşen 840 kişinin yüzde 80'i beyaz kurbanları öldürmekle suçlanan kişilerden oluşuyor.

ABD'deki cinayetlerin birçoğundaki suçlular ve kurbanlar aynı ırktan. Ne var ki neredeyse 200 Afrikalı Amerikalı beyaz kurbanları öldürdükleri için infaz edildi. Bu sayı siyahları öldüren beyazların infazından 15 kez daha fazla ve siyahları öldüren siyahların infazından ise en az iki kez fazla. Afrikalı Amerikalılar, nüfusun yüzde 12'sini oluşturuyor ama ölüm cezası infazı bekleyenlerin sayısı toplamın yüzde 40'dan fazlası ve her infaz edilen üç kişiden biri Afrikalı Amerikalı. ABD yakında 1977'den bu yana 300. Afrikalı Amerikalı mahkumu öldürecek.

"1977'den bu yana öldürülen 5 Afrikalı Amerikalıdan en azından biri ve beyazları öldürdüğü için öldürülen siyahların dörtte biri, tamamı beyaz jürilerin olduğu mahkemelerde yargılandı" diyen Af Örgütü, bu gerçeğin hiç de ayrımcı olmayan nedenlerinin neler olabileceğini sordu.

Örgütün verdiği bilgilere göre vakalar, savcıların jüri seçimi sırasında azınlıklardan gelen jüri adaylarını kabul etmediği yönünde bir kalıp olduğunu gösteriyor. ABD'de ölüm cezası davalarında jüri adayları yalnızca "ırksal tarafsızlık" nedeniyle seçilmeyebiliyor ama bu tedbir sadece savcılık taktiği olarak kullanılmakta. Ancak, jüri adayı seçiminde reddedilenlerle ilgili tartışmalı durum olmadığında bile davacılar, azınlıkların daha az temsil edildiği bir jüri karşısına çıkarılmakta.



Af Örgütü raporunda, "ABD idam davası jürileri toplumu temsil etmiyorlar çünkü aralarında ölüm cezası karşıtları bulunmuyor. Bu durumun, sebebi ne olursa olsun, jürilerin seçildiği havuzda azınlık topluluğu üyelerinin daha az temsil edilmesiyle şiddetleniyor" deniyor.

Ölüm cezası davalarında görev alan jürilerin yaklaşımlarıyla ilgili yakın dönemde yapılan araştırma, ırksal kalıplaştırmanın jürinin tartışmalarını lekeleyebileceğini ve jürinin karma ırk olmasının ölüm cezası davalarında sonuç üzerinde etkili olabileceğini gösteriyor. Geçen ay, her iki davada da jüride bulunan tek Afrikalı Amerikalının, kararlarını müebbetten ölüm cezasına çevirmeleri için beyaz jüri üyelerinin baskısına uğradıkları iddiasına rağmen iki siyah mahkum öldürüldü.

"ABD Her Türlü Irk Ayrımcılığının

Yok Edilmesi Sözleşmesi'ni (CERD) onaylaması ve böylece ırkçılık ve adalet sistemi dahil etkileriyle mücadele etmeyi taahhüt edeli 8 yıldan fazla oldu" diyen Af Örgütü, ölüm cezası öngören davalarla ilgili adalet bakıldığında, insan hakları liderliğine dair çok açık bir başarısızlığın söz konusu olduğunu ifade etti. Örgüt, "Örneğin, Bush yönetimi 2001'de federal infazların sürmesine izin verdi ve federal yargılamalarda ölüm cezası verilmesiyle ilgili oransızlığa rağmen bunu bu yıl da sürdürüyor" değerlendirmesinde bulundu.

ABD ölüm cezası adalet sistemine damgasını vuran bir başka nokta da ölüm cezası davalarında hem hüküm hem de ceza verme aşamalarında yapılan yanlışlar ve bunlar temyiz aşamasında ortaya çıkıyor. Geçen yıl yapılan önemli bir çalışma, ölüm cezası davalarında yüksek hata oranını besleyen unsurlardan birinin

ırk olduğunu ortaya çıkarttı.

Af Örgütü raporunda şöyle denildi: "Mahkemelerin, ölüm cezası davalarındaki, karar mercileri içindeki bilinçli veya bilinçsiz ırkçılıktan kaynaklananlar da dahil, tüm haksızlıkları fark ettiğine inanmıyoruz. Üstelik, ölüm cezasıyla ilgili suça karşı sert tutum politikasının anlamı yargının hoşgörüsünün, olması gerektiği gibi hatasız olmadığıdır. İnsan hatasına karşı tek uygun yanıt, geri dönüşü olmayan bu cezanın yasaklanmasıdır. ABD'nin adli öldürmelere başvurmaya devam etmesi, kendi iddia ettiği küresel insan hakları şampiyonu olduğuna dair söylemini yalanlamaktadır. Ölüme mahkum edilenlerin ayrımcılık ve hatalarla lekelenmiş bir sistemde bu cezayı almış olması, ülkenin utancını arttırmakta ve liderliğiyle ilgili ikiyüzlülük suçlamalarını haklı kılmaktadır."

HACKERLAR: KÖTÜ ÇOCUKLAR NE KADAR KÖTÜ?

"Meta hayaller peşinde, bilgi susuzu, düşünce hayranı, özgür fütüristik eğilimlere sahip, zafer anını klavye ile kutlamaya mahkum, çan eğrisinin eteklerinde gözden uzak, o arıza düşüncelerin kaynağı bizleriz işte, biz core'uz ve evet o kodu biz yazdık, suçluyuz kimilerine göre..." www.core.gen.tr'den...

Ankara/Istanbul- Siber uzay, siber savaşlar derken dünyanın en gaddar, en acımasız ve adil olmayan savaşı birden fazla cephede sürdü... Karada ve havada süren savaşlara bir de bilgi teknolojileri cephesi eklendi. Körfez savaşı döneminde popüler olan CNN'i tahtından bir Arap televizyonu indirdi: El Cezire... El Cezire televizyonu anında ve tarafsız haberleri ile müttefik kuvvetlerinin iştirilmiş gazetecileriyle attığı galibiyet çığlıklarının iç yüzünü dünyaya göstermenin karşılığında Amerikalı "hackerlar(!)"ca kırıldı. Ardından Arap hackerlar (!) CNN'i kırdılar ve bu savaş sürdü... Savaşın adil yüzü bilişim alanında idi.. Bilgiden başka silahı olmayan ve canlı hayatına son vermeyen bir savaş... Ancak Türkiye'de bir kavram kargaşası olduğu



kesin... Kimdir hacker? Ne yapar, felsefeleri nelerdir? Cracker, Lammer, scriptkiddes vs vs... Farkları biraz daha iyi bilirse daha iyi olacak gibi... Geçen hafta İstanbul'da "II. Linux ve Özgür Yazılım Şenliği" yapıldı. "Hacker Dosyası: Kötü Çocuklar Ne Kadar Kötü?" başlıklı bir seminer Dikey8 Gurubundan Korhan Gürler ve Kivılcım Hindistan tarafından verildi. İnsanların seminere ilgisi çoktu, eğlence- li ve bence bilgilendirici bir seminer oldu. Sadece boyalı basın değil de bu işin içindeki adamlar tarafından da bu olayı gözlemleme fırsatı buldular. Sanırım salonun kalabalığı ve insanların yüzündeki memnun ifade seminerin amacına ulaştığının bir işaretiydi. Şimdi Gürler ve Hindistan'ın penceresinden, "Kö- tü çocuklar".



MANİFESTO

Bugün bir keşif yaptım. Bir bilgisayar buldum. Bekleyin bir dakika, bu çok harika. Ne yapmasını istersem onu yapıyor. Eğer

hata yaparsa, onu benim beceremediğimdendir. Beni sevmediğinden değil... Biz araştırdık... Ve siz bize suçlu dediniz. Bilgiyi aradık... ve siz bize suçlu dediniz. Evet, ben suçluyum. Benim suçum merak. Benim suçum ne söyledikleri, ne düşündükleri hakkında insanları yargılamak, neye benzedikleri hakkında değil. Benim suçum sizleri daha akılcı kılmaktı ki, beni bu yüzden hiçbir zaman affetmeyeceksiniz.



HACKER-PSCHORR
Akşamsefası

HACKER:

Bir ya da birden fazla programlama dilinin veya bilgisayar sisteminin detaylarını öğrenmekten zevk alan, programlama dillerini hızla ve kolayca öğrenen, başkalarının "hack" becerilerini takdir edebilen, programlama hakkında konuşmak ya da teoriler üretmekten, programlama işini yapmaktan hoşlanan, belli bir işletim sistemi ya da programlama dilinde uzman kişidir.

(www.tdk.gov.tr/karh.html)

Hacker (Türkçe'de karşılığı): Bilgisayar haberleşme teknolojileri konusunda bilgi sahibi olan, bilgisayar programlama alanında standardın üzerinde beceriye sahip bulunan ve böylece ileri düzeyde yazılımlar geliştiren kişi" anlamında kullanılan bu kelime için Kurulumuz, kırıcı sözünü önermektedir. Çökertici, korsan. Örnek: Bir başkasının bilgisayarına girmek, ele geçirmek için teknik bilgisini ve kişisel becerilerini kullanan kişi.



(<http://www.tdk.gov.tr/KARC.html>)

Cracker: "Zevk için bilgisayar sistemlerine zarar veren kişi" anlamında kullanılan bu kelimeye karşılık olarak Kurulumuz, çökertici sözünü teklif etmektedir. www.tdk.gov.tr/biliterim/c_bt_20.htm. Sistem Kırıcı, telefon şebekelerinin teknik özelliklerini öğrenmekten hoşlanan kişi.

Türkiye'deki eylemler - I

- 3 Aralık 2000, Başbakanlık sitesi kırıldı. • Memurlara yapılması düşünülen %10'luk zammı protesto etmek için. • Ana sayfaya zammı protesto etme amaçlı yazılar yerleştirilmiş. • **Yapanlar:** Roberto Smix ve çırağı Extraxher. • 7 Aralık 2000, Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun web sitesi kırıldı. • A-

na sayfa pornografik içerikle değiştirildi. • **Yapanlar:** tr00per, efes, baboon. • 3 Haziran 2002, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın sitesi kırıldı. • Ana sayfa X-Men karakterlerinden biri olan 'Gambit' in resimleri ve çeşitli yazılarla değiştirildi. • Türkiye-Brezilya dünya kupası maçı öncesi yapıldı. • **Yapanlar:** Brezilyalı hacker grubu "Satanic Souls".

Dünyaca Ünlü Hackerlar-I



Adı: Kevin Mitnick

Lakabı: Condor

Kevin Mitnick - II

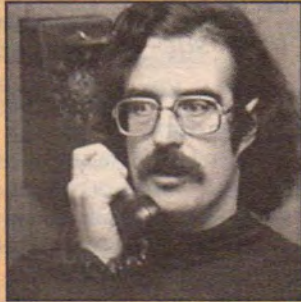
FBI'nin en çok arananlar listesine giren ilk "hacker".

Sürekli suç işlemiş olması sebebi ile "Siberu- zayın Kayıp Çocuğu" (The Lost Boy of Cyberspace)'da deniyor.

Hakkında "Take- down" adlı bir film çevirildi.

2001'de çekilen "Freedom Down- time" adlı belgeselde kendisi olarak yer aldı.

ABC televizyonunun çektiği filmde CIA bilgisayar uzmanı olarak rol aldı.



Adı: John Draper

Lakabı: Cap'n Crunch

Hakkında Bilgi:

• Plastik bir düdükten nasıl bedava telefon görüşmeleri yapılabileceğini keşfetti

• Kendisinden sonra gelen nesillere telefon "hack"leme (phreaking) sanatını tanıttı.

Şu anki durumu:

• Kendi güvenlik firmasını kurdu.

• Virüslerin yayılmasını durduran "Crunchbox" adlı güvenlik duvarı sistemini piyasaya çıkardı.



KEVIN FREE

Yayınlar

Sıfıra Doğru

• 1992 yılında çıkan bu kitap,

• Phreakerlardan başlayıp, Hacker,

• Cracker, Crasherları ve virüs yazarlarını anlatmakta.

• İletişim Yayınları tarafından Türkçe'ye çevrilen bu konudaki nadir kitaplardan biri olan Sıfıra Doğru, gerek anlatım tarzı, gerekse verdiği detaylarla türünün en başarılı kitaplarından biri.



Neuromancer

William Gibson tarafından 1984 yılında yazılan bu bilim kurgu romanı, bütün bilim-kurgu ödülleri toplamasının yanı sıra çarpıcı dili ve geleceğe ışık tutan yaklaşımı ile Philip K. Dick ve Jules Verne'in eserleriyle kıyaslanmaktadır.

Günümüzden elli yıl sonrasının, biotech ve Internet bakımından inanılmaz gelişmiş dünyasını tasvir eden bu kitap Cyberpunk ve Matrix gibi kavramları ilk telaffuz eden eser olarak da önemlidir.

Türkçe'ye de çevrilmiş olan bu eser, üç kitaplık bir serinin ilkidir; (Neuromancer, Count Zero, Mona Lisa Overdrive).

CyberPunk: Outlaws and Hackers

Crackerlar konusunda belki de yapılmış en kapsamlı araştır-



• Eski toprak "hacker"lar: (Old School Hackers) Genellikle MIT ya da Stanford'dan olan, 1960 yıllarındaki programcılar. O zamanlar "hacker" olmak bir onur madalyası sayılıyordu. Binlerce satır kod ve sistem analizi yapmakla ilgilenip, suç teşkil edebilecek aktiviteleri yoktu. Art niyetleri yok. Internet'in açık bir sistem olduğuna ve burada saklayacak bir şey olmadığını inanırlar.

• Script Kiddies veya SiberPunk'lar: Genellikle medyanın "hacker" diye tabir ettiği kişilerdir. Yaş aralıkları 12 ila 30 arasında değişiyor. Ağırlıklı olarak beyaz erkeklerden oluşuyor. Bilgisayar ve teknoloji ile çok alakalıdır. Web sitelerinden yayınlanan açıklar ile ilgili prog-

malardan biri.

Aynı zamanda da en yanlırlarından. 2600 tarafından, özellikle New York Times yazarı John Markoff bu kitap için defalarca eleştirildi.

2600

1984 yılından beri "basılan" ve gazete bayilerinden satılabilen yegane phreaker/hacker dergisi.

1986 yılındaki CCC tarafından yapılan NASA'nın crack edilmesini anlatan "It's illegal but who cares" başlıklı sayısı Amerika'da toplandı.



Phrack

1985 yılında çıkmaya başlayan ve bugüne kadar 60 sayı çıkartan Phrack, online hacker dergilerinin atası kabul edilmekte.

Phreaking/Hacking ve benzeri konularda makalelere yer veren dergi, zaman zaman çıplak elle kendini savunma, Blackjack'de istatistiksel olarak kazanma veya kola makinalarından bedava kola alma gibi büyük şehirde hayatta kalmanıza yardımcı olacak bilgileri de sağlamakta.



ramcıkları indirip sistemleri kırma sureti ile zarar veren suçlardır.

• Profesyonel suçlular veya Kırıcılar (Crackers): Para için bu işi yapan kişilerdir. Sistemleri kırıp, oralarından edindikleri bilgileri satarlar. Devlet veya özel kurumlar tarafından kiralanırlar. Organize suç birimleri ile bağlantı olabilen kişiler.

• Kod ve Virüs yazarları: Bu gurup üzerine çok fazla araştırma yok. Kendilerini "elit" olarak görürler. Çok iyi bir programlama ve kod yazma alt yapıları vardır. "Hayvanat Bahçesi" dedikleri kendilerine ait denemelerini yaptıkları ağları vardır. Kendileri değil diğerlerinin, kodlarını "Vahşi hayata" ya da internete dağıtmasını sağlarlar.

Bingol Depremi, yatılı okulu binası çöküyor. Aslında küfretmekten başka elimizde birşey yok...

Bu yatılı okullar, YİBO'lar üzerine birkaç paragraf yazmıştım. YİBO'lar beni derinden etkilemişti, hâlâ da. Düşünün, henüz pantolonunuzu annesiz olmadan kendi başınıza giymeyi beceremeyecek, yedi yaşındasınız. Yedi yaşında, anneden babadan uzak yatılı okula gidiyorsunuz. Bu yalnızlık duygusu anlatılmaz. Proje çok güzel, köylü çocukları kitap okuyor, tartışıyor, meslek sahibi oluyor, ne kadar güzel. YİBO'larda büyüyen köylü çocuklar bu ülkeyi yönetecek, ne güzel diyorum. Ama işte gelin görün. Bu derin yalnızlık duygusunu herkes askerlikten bilir. Üstelik askerlik yirmi yaşında, nasıl, anne babadan uzak bir kasvet basar sizi, bu yalnızlık taş gibi oturur beyninize... Savaşa gireceğiniz haberi gelirdi, anneden babadan uzak, kimseciklerin haberi yok, sabahın seherinde silah kuşanıp savaşa gidiyordunuz. Nasıl derin bir duygudur... Bu yalnızlığı yedi yaşında yaşıyorlar. Çocukların başına koca bir bina yıkılıyor. Bu felaketleri kaldıracak gücümüz kalmadı. Ne biz yazarız, ne birileri bilim adamı, ne de birileri siyasetçi. Bittik, tükendik. Özallar, Demireller, Mesut Yılmazlar, Tansu Çillerler kazandı. Ülkeyi bataklığa, rezillığe çevirdiler... Yeğenleri hırsız, doktorları hırsız, müteahhitleri hırsız... Şerefsiz yüzlerce adam ülkenin ahlakıyla oynadı. Devlet çaresiz, halk çaresiz. Hani diyorum, yazar çizer okuyan adam olmasaydım, elime bir silah alıp... Ne yapayım böyle düşünüyör insan... Bin defa tedbir alsan yine başedemiyorsun. Özal'dan başlayıp yirmi yılda herşeyi yok ettiler. Başlarına gelen felaketten hâlâ habersizler, hâlâ bizim Özal'a özel gıcığımız, hâlâ Demireller'e şahsi gıcığımız olduğunu düşünüyorlar, bu sağcı siyaseti hâlâ övüyorlar. Övdükçe, yedi yaşında çocukların üstüne düşüyor pislikleri... Acıları zavallı köylüler, zavallı çocuklar, zavallı halk çekiyor. Bütün dünya televizyonlarında kaç gündür birinci haberiz. Hadi, bilimi, düşünceyi, kitabı sevmiyor, yok ediyorsunuz, çok sevdiğiniz turizm elden gidiyor. Yıkılan binaları dünya görüyor. Bunların otellerine mi gideceğiniz diyorlardır. Ne olur üniversite gençliği tanısın artık Demireller'i, Özallar'ı, Evrenler'i... Bunların müteahhit cennetlerini tanısın. Karadeniz'i, dünyanın en güzel coğrafyasını parçalıyorlar, binaları, çocukları, yolları, dağları, ovaları kökleriyle parçalıyorlar, ses yok. Karadeniz oto yolunda o kadar pislik var ki, yeni hükümet durdurdu çalışmaları, ama yine medyadan ses yok. Bir küçük ceza veremiyoruz, sorunu hukuka götüremiyoruz. Ben bir yazarım, sadece yazar, bu halde dahi devlet yirmi yıldır benim arkama polis taktı, ben yürüyorum o yürüyor, gittiğim her yerde polis, hergün raporunu veriyor, devlet bu polisleri maaş ödüyor... Şu müteahhitleri ise görmüyor. Raziyim devletin beni takip etmesinden, gelsin incelesin, baksın ama müteahhitlere de baksın. Ben yazmaktan başka ne yaptım, benim peşimde yirmi yıldır polis... Paranoyak değilim, gelin size polisleri sokağında, kahvemde, evimden çıktığımda neredeler tane tane göstereyim. Ne yapalım devletin vazifesi diyoruz, devlet biraz da müteahhitlere karşı vazife yapsa...

Hastanede beş yıl idarecilik yaptım, devlet, hastane mutfağına etinden salçasına herşeyi bol bol alıp koyuyor. Ama aşçılar cahil... Güzelim marullar, salçalar aşçılar marifetiyle yan yana gelince yemek olmuyor, bir tuhaf çirkin bulamaç. İddâ ediyordum aşçılara. Bırakın kardeşim, marulları doğramayın, elinizi sürmeyin, tabiatın geldikleri gibi masalara koyun. Etlerin üzerine işlem yapmayın, öyle ham bırakın daha güzel. Siz, doğramaya, pişirmeye, servis yapmaya kalkınca işler bozuluyor, rezillikler, skandallar, kötü kokular başlıyor. İnsan eli değdiğinde yemek rezil oluyor. Salçalar, iğrenç bir karışıma dönüşüyor, insanın midesi bulanıyor. Mahvedilmiş bu yemekleri bir de çok hassas hasta midesi önüne koyuyorsunuz. Ülkemiz-devletimiz tek bir işlem yapamıyor. Bir marulu doğratamıyor. Bir hastaneyi yönetemiyor. Bir bina inşa edemiyor. Bir ilkokula bir öğretmen tayini yapamıyor. Köklü devlet geleneğimiş, bokun geleneği... O çocuklar, büyük ve gösterişli bu beton binalarda değil, derme çatma köyvari evlerde okusalar daha mutlu olurlardı. Çadırlarda eğitim görselerdi daha güzel olurdu. Araya girip bina yapınca, başaramıyoruz, öğretmenini başaramıyoruz, müfredatını düzenleyemiyoruz, binasını yapamıyoruz... Ve ne acıdır, depremin olduğu gece milli güvenlik kurumumuz laiklik savaşı yapıyor, akıl hastalığıyla meşguluz. Oturmuş yüzyıldır tartıştıkları şeye bakın. Neden trafiğini, okulu, hastaneyi, gazeteleri yönetemiyorsun, diyen yok. Laiklik de laiklik. Yetişkin değiliz, akıl hastasıyız. Tek bir işlem yapamıyoruz. Medya bunları teşhir etmeli, etmiyor. Hukuka göndermeli, gön-

NIHAT GENÇ İLE



Haftanın Harmanı

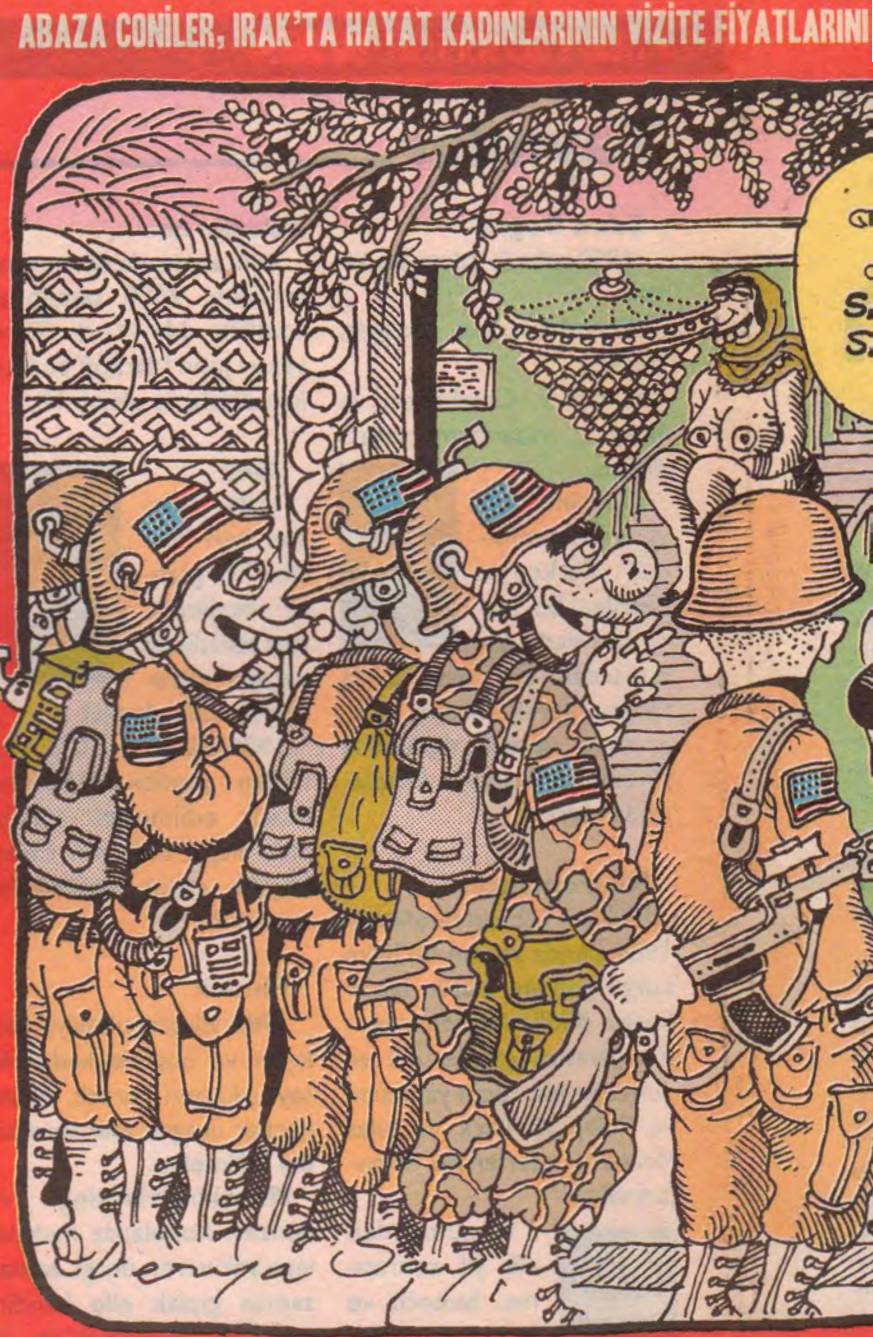
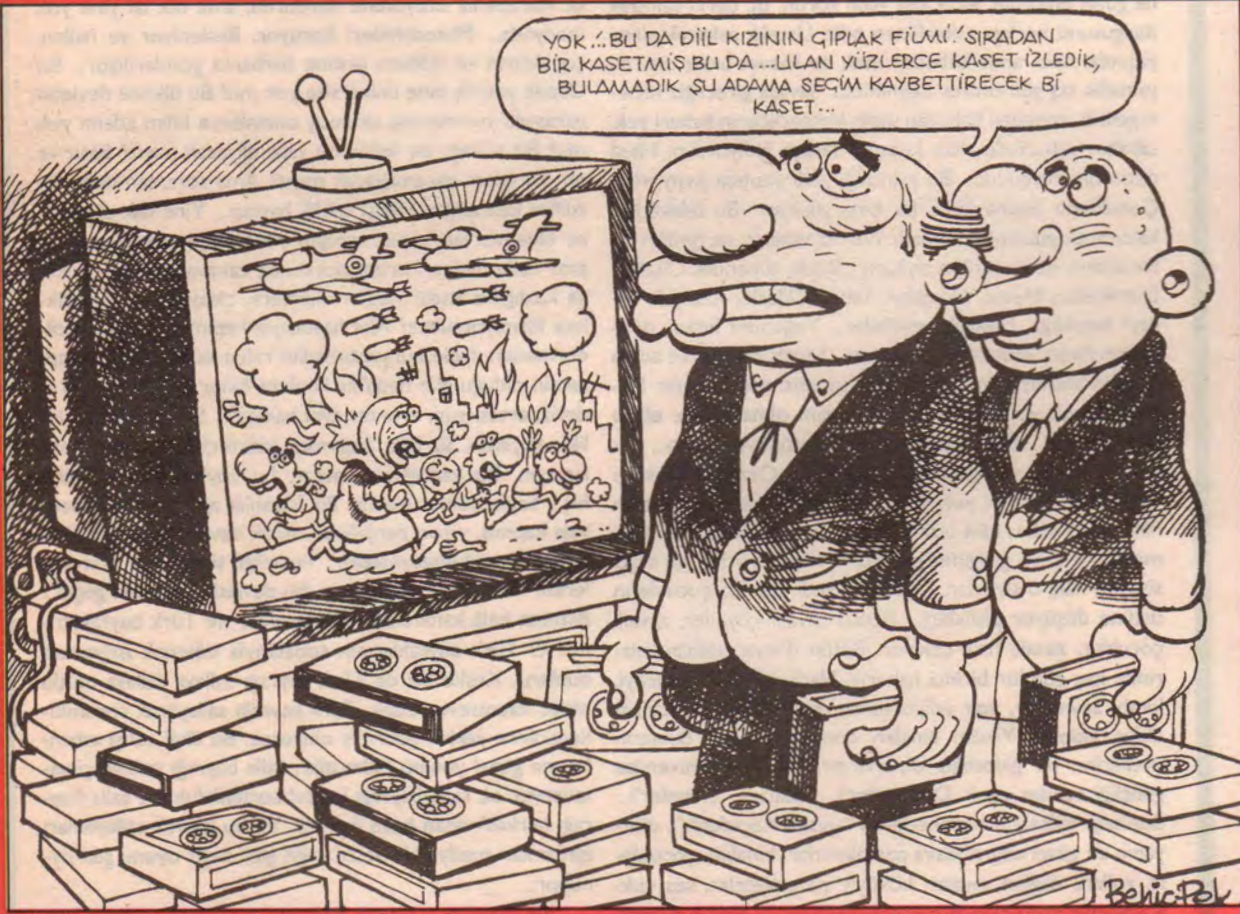


dermiyor. Deccalın, şeytanın başı medya. Bakın, Karadeniz oto yoluyla ilgili hâlâ tek laf edemiyor. Mesut Yılmazlar'ın adamları hâlâ Hürriyet'te... Hükümet pisliklere dayanamadı, Karadeniz otoyolunu durdurdu, ama tek laf yine yok medyada... Müteahhitleri koruyor. Besleniyor ve halkın, çocukların ve tabiatın üstüne barbarca gönderiliyor... Bu ülkede yetmiş tane üniversite yok mu? Bu ülkede devletin parasıyla yurtdışında okumuş onbinlerce bilim adamı yok mu? Bir sokağı, bir kaldırımı yapamayacak mıyız? Basit ve tek bir işlem yapamayacak mıyız? Ama sorarsan hepsi laiklikte kahraman. Hepsi laiklik hastası... Yine laik olun, yine ülkemizi laik yapın, karışan eden birşey söyleyen yok, ama halkı neden korumuyorsunuz canavarlardan... Laikliğe kızdığınız kadar neden ölümlere, cinayetlere, hırsızlıklara kızmıyorsunuz? Akıl hastasıyız hepimiz, çocukları öldürmeden, halkı kurşunlamadan rahat edemiyoruz. Deprem olduğu gün hepimiz küplere biner ona buna küfrediz, ertesi gün, aynı tas aynı hamam... Siz yazarları hainlikle suçlayın. Siz hâlâ 'bağımsız' gazetecilik ne demek anlamayın. Bu yazdığımız yazılar, bu söyledığımız şeyler... hiç... Sayfa dolduruyoruz. Bir karanlık ağız, siyaseti, medyanı kapmış, yiyor, parçalıyor. Artık devlet, tamamen 'kötülüğü', 'vurdumduymazlığı', 'hırsızlığı' simgeliyor. Kardeşlerim, vatansever olmak için, bu devletin karşısına geçin... Bilmem hâlâ kaldıracak, sallayacaklar mı Türk bayraklarını... O Türk bayraklarının sopalarıyla dövmek istiyorum bunları... Keşke biz de Türk bayrağı sallaya sallaya mutlu olsak, vatansever olsak. Türk bayrağı sallayarak sorumluluklarımızı yerine getirmiş oluyoruz. Bu ilkel vahşi adamlar, ne güzel yolunu bulmuşlar, salla bayrağı milliyetçi-vatansever ol, salla bayrağı kurtul sorumluluktan, salla bayrağı herkesi vatan haini ilan et... Ve bu bayrak sallayanları işadamları-medya bir deste kağıt gibi, kağıt oyunu gibi oynuyor...

Ne diyeyim, o bayrak bayraksa onun ayını yıldızını, kırmızısını seviyorsanız, o bayrağın sopasını o müteahhitlerin, o sorumsuz .rospu çocuklarının bir yerlerine çoktan sokmalıydınız... Sizin gücünüz bunlara yetmiyor, o bayrağı getirip getirip bizim gözümüzün içine sokuyorsunuz, öldürdüğünüz, başına yaktığınız ilkokul çocuklarının gözüne sokuyorsunuz... Şu bayrağın üzerine ne zaman gerçekleri yazacağız? O bayrağın ay-yıldızına, onurdan, şereften, sorumluluktan, vazifeden ve halktan ve çocuklardan yana bir düşünce koyacağız... Türk bayrağı müteahhitlerin, Demireller'in, Özallar'ın bayrağı oldu... Sallıyorlar ovalarda, dağlarda, her yerde bayrak sallayıp parçalıyorlar... Devlet bu bayrağı seviyor, kolluyorsa, bu bayrağı müteahhitlerin, işadamlarının, medyanın elinden alsın. Bu bayrağı gerçekten halkın ve çocukların eline versin. Göreceksiniz bu bayrağı taşıyan halk, bu bayrağı kime karşı taşıyacağını bilir... Bu bayrağın nereye dikilmesi gerektiğini bilir. Ve hâlâ Demireller'i üniversitelerde, ekranlarda konuşturuyorlar, üniversiteli çocuklara da yazıklar olsun, bu adamları dinliyorsunuz hâlâ. Adam üniversitelelerin gözleri içine baka baka, biz iktidara geldiğimizde şeker on kuruştı, tüpgaz beş kuruştı, enflasyon şuydu diye kafa yapıyor, gençler hayranlıkla izliyor. Bir genç kalkıp şöyle demiyor; kardeşim, sen iktidara geldiğinde, henüz ormanlarda yaşayan Afrikalılar yeni özgürlüğünde kavuşmuştu ve tarihlerinde ilk kez ormanlarından çıkıp şehre indiler, bir şehir, bir uygarlık kurmaya başladılar. Ve elli yılda ormandan inmiş yerliler bugün, sağlıkta, şehircilikte, enflasyonda ve hırsızlıkta ve hukukta bizden daha ileri durumdalar... Biz, tarihin ilk gününden beri dünya sahnesindeyiz. Bütün kıtalarda at koşturduk, şehirler kurduk, ama işte halimiz... Bu ülkenin tarihsel, geleneksel, ahlaki bütün hazineleri, bütün imkanlarını elli yılda yiyip bitirip parçaladınız ve hâlâ konuşuyorsunuz... Bu ülkenin çocukları Özallar'ın, Demireller'in isimlerini kazımadan, müteahhitler, çocukları ve halkı ve tabiatı yok etmeye devam edecektir. Bilimle zilimle yapılacak bir şey yoktur, ahlaksız adamları teşhir edecek, lanetleyecek, insanlıktan çıkartacak... O düzenleme, bu hukuk, bu yeni ihale yasasıyla hiçbir sorun çözülmez... Bu vahşiler cezalandırılacak... Birgün şu iktidarı bana verin diyorum, bir tek gün alayım bu adamları karşıma, hukukla, sözle, ekranlarda itin .ötüne sokayım...

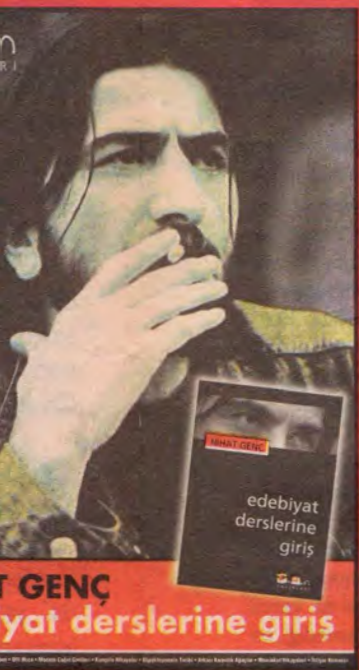
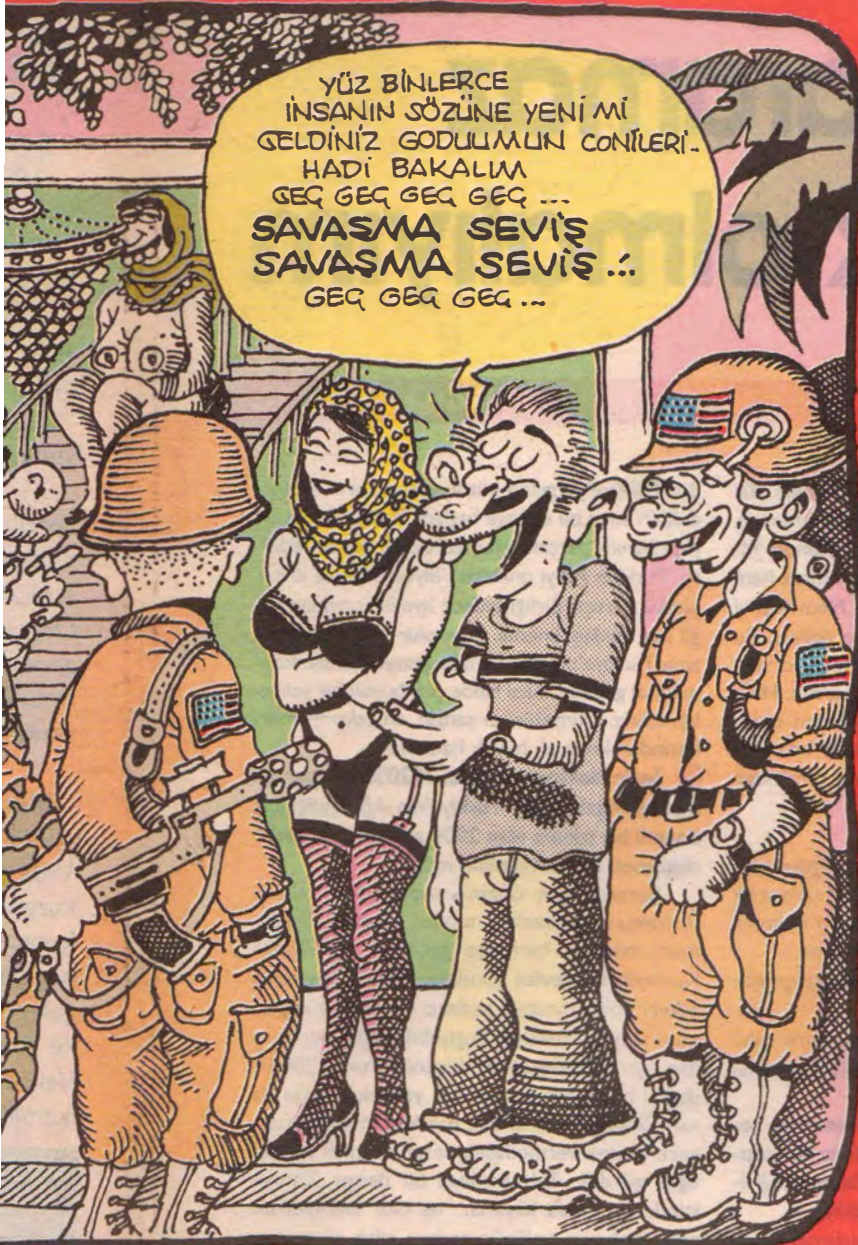
Harmar aktüalite

KIZININ ÇIPLAK VIDEO FİLMİ OLDUĞU İDDİA EDİLEN CORÇ BUSH'UN, İDDİA KANITLANIRSA YENİDEN SEÇİLME ŞANSINI KAYBEDECEĞİ ÖNE SÜRÜLÜYOR.



BİNGÖL'DE BAŞTA DEVLET BİNALARI OLMAK ÜZERE YIKILAN BİNALARI YAPAN MÜTEAHHİTLERE YAKALAMA EMRİ ÇIKARILDI...





KIRILMA NOKTASI

SENARYO / SINAN GOKSEL
DIYALOG / VO





Yazar Ali Bayramoğlu : Ben yaramaz çocuk olmalıyım



Adnan EKİNCİ

● 'Türkiye'de askerin siyasetteki rolü' gibi bir kavramın çağrıştırdığı isimlerin belki de en başında sen geliyorsun. Yazların, neredeyse, bir 'MGK uzmanlığı' gibi çerçeveye oturuyor.

Yaklaşık 10 yıldır gazete yazarlığı yapıyorum. Bu süre içinde askerlerle ilgili bir çok yazım olduğu doğru. Ama benim daha öncesinde akademik yönüm ve geçmişim var. Doktora tezim de bu konudaydı zaten.

● Neydi tezinin adı?

Türkiye'de Askeri Otoritenin Tesisi: 1920-1927

● Gazete yazarlığı nasıl başladı?

Önce Tempo'da yazmaya başladım. Daha sonra, YeniYüzyıl Gazetesi'nin 'Perspektif' sayfasını düzenlemem ve yazı yazmam istendi. Bu arada üniversite öğretim üyeliği görevim de sürüyordu. 2000 yılında bazı siyasi zorlamalar sonucu üniversiteden ayrıldım. Yazarlık daha da öne çıktı.

● O dönemler Türkiye'nin farklı sancılar yaşadığı yıllardı. Sen de siyasete çok farklı bir yerden bakıyordun. Okuyucular yazılarını nasıl karşıladı?

1994 İslami hareketin yükseldiği, sorunların

da Bilgi Üniversitesi'nde bir doçentin Çerkezler'le ilgili bir çalışma yapmasını engeller. Böyle olunca sivil kesim bilgi üretme açısından gelişemez. Siyasi partiler bağımlı hale gelir.

● Bu çerçeve içinde size nasıl bir rol düşüyor?

Benim rolüm nedir? Benim rolüm düşünen bir adam, yazan çizen bir adam rolü. Ben yaramaz çocuk olmalıyım. Sorunları bulmalı, görmeli ve üstüne gitmeliyim. Sorunları anlamalı ve anlatmalıyım. Örneğin Silahlı Kuvvetlerin görevinin askeri alanda işteğal etmek olduğunu bıkmandan, bilgiyle ve tavırla vurgulamalıyım. Faydacı ve otoriter bakışla mücadele etmeli, bunun yerine ilkeleri merkez almalı ve alınması için çaba göstermeliyim.

● Bugüne kadar TSK düzeyinde özel bir ilişkin oldu mu? Mesela Genelkurmay Başkanlarından bir tanesi sana telefon açıp, hiç yemeğe davet etmedi mi?

Olmadı böyle bir şey. Zaten, onlar açısından da, benim açımdan da çok anlamlı değil.

● Yıllardır yazdığın bu kesimde yer alan insanların merak etmiyor musun?

Merakımı gidermek için kişisel ilişki kurmam

“**Ekonomiyi para basarak kurtarmak, dinleyicilere aymazlar, yobazlar demek gibi. Tabii, insan hiç bilmediği bir alana girer ve o alanı idare etmeye kalkarsa açığa düşer. Rütbe ve silah her şeye yetmez, her açığı kapamaz. Bir orgeneral Türkiye ekonomisinin sorunlarıyla ilgili soruya asayış merkezli şahsi yanıtlarını verdiği zaman ortaya tuhaf bir söylem çıkar.**”

azdığı, çatışmaların toplumu kuşattığı bir yılı. Sorunlar toplumsal nitelikli bir görünüm kazanmıştı, bu çerçevede kızgınlıkla karışık merak, tartışma ve anlama çabası öne çıkmıştı. Birçok insanı zorlayan, benim gibi yazarlara ikinci cumhuriyetçi, gizli İslamcı gibi etiketler yapıştırılmasına nedeni olan farklı ve yeni bir demokratik anlayışla yazılmış o yazılar okuyucu ile çok kolay buluştu. İnsanların anlamak istediklerini, özellikle toplumu ve toplumsal değişmeyi klasik köşe yazılarında pek görülmeyen türde ele alıyor, sorguluyordu. Akademik yazı ile gazete yazısı arasında bir yere oturuyordu.

● Demek misyon böyle oluştu..

Misyon filan yok... Benim yazılarım sadece asker-sivil ilişkisiyle sınırlı değil. Toplumsal gözlemlerle siyaset, devlet, değişim temaları önemine ve gününe göre, genellikle analitik perde arasıyla ele almaya çalışıyorum. Ama bunlar arasında askeri vesayet konusunun özel bir önemi var. Çünkü ülkenin ana kronik sorununu oluşturuyor, tüm diğer sorunların çözümünü engelleyen bir işlev görüyor. Üstelik benim iç yüzünü hem teorik hem pratik olarak çok yakından bildiğim bir alanı oluşturuyor. Tek bir örnek durumun ciddiyetini göz önüne sermeye yeter. Bu ülkede görünümün en demokratik olduğu zamanlarda bile devletin ve siyasetin kullandığı bilgi MGK üzerinden askerin tekelindedir. Bu kurum hem istediğini üretip, derleyip, bilgiyi asayış mantığıyla donatır, hem sivil kesimin bilgi biriktirmesini engeller. Güneydoğu'da bir belediyenin herhangi bir anket düzenlemesine müdahale eder. Ya

gerekmiyor.

● Yani, böyle bir yemek daveti gelse, gitmez misin?

Gidebilirim, ama bu beni heyecanlandırmaz. Üst düzey bir askerle muhalif bir sivil entelektüelin yemek yemesi de, öyle sık görülen bir şey değildir. Senin merakını anlıyorum. Ama askerin bir diyalog ihtiyacı içerisinde olduğunu ve eleştirilere açık olduğunu düşünmüyorum.

● Hiçbir temas yok mu aranızda?

Davetliysen ya da çalıştığım gazete davetliyse Gazetecilik yaptığımız zaman gazelerine, kokteyllerine, bilgi toplantılarına gidiyorum.

● O davetlerdeki karşılaşmalarda mesafeli mi duruluyor?

Genel olarak ilişkiler doğal ve kibar. Ama dokundurmalar, tartışmalar olmuyor değil. Bir davet sırasında üst düzey bir komutan, ayak üstü konuşurken "Ali bey Silopi olaylarıyla ilgili bize çok yükleniyor" gibi bir dokundurmada bulunabiliyor. 28 Şubat sırasında Erol Özkasnak'la yapılan Güneydoğu turu çeşitli tartışmaların olduğu, tepeden bakmaların bulunduğu çatışmalı bir geziydi örneğin.

● Bu 'Yaramaz çocuk' olma hali sizi rahatsız etmiyor mu?

Bugüne kadar doğru bildiğimi bugüne kadar yaptım, doğru bildiğimi yazdım. Bu bir duruş. Ben faydacı bakışa sahip bir siyasetçi, stratejik hareket eden bir devlet aktörü gibi olamam. Herhangi bir bilgiyi ya da fikri, bir mal gibi zamanı geldiğinde pazara çıkan bir tüccar gibi davranmam. Beni var eden düşüncelerim. Kimliğim

ve kişiliğim bir bütün olmaya yüz tutmuş, sızmış, kendi okumalarım, kendi bakışım. Bunun içerisinde 'itiraz' tabi çok önemli bir yer tutuyor. İtiraz hem düşüncelerinin yapıştırıcısı oluyor. Hem kişisel siyasal öykün, çevreyle ilişkin haline geliyor. Bu itirazları yaparken bedeller ödeyebiliyorsun. Devlet tarafından tehlikeli ilan ediliyorsun. Hakkında davalar açılıyor. Kamu görevinden uzaklaşmak zorunda kalıyorsun. Özellikle kriz dönemlerinde kendi toplumsal çevren tarafından şüpheyle karşılanabiliyorsun.

● Bilep, usanmadın mı?

Hayır. Ama bazen şöyle düşündüğüm oluyor: Keşke artık bunları yazmasam... Keşke artık bu ülkede bunlar tartışılmasa. Örneğin doktora konum artık bir tarih teması haline gelse...

● Bizim bildiğimiz yazıların dışındaki çalışmaların var mı?

Elbette. Yine siyasi özellik taşıyan ama daha toplumsal, kültürel alanlarda, tarihsel konularda yazılarım hem araştırmalarım var.

● Bir süre önce MGK Genel Sekreteri'nin çağırdı Avrupa ülkelerinin başkentlerinde sivil toplum örgütleriyle yaptığı toplantılarda sarfettiği ilginç sözleri duyduğunda ne düşündün?

Bu tür söz ve girişimler totalitarizmin kanıtları ve Türk siyasal sisteminin aynasıdır. Devletin asker: eliyle sivil toplum örgütlerini yandaş-düşman tasnifine tabi tutması, her kültürel, toplumsal, ekonomik unsur ve düşüncüyü milli güç olarak tanımlayarak milli menfaatler çerçevesinde görerek askeri birlik örgütlemeye yönelmesi çağdışı ve tehlikelidir. Genel Sekreter hem bunları düşündürdü, hem bunları kanıtladı. Ama bir de fikirler açısından ve tavırlar açısından etliği düşük bir yön var. Ekonomiyi para basarak kurtarmak, dinleyicilere aymazlar, yobazlar demek gibi. Tabii, insan hiç bilmediği bir alana girer ve o alanı idare etmeye kalkarsa açığa düşer. Rütbe ve silah her şeye yetmez, her açığı kapamaz. Bir orgeneral Türkiye ekonomisinin sorunlarıyla ilgili soruya asayış merkezli şahsi yanıtlarını verdiği zaman ortaya tuhaf bir söylem çıkar. Kaldı ki, o Orgeneral ekonomiyle ilgili doğru tahliller yapmış olsaydı, zaten asker kıtlasında olur, siyasete bu denli karışmazdı. Çünkü o tür tahliller ancak haddini, gücünü, yetkisini bilen insanların ağzından çıkar.

● Askerlerin, ordu dışında kalan konularla ilgili görüşleri de, en azından makul ölçüde kabul edilebilir bir düzeyi olmalı...

Burada mesele şu: Askerin konusu savaş ve savunmadır. Konulara bakışı askercidir. Asker tüm topluma, tüm devlete hakimse, seni de, beni de ekonomiyi de, bir tür seferberlik halinde kullanılan ya da sürekli hiç değişmeyen birer araç olarak görür. Onun için o Avrupa'daki örgütleri de milli güç unsurları olarak görmesi, onların sivil faaliyetlerini bir yana itip, belli bir otorite etrafında hareket ettirmeye çalışması çok doğal. Bunun içindir ki medeni dünya askeri-sivil otoriteyi hassasiyetle birbirinden ayırmış, askeri her tür siyasi karar mercii dışında tutmuştur.

● AB üyeliği sürecinde, askerlerin siyasetteki rolü daha önce sadece vurgu olarak geçerken, son dönemde altı kalın çizgilerle çizilen önemli bir sorun olarak gündeme geldi.

Evet, bu konuda büyük bir hassasiyet var.

Bu, Türkiye'ye gelen bütün yabancıların ilk sorudukları soru bu olmaya başladı. Batılı, 'Böyle bir yapı benim parçam olamaz, böyle devam ederse, Türkiye AB'yi unutsun' diyor. Mesele kritik, çünkü Avrupa Birliği sadece üyelik açısından değil her açıdan önemli. Üye olur ya da olmayız, ama Türkiye'nin AB' ile entegrasyonundan kopmaması gerekir. Aksi halde çok büyük bir yalnızlığa itiliriz. Dünyanın en zengin, en gelişmiş merkezinden kopmak büyük hata olur.

● Senin doktora tezinde, 1920'lere kadar giden bir yapılanmayı, Türkiye'nin AB üyeliği için önemli bir takvim olan 2004 sonbaharına kadar değişmesi sence mümkün mü?

Burada niyet önemli, toplumun, özellikle toplumun merkezinin tepkisi önemli. Toplumun merkezi harekete geçerse, ben Silahlı Kuvvetlerin devlet içindeki yerinin, sistemin askeri görüntüsünün sadece ve sadece toplumun araya girmesiyle değişebileceğini, en azından gerileyebileceğini düşünüyorum. 2004'e doğru böyle bir ihtimal çok yüksek olmasa da var. Örneğin son krizde merkez medyanın askere destek vermediğini, hatta eleştirel yaklaşımını gördük. Tabi bu ince bir denge. Zaman içinde ne tarafa kayarlar, ne olur bilmiyorum ama, ordunun rolünün sadece silah gücünden değil, toplumsal ve medyatik bir meşruiyetten kaynaklandığını düşünüyorum. Bu meşruiyet zemini kayarsa çok şey değişir.

● Bu değişimin kırılma noktası, askerlerin siyasi meşruiyetini kaybetmesi diyorsun yani...

Evet. Bu olmadıkça, ne ordu siyasi alandan geri çekilir, ne de siyasiler siyasi alanda ileri gidebilir. Bir yapının değişmesi için toplumun ses çıkarması lazım. Toplumdan kastım da, sokak değil. Sokağın ses çıkarmasının da anlamı tabi var ama, sokağın sesi çok kolay yönlendirilebiliyor. Önemli olan toplumun merkezinin sesidir. Bunlar sanayicilerdir, burjuvazidir, kültürel olarak merkezde olanlardır, büyük kentlerde yaşayanlardır. Sistemden beklentisi olan insanlardır.

● Bu kesim nasıl ses çıkarmacak?

Önde gelen kurumlarının, örgütlerinin, kişilerinin arkalarına toplumsal yapılanmaları da alarak itiraz etmeleri gerekiyor. Şunu da unutmamak lazım ki, TSK meşruiyet zemini olmadan, asla adım atmaz. Onun için her darbeden sonra demokrasiye geri döner. Aksi takdirde kendi içinde bölünür. Ve bu ordunun en istemediği, en hassas olduğu noktadır. Öyle bir aşamadayız ki, meşru zeminin buharlaşması için sadece askerin siyasi müdahale girişimlerine destek verilmemesi yetmez. Karşı çıkılması da gerekir.

“**Askerin konusu savaş ve savunmadır. Konulara bakışı askercidir. Asker tüm topluma, tüm devlete hakimse, seni de, beni de ekonomiyi de, bir tür seferberlik halinde kullanılan ya da sürekli hiç değişmeyen birer araç olarak görür.**”

At üstünde uyuyup, at üstünde yemek yiyip, kâh kelle kâh mektup taşıyan Osmanlı taşımacılarının öyküsü:

POSTA TATARLARI



Kaan Ertem



rı vardı: Eşkiyalar... Eşkiyalar, Tatar'ın taşıdığı değerli paketleri, parayı ve diğer şeyleri gasp etmek için Tatar'ın devamlı kullandığı yol üzerinde pusuya yatarlardı. Saldırıya uğramadan gidip gelen Posta Tatarı hemen hemen hiç yok gibiydi.

Posta Tatarları'nın resmi bir hüviyet kazanması **Tanzimat döneminde** olmuştur. 1840 yılında dünyada ilk kez posta pulu kullanıldığı zamanlarda Türkiye'de de ilk resmi posta teşkilatı kuruluyordu. II. Mahmud'un bir fermanyla ilk önce **Üsküdar-Izmit** arasına bir posta yolu yapıldı ve **25 Ekim 1834** tarihinde bu yol açıldı.. Daha sonra da bütün posta işlerinden kişilerin ve özel kurumların yararlanabileceği ilk ciddi teşkilat **23 Ekim 1840** tarihinde faaliyete geçirildi. Posta Tatarları da bu değişimden paylarına düşeni aldılar tabii... Öncelikle menzilhaneler bir düzene sokuldu. Ayrıca Posta Tatarları'nın o zamana kadar gidip geldikleri yollarda bıraktıkları izler temizlenip düzenlenerek düzen bir yol durumuna getirildi. İlk posta arabaları da bu dönemde kullanıma sokuldu. Bu posta arabaları bizim kovboy filmlerinde gördüğümüz arabalardan biraz daha farklı arabalardı. Yolda bu arabalara askerler eşlik ederdi. Amerika'da Kızılderililer'in kovaladığı **Pony Express** arabaları **3 Nisan 1860**'ta faaliyete geçmiştir..

1840 tarihinde **Postahane-i Amire** adıyla ilk postahane İstanbul'da **Yenicami** yanında açılmıştı. Buraya haftanın belirli zamanlarında posta gelir giderdi. 1855 yılında Türkiye'ye gelip de **La Turquie Actuelle** isimli bir de eser yazan **M. Ubcini**, postaların ve Posta Tatarları'nın durumunu şöyle yazmıştır:

" Kara postaları genel olarak Tatar adı verilen atlı postacılar tara-

ların herbiri üzerinde ortalama olarak altı ila yedi saatlik bir mesafeye dağılmış olurlar... İmparatorluğun hali hazırda posta hizmetleri şu şekilde düzenlenmiş oluyor:

Avrupa Türkiye'si için:

Her pazartesi akşamı İstanbul Postahanesi'nden iki Tatar Rumeli için yola çıkarılır. Biri sağ hattı takiben **Edirne**'ye ulaşır; diğeri sol hattı takiben, **Selanik** ve **Yanya**'ya varır. Her ikisi de Pazar günü İstanbul'a dönerler. İstanbul postası Edirne'ye ulaşınca, Çarşamba günü bu şehirden üç Tatar kalkar. Birincisi sağ yoldan, **Filibe**, **Kamanova** ve **Manastır**'a gider. Bu Tatarlar çeşitli noktalardan Edirne'ye Perşembe günü dönerler. Filibe'den **Belgrad**'a, Kamanova'dan **Bosna**'ya ve Manastır'dan **Üsküdar**'a (Balkanlar'da da bir Üsküdar vardı) yine postahaneleri takip eden bir hat kurulmuştur.

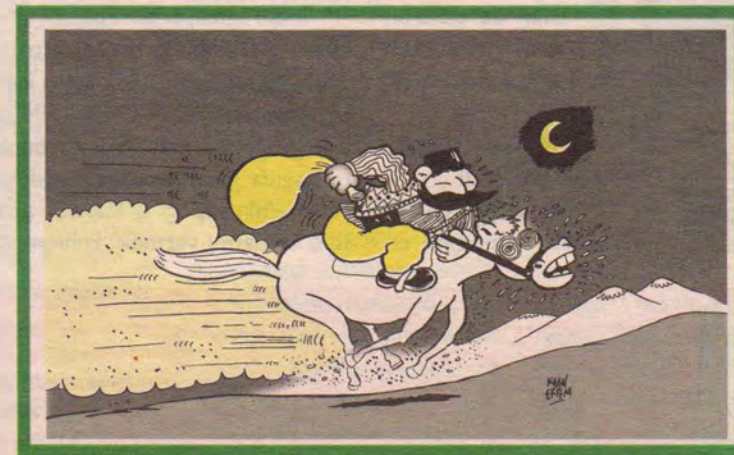
Asya Türkiye'si için:

Her Çarşamba akşamı İstanbul'dan Anadolu'ya beş Tatar gönderilir. İlk ikisi, sağ hattın **İzmir** ve **Antalya**'ya; üçüncü ve dördüncü, orta hattın, **Şam** ve **Kayseri**'ye ve beşinci, sol hattın **Di-yarbakır**'a gider. Bu Tatarlar İstanbul'a Salı günü dönerler. Diyarbakır'dan **Musul** yoluyla **Bağdat**'a ve **Trabzon**'dan **Erzurum**'a yine ara posta hattı vardır..."

Ubcini'nin yazdıkları böyle. Bir de bu Posta Tatarları'nın bu yolları kaç saatte aldıklarını inceleyelim:

Örneğin İstanbul'dan yola çıkan bir Posta Tatarı, **Bitlis**'e 194, **Adana**'ya 202, **Şam**'a 314, **Nablus**'a (İs-rail) 425 ve **Basra**'ya 564 saatte gidiyordu. Avrupa tarafında da bazı yerlerin saat uzaklıkları şöyledir:

Bu taraftaki en kısa mesafe 3 saatle, **Küçük Çekmece** idi. **Edirne** 44 saat, **Üsküp** 137 saat, **Ohri** 115 saat, **Saray Bosna** 217 saat sürerdi.



findan iletilirler. Bu postacılar, İstanbul'dan hareketle imparatorluğun belli başlı uçlarına ulaşmak üzere güzergahlarının bazı noktalarındaki çeşitli şubelere uğrayan birçok hatları takip ederler. Postahaneler veya at değişim merkezleri bu hat-

Bu saat uzaklıkları o zamanın Posta nizamnamelerinde belirtilmiştir. Bunun nedeni mektuplardan saat hesabı üzerinden ücret alınmasıydı. O zamanlarda posta idaresi tarafından tesbit edilen ücret tarifesine göre üç dirheme kadar olan

ağırlıktaki adi mektuplardan 50 saatlik yol için 1, 100 saatlik yol için 3, 100 saatten 500 saate kadar olanların her 100 saati için 2'şer kuruş alınır. Üç dirhemi geçen mektuplardan her dirhem için bu tarifenin yarısı, esas ücrete ilave edilirdi. Bu karışık hesaplama sonunda aslında mektubu gönderenin vereceği önemli bir meblağ ortaya çıkıyordu. Zaten o dönemlerde yapılan haberleşmenin önemli bir kısmı tüccarla-



rın birbiriyle yaptıkları ticari yazışmalarıdır. Sıradan vatandaş için 2-3 kuruş onun bir haftalık geçineceği para demektir. Bu nedenle kişisel yazışmaların sayısı çok azdır.

Bütün bu tarifeden hariç olarak özel olarak Tatar çıkarılması halinde saat başına 25 kuruş verilmesi gerekiyordu.

Bu hesaplama yöntemi 20 yıl boyunca posta idaresini zarara sokmuştur. 1863 yılında posta pulu sistemine geçilince bu karışık hesaplama yönteminden de vazgeçilmiştir.

1870'lerden sonra Osmanlı Devleti'nin **Uluslararası Posta Birliği**'ne girmesi ve posta taşımacılığının daha modernize edilip demiryollarına kaydırılmasıyla birlikte Posta Tatarları da yavaş yavaş ortalıktan çekilmişlerdir.

Herbiri ayrı bir yazı konusu olabilecek bu insanları bugün çok az kişi bilmektedir.

Ve bu küçük azınlığa dahil olarak az sonra yazısını e-posta ile (!) dergiye gönderecek olan bendeniz, bu insanları saygı ve hayretle anmak istiyorum.

Bu yazının yazılması için yararlanılan kaynaklar:

- 1) Osmanlılarda Posta Tatarları, Emrullah Nucku, Hayat Tarih Dergisi, 1976
- 2) İlk Posta teşkilatımız nasıl kuruldu? M.Ş.Ülkütaşır, Hayat Tarih Dergisi, 1966
- 3) Gökemli Türk Postacılığı, Kamuran Günseli, Türk Pulculuğu dergisi, 1975
- 4) Türkiye 1855 (La Turquie actuelle), M.Ubcini, Tercüman Yay.1976

Düşünün ki bir yerden bir yere doludizgin at üstünde bir çanta götürüyorsunuz ve çantanın içinde kesik bir kelle var..! Osmanlı devletinde **Posta Tatarları** mektup, ferman gibi şeylerin yanında padişah görsün de inansın diye kelle de götürürlerdi. Hayatları at üzerinde geçen bu insanların çok ilginç öyküleri vardır. Genellikle tatar ırkından olanlar, dayanıklı olmalarından ve at üzerinde uzun yolculuk yapabilmelerinden dolayı ilk başlarda bu iş için tercih sebebi olmuşlardır. Ancak zaman geçtikçe ve bu kalabalık da genişledikçe bu işi yapan herkese Posta Tatarı denilmiş ve Osmanlı'nın son dönemlerine kadar da böyle anılmıştır.

Şunu söylemeliyim ki; Posta Tatarları ilk önceleri devletin resmi gönderilerini taşımakla görevliydi ve bir teşkilatları yoktu. Sıradan vatandaş bu Posta Tatarları'ndan faydalanamıyordu. Ancak parası olanlar, özel emanetçiler tutup bir yerden bir yere mektup veya pakete-

rini gönderirlerdi. Bu durum yüzyıllar boyunca böyle devam etmiştir.

Halkın haberleşme ihtiyacını öyle ya da böyle her zaman birileri yerine getirmiştir. Daha eskilerde **Saî** denen taşımacıların bu taşıma işini yaptığı yazılır. Parası ve önemli bir işi olan kişi bir Saî kiraladı ve mektubunu onunla gönderirmiş. Yolda giderken yorulan Saî, yorulmaya çare olarak yerden büyük bir taş alır onu bir süre sırtında taşır sonra da yere atar.

Posta Tatarları'nın her zaman izledikleri bir yol güzergahı vardı. Bu güzergahlar üzerinde at değişimi ve biraz soluklanmak için menzilhane adı verilen yerler bulunur ve Tatar buraya yaklaşırken bir boru ötürerek geldiğini haber verirdi. Kimi yerlerde at bulamazsa valinin bile ahırından at almaya yetkisi vardı.

Balkanlar'dan **Arabistan** çölleri-ne kadar at koşutan bu insanlar iklimine göre giyinmek yerine birkaç parça -ama soğuktan ve güneşten koruyan- elbiseleri tercih etmişlerdir. Ayrıca yol güzergahları üzerinde bir de doğal olmayan düşmanla-

DUYAR KADAR BEN DE HEDEFTİM

● Peki örtülü ödeneği dolandır-dın, ne diyorsun bu konuda?

Halka da böyle bir ödenek tanı-salar da biz de çalsak, çırsak n'olur?.. Yolumuzu bulsak.. Örtü-se bizde de var örtü anasını satı-yım... Başbakana, cumhurbaşkanına tanıyorsun da böyle bir hak, halka da tanı indirsın, kendini kurtarsın, daire alsın kendine...

● Selçuk şeyden gelelim, bu senin cezaevinde vurulma olayı da çok önemli... Yani ne mesela vurulma olayı sence, tahlil ne?

Baba bizi yok MIT vurduttu, yok Sabancı vurdurttu, yok bilmem ne...Değil. 93-96 arasındaki Özer Çiller, Sönmez Köksal, Mehmet Ağar üçgeninin -bak Tansu Çil-ler demiyorum farkındaysan-dışında kalan pislikler, kalan unsurlar öldürtmeye kalktı bizi. Çünkü gerek bana, ge-rekse Mustafa Duyar'a çok değişik açıkları vardı.

● İlk temas Mustafa Duyar'a de-ğil mi?

Hayır, ilk önce benim kapıma geldiler, bunlar zabıtlarla herşeyle...

● Ama Mustafa Duyar...

Alakası yok... Benim yaşamam o saplantıyı veriyor insanlara... O öl-dü diye, 4 kurşun sıkıldı diye... Mus-tafa onlarla mücadele ettiği için, di-rek öldürücü yerine gelmediği için

ona 4 kurşun sıktılar. Birini omu-zundan yedi, birini bacağından ye-di. En son yatırp 8 kişi beynine sık-tılar... Bana tek kurşun, burundan aldığım için, zaten iki tane de kur-şunları kalmış...

● 8 kişi oraya gidip, tek sana gel-diğine göre asıl hedef orasıymış...

Değil işte... Benim kapıyı aç-a-madılar ama.

● Ama şaşıрма da olabilir.

Değil, değil, alakası yok... Değil baba yaa. Adamı merkezden bir ta-ne vurduktan sonra ikinci kurşunu sıkmaya gerek var mı?... Bu değişik bir hedef şaşırtma, taktik...

“Ahmet denilen çocuk, bir sene abilik yaptığım çocuk, o da bizi vuran insanlardan birisi, Yeşil'den aldığımız bir talimata göre bu işi yaptık. 1 trilyon lira para aldık diyor.”

● Nasıl yani?

Bu kendi verdiği ifadelerinde de var zaten. Ahmet denilen çocuk, bir sene abilik yaptığım çocuk, o da bizi vuran insanlardan birisi, Nu-riş'in (Nuri Ergin) adamlarından bi-risi, diyor ki; “Yeşil'den aldığımız bir talimata göre (Sabah gazetesin-de, daha 1-1,5 sene oluyor) 1 tril-yon lira para aldık diyor. (Tabii yalan o; hedef sap-tırma) İşte biri Sabancı'yı öldürdüğü için, biri de hü-kümet devirdiği için, bunların iki-sinin de öldürül-mesi memleketin menfaatinedir” di-yor.

● Mustafa Duyar nasıl çocuğu?

Mustafa benim hayatta tanıdığım en

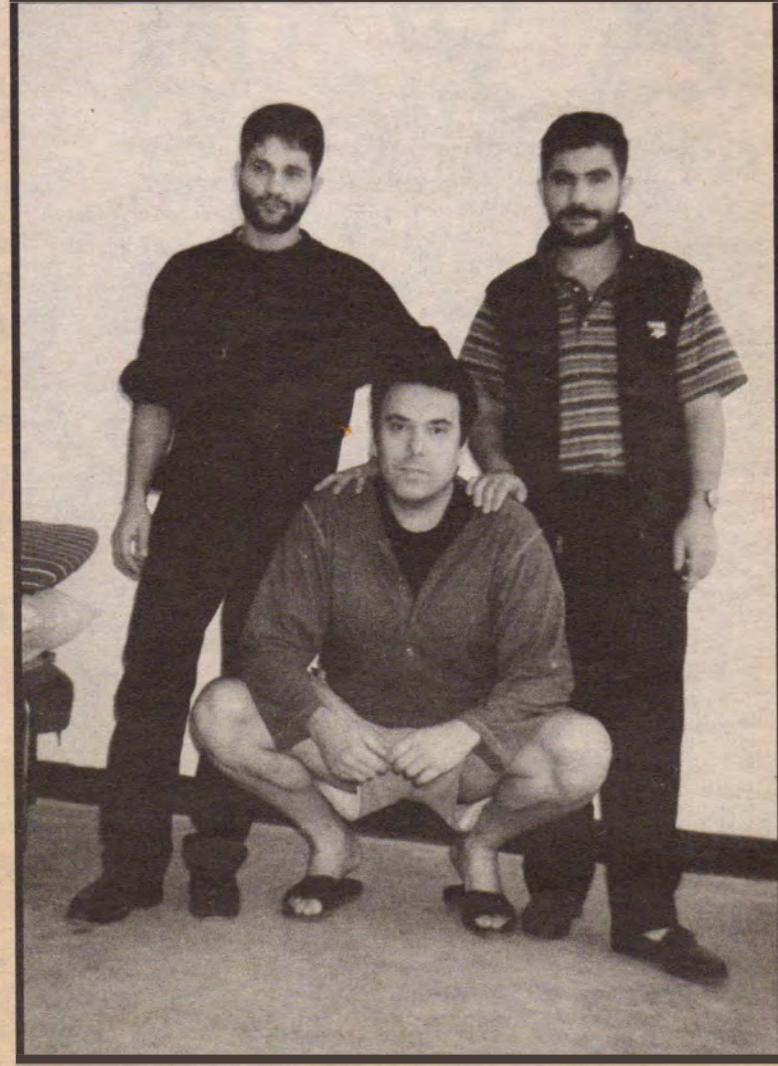
mert çocuktü. Beyni yıkanmış, saf bir çocuktü.

● Ne anlatıyordu mesela sana?

Herşeyi anlatırdı yani... Annesi-nin karnındayken, babası herşeyini kumarda kaybedip intihar eden bir adam, arabasıyla kamyonun altına girmiş. Doğmadan babasını kaybe-diyor. Annesi evleniyor. Mustafa 13 yaşına geldiğinde, üvey babası Mus-tafa'nın gözü önünde annesini delik deşik ediyor. Bu çocuğun halini dü-şün. Cenazeden sonra Mustafa so-kağa bırakılıyor daha 13 yaşında. Aksaray'da gidiyor komilik yapıyor. 6 sene masalarda yatıyor, kebabçı-larda. Yorgani masa örtüsü. Kısaca özetliyorum. Mustafa'nın ör-güte girmesi, Sabancı ci-nayetine kadar, bütün örgüt geçmişi 9 ay. 12-13 Mart Gazi olaylarında Zeynep isimli bir Alevi kızı 15 gün önce tanışıp aşık olduğu, Gazi olaylarında ölüyor. Kızın cenaze törenin-de, birileri bunu örgütçü yapıyor-lar. O güne kadar böyle bir hayat yaşamış, hayatta ilk defa kendine sevgi gösteren, şefkat gösteren bi-risiyle karşılaşılıyor, 15 gün sonra da polis kurşunuyla o insan ölüyor... Katılır mısın bize kardeşim diyor-lar. Katılımı n'apıcam?... Zeynep'in intikamını alıcağsın... Nasıl alıcam... Sen gel önce bakalım biz seni bir deneyelim... İşte üç-beş ay eğitim veriyorlar, silahtı milahtı vesaire... Gidiyorlar Maslak Jandarma Kara-kolu'nda iki tane asker öldürtüyor-lar... Mustafa'yla İsmail Akkol, Sa-bancı Suikastını 10 gün öncesine kadar falan bilmiyorlar.

● Olayı bilmiyorlar yani...

Tabii, eğitiliyorlar, kontrol altın-dalar devamlı, ama bilmiyorlar. Olayı öğrendikleri anda zaten kam-pa alınıyorlar. Ve 9 Ocak 1996 sa-bahı gidiyorlar. Fehriye Erdal bunla-rı aşağıda garaj kapısında bekliyor. Fehriye'nin yaptığı iş asansör şifre-sini, kartlarını vermek. Fehriye 25.



kata çıkacaksınız diyor. Fehriye Er-dal'ın Mustafa ve İsmail Akkol'da da-ha önce tanışmışlığı yok. O anda birkaç saniye görüşüyorlar. Fehriye Erdal toz oluyor. Bunlar çıkıyorlar, öldürüyorlar.

● Peki onlar Sakıp Sabancı'yı mı öldürmek istiyorlar?

Tabii Sakıp Sabancı'yı öldürmek için gidiyorlar. Sakıp Bey içerki odada, yönetim kurulu toplantısı yapıyorlar. Tesadüfen Sakıp Saban-cı'nın odasında Özdemir Sabancı ve Haluk Görgün oturuyorlar. Sakıp Sabancı da koridorun 15 metre ile-risinde toplantı salonunda, Şevket Sabancı, Erol Sabancı, Hacı Sabancı, Hazım Kantarcı, Hasan Güleşçi ve Sakıp Bey oturuyorlar, orada top-

lantı yapıyorlar. İçeriye giriyor bun-lar, hemen özetliyim, İsmail hemen sekreterin beynine pat diye sıkıyor, susturuculu silahla tabii ki. Hemen soldaki odaya giriyor. Mustafa önce Özdemir Bey'in kafasına sıkıyor, sonra Haluk Bey'e sıkıyor, sonra yi-ne Özdemir Bey'e sıkıyor. Onlar öldükten sona çekiyor gidiyorlar. Bu kadar basit... Hâlâ bazı insanlar yok cinayetin arkasında şu var, bu var, bilmem ne var. Olaylar bu ka-dar basit... Hepsinin arkasında kıs-a-ca derin güçler var. DHKPC, ne ül-kücüsü, ne bilmem nesi, Abdi İpek-çi cinayetiyle, Özdemir Sabancı ci-nayeti arasında, emri verenler açı-sından hiçbir fark yok. Birini ülkü-cüler öldürdü, birini DHKPC öl-



Merhaba Selçuk abi...

Nasıl-sın güzel abicim. Bu sana ilk mektubum ama son değil. Kusura bakma biraz gecikti. Aslında gelir gelmez yazacaktım ama inanki yeni fırsat buluyorum. Daha yeni yerleştim sayılır. Şu an iki arkadaşla birlikte üç kişiyyiz ve yalnız kalıyoruz. Yani koğuştta kalmıyorum ve bundan sonra da koğuştta filan kalmaya kesinlikle niyetim yok. Cezamın kalan kısmını sana sözünü ettiğim arkadaşımınla kalarak bitireceğim. Tabi az ya da çok bilmiyorum ama nasip olursa niyetim böyle.

Pazartesi günü seni TV'den izledim. Yine mahkemem varmış ama çıkmamışsın. Daha önce-

ki mahkemelerini görüntüleri ile verdiler. yanlış duymadıysam 3 sene 10 ay daha ceza almışsın. Bunlar ne yapmaya çalışıyorlar anlamadım. En büyük dolandırıcılar tepede ellerini kollarını sallayarak geziyor ama cezaları sana veriyorlar. Oysa bu halkı uyandırdığın için ödülü hak ediyorsun sen.

Gerçekten de Selçuk abi sıcaklığını, içtenliğini hala hissedebiliyorum. Aslında ceza seninle birlik-te güzel yatırdı. Ama biliyorsun. Koşullar böyle gerektiriyordu.

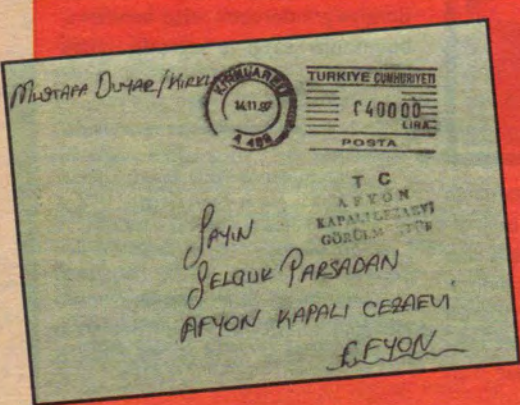
Selçuk abi fotoğraflarla birlikte mektup yolla-

mamışsın galiba. Sadece fotoğraflar geçti elime. Neyse; senden mektup bekliyorum ve saygılarımı iletıyorum. En samimi dostun Ergül'ün de sana çok selamı var. Ona da senden bahsettim. Kendine iyi bak ve sağlığına çok dikkat et.

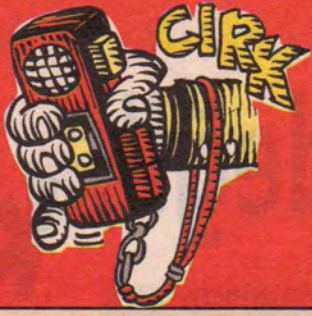
Saygılarımla ve sevgilerimle...

Kardeşin Mustafa Duyar

Vurulup düşsem çirliçiplak bir kavganın ortasında derim yığıtçe olsun dostlukla düşmanlık; böyle isterim...



Bir OKTAY GÜZELOĞLU röportajı



dürdü. Ama emri veren yukarısı...

● **Aslında gelen kurşun da aynı...**

Aynı tabii, tabii ki aynı.

● **Hayır, hep aynı ama...**

Emri veren hep aynı yer...

● **Hep aynı yer.**

Hep aynı işte. 3 harfli kısaca. Ben bunu Tuncay Özkan'a da açıkladım, yemedi, Kanakal D'de yayınlamadı. Gittim tam tezatı Doğu Perinçek'e, Ulusal TV'ye açıkladım. O da yayınlamadı.

● **Niye yayınlamadılar, sormadın mı?**

Sordum. "Devletin ali menfaatleri... Elimizde kesin belge

yok" dediler. Artık belgesi, bilgisi mi kalmış.

● **Bu da benim düşünce diyecek-sin yaa...**

Bazı öyle şeyler vardır ki; bilgiye, belgeye ihtiyac yoktur.

● **Ama sen düşünce olarak diyorsun ki; hepsinin çıkış noktası bu.**

Türkiye'deki siyasi cinayetlerin, şeriatçıların haricindeki, Uğur Mumcu öyle değil mesela. Ahmet Taner Kışlalı değil... Onlar bak şimdi, asıl devrimciliğe karşı yapılan cinayetler ayrı.

● **Hiç sanıklı birini götürdün mü alo yapıp...**

Ne! Hepsini götürdüm. Sen deli misin?... Fethullah Gülen'le de çalıştık. Cübbeli Ahmet Hoca'yla da çalıştık... Ben 11 tane cami parası alarak, bir tane cami yaptırmama sevabını işleyen bir insanım... Sen deli misin be...

● **Cübbeli Ahmet Hoca'ya mı açtın?**

Cübbeliyle ortak çalıştık biz. Mahmut bilmem ne oğlu vardı '89 senesinde, Güngören'de, Bağcılar'da, Tozkoparan'da, cami yaptıracağız diye, cami parası topladım.

● **Hayır, Mahmut Hoca'nın haberi var mıydı bundan?**

Olmaz olur mu?

● **Onunla nasıl tanıştın ki?**

Abicim hocaları, imamları dernek makbuzlarıyla yolluyordu. Bana gönderiyorlardı. Ülker sokaktayım o zamanlar, bir oğlanın evindeydim o zaman. Girişte sağdaki ilk apartmandaydım, orda bir yazıhanem vardı. Sabahtan akşama kadar. "Ben Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğretim üyelerinden bilmem kim" hesabı alo çekiyordum. Cami yaptırıyoruz hesabı. Dekanım, profesörüm diye açıyordum telefonu.



● **Kime açıyordun mesela?**

Aklına gelen bütün genel müdürlere.

● **Mahmut Hoca'ya da...**

Mahmut Hoca'yla değil. Onlarla müşterek çalışıyoruz. Cami yaptıracağız diye onların makbuzuyla.

● **Mahmut Hoca'yla oturup konuştun mu sen?**

Bire bir değil. Ama aynı tezgah işte, onların da adamları geliyor, gidiyor. İmamları, hocaları geliyor, paralar öyle gidiyor.

● **Senden mi alıyorlardı paraları?**

Parayı topluyordum. Yüzde 50'sini ben alıyordum.

Hesapta yüzde 50

ama verir mi-

yim onlara,

yüzde 90'ını

ben götürü-

yordum, yüz-

de 10 veriyor-

dum... Diyelim ki

günde 50 bin dolar toplu-

yordum mesela, 5 bin dolar topladım diyordum, alın 2,5 size, 2,5 bana... Onların sistemi dolandırıcılık üzerine. Bunların hangisi inanan insan yaa!...

● **Senin yaptığın işe bile bile göz mü yumdular?**

Herif nasıl toplarsa toplansın da, bizim de hakkımızı versin. Aksın bi yerden para, gelsin diyorlar. Ve benim onlara fazla sokaçağımı zannetmiyorlar.

● **Bu Alo'ları yaptığını bilmiyorlar değil mi?**

Biliyorlar canım. Bende bir keramet olduğunu, benim para topladığımı, herşeyi biliyorlar, herşeyi.

● **Yine de makbuzları getiriyorlar.**

Getiriyorlar. Ne gelirse, nerden gelirse gelsin kârdır hesabı... Bu salaklar nasıl para topluyorlar biliyor musun? Cami yaptırmama derneğine 10 lira, 20 lira, 5 lira toplarken bir anda bunlara 20 milyon, 50 milyon ('88'den bahsediyorum; o zaman bir Doğan alıyorsun 17-18 milyon anahtar teslim) bunların ceplerine 5 milyon-10 milyon para koyuyorum, şaşıyorlar. Ama ben 95 milyon koyuyorum o başka... Yani 4 günde bir bunlara sıfır araba parası veriyorum... Cami yaptıracağız ya hesapta, uçuyorlar...

● **İyi ama onlar da camiye 1 lira vericek-ler, 10 lira cebe...**

Yahu ne camii be abicim, cami dediğin bedavaya yaptırılır. Bunlar yaptırır mı? Yine gariban inananlar çalışır yapmak için yaa. Bunlar cebellezi, Uğur Dündar hepsini çıkarttı işte ya.

● **Cebellezi di mi?**

Cebellezi tabii yaa... Inanan garibanı soyuyorlar, kandırıyorlar. Baba bunların içinde ben Fethullah Hoca'nın Asistanı olamam... Adam fetva verirken anında ağlıyor, anında gülüyor... Millet de ağlıyor onun karşısında!... Olmaz böyle bir şey!... Ulan siz bana gelin hüngür hüngür ağlatayım sizi.

Peki sen bu telefonu Tansu Çiller'e, Fethullah Gülen olarak açtın değil mi? (Devamı haftaya...)

Helsinki Yurttaşlar Derneği, Irak savaşının ardından yükselen yeni milliyetçiliği değerlendirdi:

MEDYA MEDYA OLMAKTAN ÇIKTI!

Okan SERTEL

İstanbul- Helsinki Yurttaşlar Derneği, Irak savaşı nedeniyle medyada çıkan bazı haber ve yorumların, Türkiye için tehlikeli bir gelişmeyi işaret ettiğine dikkat çekti. Dernek adına Ümit Fırat tarafından yapılan açıklamada, "Savaş nedeniyle medya, medya olmaktan çıktı. Ba-

“Yeni bir soydaş

söylemi yaratılarak birçok yurttaşımızın dışlanmasına ve aşağılanmasına neden olundu.

Bundan 80 yıl önce o topraklar üzerinde yaşayan insanlar Misak-ı Milli sınırları içinde kalmaktaydılar. Kendilerine hiçbir şey sorulmadan İngilizler tarafından Irak sınırlarına dahil edildiler. Orada yaşayan her insan, sınırın Türkiye tarafında kalmış olan Kürt, Türkmen, Arap, Asuri kökenli insanların o zaman da soydaşıydı, bugün de soydaşıdır”

zı emekli memurlar, uzmanlık alanlarına bakılmaksızın birtakım akademisyenler, hemen her konuda fikir sahibi olan birkaç yazar ve gazeteci bir araya geldiler ve adeta yeni bir sektör ortaya çıkarıldı" denildi.

Helsinki Yurttaşlar Derneği tarafından yapılan açıklama özetle şöyle: "Bu yeni sektörün devamlılığını sağlamak için,

başta bu uzman emekliler olmak üzere, köşe yazarları ve diğerleri akıllarına esen her şeyi söyleyip, her türlü yorumda bulunuyorlar. Görüşlerini dile getirirken ırk ayrımcılığı yapıyorlar; Türkiye'de Kürt ve Arap düşmanlığına neden olacak tehlikeli gelişmelere yol açıyorlar.

Ancak daha savaş başlamadan medyada görüşlerine başvuru 'uzmanlar', Irak Kürt liderlerini potansiyel birer düşman olarak tanımladılar. Aşiret lideri diyerek küçümseyici ifadeler kullanıldı. "Küstah Barzani", "Küstah Talabani", "Varlıklarını bize borçlu olan nankör Kürtler" denildi. Kürtlerin sinekten bile daha küçük birer varlık oldukları ifade edildi. Yahudiliği Hitler kafasıyla ele alıp, Barzani ailesinin de Yahudi asıllı olduğu iddia edildi.

4 Ekim 2002 tarihinde toplanan Kürt Parlamentosu, aşiret meclisi olarak nitelendirildi. Kürtler, bir toplum bile değildir, bir grup bir sürüdür diye adlandırıldı. Gerktiğinde Kürtlere gerekli dersin verilebileceği sık sık tekrarlandı. Irak'ı işgal eden ABD ile işbirliği

yaparak kendi ülkelerine ihanet ettikleri yorumu yapıldı. Kürtler'in Türkmenleri katletmek için fırsat kolladıkları söylentileri yayıldı. Katliam senaryoları ile Türk Silahlı Kuvvetleri'ni göreve çağıran yazı, yorum ve kışkırtmalarda bulunuldu. Savaş sonrası ortaya çıkan durum nedeniyle, Araplar'ın kanında biraz ihanet geni olduğu tespitinde bulunuldu. Daha pek çok aşağılayıcı ifade, bizzat bazı köşe yazarı ve "savaş ve strateji uzmanı" emekli memur tarafından medya aracılığı ile kullanıldı.

Bu arada yeni bir soydaş söylemi yaratılarak birçok yurttaşımızın dışlanmasına ve aşağılan-

masına neden olundu. Bundan 80 yıl önce o topraklar üzerinde yaşayan insanlar Misak-ı Milli sınırları içinde kalmaktaydılar. Kendilerine hiçbir şey sorulmadan İngilizler tarafından Irak sınırlarına dahil edildiler. Orada yaşayan her insan, sınırın Türkiye tarafında kalmış olan Kürt, Türkmen, Arap, Asuri kökenli insanların o zaman da soydaşıydı, bugün de soydaşıdır.

Bugün bazı emekli üst düzey devlet memuru ve medya mensubu yazar tarafından ifade edilen ve yalnızca Iraklı Türkmenlerin kastedildiği soydaş kavramı son derece ayrımcı, dışlayıcı ve incitici bir davranıştır. Bu tür po-



HELSINKİ
YURTTAŞLAR
DERNEĞİ

litikalar ve yayınlarla Türkiye Cumhuriyeti yurttaşları arasında bir yakınlık ve kaynaşma yaratmak mümkün değildir. Bu yaklaşımların kutuplaştırmayı artıracığı, basit gibi görülen anlaşmazlıkları çoğu kez düşmanlığa dönüştürme potansiyeli de taşıyacağı açıktır.

Bu zor dönemde ırkçılık, ayrımcılık kokan, ulusları topyekûn aşağılayıp suçlayan yaklaşımları tamamıyla reddediyoruz. Farklılıkların bizi zenginleştirdiğini, eşitliği dışlamadığını unutmamak gerektiğini düşünüyoruz. Sağduyu sahibi herkesi, bu tür davranışlara itibar etmeyerek mahkûm etmeye çağırıyoruz."

Kaoss GL yöneticisi Umut Güner:

Sapık olan eşcinseller değil, kapitalizm!

Reni PARKER/ Ankara

● Kaos GL nedir?

KAOS GL Grubu, 1994 Eylülünde Türkiyeli eşcinsellerin bir araya gelerek maruz bırakıldıkları ayrımcılığa karşı mücadele ederek özgürleşmek amacıyla kuruldu, eşcinsellerin kurtuluşunun heteroseksüelleri de özgürleştireceği fikrini şiar edinmiş bir gruptur. Kaos GL grubu kurulduğundan itibaren Kaos GL dergisini çıkarıyor ve Eylül 2000 tarihinden beri de Kaos Kültür Merkezi'nde kültürel etkinlikler, toplantılar düzenliyoruz, ilk eşcinsel kütüphanesini oluşturmaya da çalışmaktayız.

● Kaos GL'nin faaliyetleri hakkında sizden bilgi alabilir miyiz?

On senedir Kaos GL isimli gay ve lezbiyen araştırmaları dergisini çıkartıyoruz. Eşcinselliğin toplumsal bir harekete dönüşmesinde Kaos GL dergisi ilk adımdır. Görmezden gelinen eşcinsellerin bir araya gelerek kendilerine dair bilgiye ulaşabilecekleri ve kendi sözlerini söyleyebilecekleri amacıyla çıktı. Kaos GL dergisinde toplumsal bir hareket olan eşcinsel kurtuluş hareketin-



den, eşcinsellerin tanıklıklarına, eşcinselliğe dair yapılan araştırmaları bulabilirsiniz.

● Kültür Merkezinin amacı nedir?

Eşcinselliğin parklardan, hamamlardan, karanlık köşelerden kurtarılacak eşcinsellerin gündüz varolabilecekleri bir mekan yaratmak, bu mekanla eşcinsellerin varolabileceği bir kültürün ilk adımlarını atmak istedik. Üç senedir Kaos Kültür Merkezi ve Kütüphanesi'nde düzenlediğimiz etkinliklerle birlikte özgürleşmenin mümkün olduğunu bilerek hareket etmeye çalışıyoruz. Buradan yola çıkarak bir yanılsamaya kapılmamak lazım; Kaos Kültür Merkezi sadece eşcinsellerin değil bizimle etkileşime geçmek isteyen herkesin sözünü söyleyebileceği ve bir şeyler yaratabileceği bir merkez oldu. Kaos Kültür Merkezi'nde kuruluşundan beri eşcinsellerin kendilerine ait bilgilere ulaşabilecekleri bir kütüphane oluşturmaya çalışıyoruz.

● Mayıs sonuna doğru düzenlediğiniz sempozyumun içeriği nedir?

Toplumsal bir realite olarak kendisini var eden eşcinselliğin, doğru algılanması ve tanınması, Tür-

kiye toplumun değişimi ve evrimi sürecinde acil bir tartışma ihtiyacı olarak kendini dayatmakta. Toplumsal hayatta heteroseksüelliğin merkezi belirleyiciliğinin gay ve lezbiyen bireylerin hayatlarının her alanında çeşitli sorunlara yol açtığı görülmektedir. Gay ve lezbiyenlerin toplumun diğer kesimleri ile girdikleri iletişim ve etkileşimin toplumsal barışı kurma yönünde evrilmesi, sorunlara doğru yaklaşım ve eşitlikçi ve özgürlükçü çözüm arayışları ile mümkün olacaktır. Bunun gerçekleşmesi için gay, lezbiyen ve heteroseksüel bireylerle birlikte uzmanların katılımıyla sorunların ele alınması ve çözüm arayışlarının ortaya konulabilmesi için 23 - 24 Mayıs tarihlerinde Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde "Lezbiyen ve Gaylerin Sorunları ve Toplumsal Barış İçin Çözüm Arayışları" sempozyumu yapıyoruz.

● Bu 1 Mayıs gösterilerinde de gurubunuzu alanlarda gördük.

Üç senedir 1 Mayıs'ta alanlara çıkıyoruz. Bu 1 Mayıs'taki bildirimiz daha açıcı olabilir sizin için. Özgürlüğün bayramı 1 Mayıs alanlarında eşcinseller de var!

Biz kadınları seven kadınlar, erkekleri seven erkekler, Anadolu'nun son tutsakları kadın ve erkek eşcinseller, bizi kuşatan heteroseksist ablukayı üç yıldır alanlara çıkarak dağıtmaya çalışıyoruz. Özgürlüğün bayramı 1 Mayıs'ta

yine alanlardaydık. Kadın ve erkek eşcinseller olarak evden, okuldan, fabrikadan, sendikadan, sokaktan, hayatın her alanından geliyoruz.

Zorunlu heteroseksüelliği dayatan mevcut sistem, eşcinsel varoluşumuza hayatın her alanında yok sayarak eziyor. Eşcinseliz; yok sayılıyor... Eşcinseliz; zorunlu heteroseksüellik dayatılıyor. Eşcinsel öğrenciyiz; okuldan atılıyor. Eşcinsel kadını; evlenmeye zorlanıyoruz. Eşcinsel işçiyiz; sendikada örgütlenmemiz engelleniyor.

Eşcinsel memuruz; işten atılıyor. Eşcinseliz; şiddete maruz kalıyoruz, hakkımızı aramıyoruz. Eşcinseliz; toplumsal örgütlerden dışlanıyoruz. Daha ne kadar seyredeceksiniz?

Hasta ya da sapık olan eşcinseller değil, çürüyen kapitalist toplumdur! Ya birlikte özgürleşeceğiz, ya hep birlikte çürüyeceğiz! Eşcinsel ve travesti cinayetleri politik cinayetlerdir, katili biliyoruz! Eşcinsellerin

kurtuluşu heteroseksüelleri de özgürleştirecektir

"Ne Suç, Ne Günah, Yaşasın Eşcinsel Aşk!" diyoruz.

● Avrupa Birliği'ne girme sürecinde gay ve lezbiyen hakları konusunda neler düşünüyorsunuz?

Biz Kaos GL olarak toplumsal dönüşümüne yönelik çalışmalarımız var. Bu topraklarda kadınlara seçme ve seçilme hakkı 1928'de verildiği bu

hakkı kadınların ne kadar kullandığı bilgisinden hareket etmek gerekiyor diye düşünüyorum. Kaos GL olarak toplumsal dönüşüm yaşandığı zaman bununla beraber yasal düzenlemelerde kendiliğinden gelecektir diye düşünüyorum. Avrupa Birliği ülkelerindeki gay ve lezbiyen hakları da durduk yere verilmedi. Oradaki gay ve lezbiyenlerin mücadelesi sonucunda elde edildi. Biz de yasal bir talepten çok toplumsal bir dönüşüm amaçlı eylemler içindeyiz.



Bir imza da sen at!

AMINA LAWAL, RECM EDİLECEK!

Zina ile suçlanarak 19 Ağustos 2002'de recm (taşlanarak öldürülme) cezasına çarptırılan 31 yaşındaki bir müslüman olan Amina Lawal hakkındaki karar, Nijerya Yüksek Mahkemesi tarafından onaylandı. Ceza, Amina'nın bebeğini emzirebilmesi için ertelenmişti. Bu kez infaz tarihi, 3 Haziran 2003 olarak belirlendi.

Davanın gelişimini izlemeyerseniz, belki bilmek istersiniz: Amina'nın bebeği zina "kanıtı" sayılıyor. Babaysa başına gelebilecekleri anlar anlamaz herşeyi inkar

etmişti. Amina'nın davasını Uluslararası Af Örgütü'nün İspanya şubesi izliyor. Örgüt, Nijerya hükümetinin verilen ölüm cezasını kaldırmasına yetecek sayıda imza toplamaya çalışıyor. Benzer koşullarda mahkum edilmiş olan bir başka Nijeryalı kadın, Safiye, buna benzer bir kampanyayla kurtarılmıştı. Dilekçeye verilen imzaların sayısı geçen 4 Mart'ta 2 milyon 600 bine ulaşmıştı.

Af Örgütü'nün elektronik aortamdaki dilekçesini imzalamak, birkaç dakikanızdan fazlasını almayacak. Sayfanın adresi: www.amnistiaporsafiya.org. "Nombre"

yazılı kutuya ilk adınızı, "Apellidos" yazılı kutuya soyadınızı yazınız. "Provincia" kutusuna da şehrinizi yazdıktan sonra ülkeler kutusundan kendinizinkini seçiniz. (Ama listede nedense Türkiye yok.) Daha sonra "Seguir"i tıklayarak sonraki sayfaya geçiniz. Bundan sonraki gelişmeler hakkında bilgi almak istiyorsanız email adresinizi yazabilirsiniz. Adınızın imzacılar listesinde yer alması için "acceptar" tıklamayı sakın unutmayın. Dilekçeyi imzaladıktan sonra metni kopyalayarak, yeni bir email ile lütfen elinizdeki bütün adreslere gönderin.



Monica ile 'Bay Kişilik'

Washington- Amerikalı generaller aralarında konuşurken biri diyor ki: "Ne olursa olsun hep hayatta kalmayı başarıyorlar." Kim bunlar? Generallerin aklından geçen isimler: Usame bin Ladin, Saddam Hüseyin ve Monica Lewinsky.

Şaka şaka... Bu geçenlerde USA Today gazetesinde çıkan bir karikatürün tarifi sadece. Ama Monica'nın tekrar karşımıza çıktığı gerçeğini değiştirmiyor. Hem de 12 milyon kişiyi ekran başına çekerek...

Nam-ı diğer eski Beyaz Saray stajyeri Monica, Fox televizyonunda 'Bay Kişilik' adlı bir 'reality show' sunuyor. Bu şovun asıl kahramanı da 26 yaşındaki güzel ve çekici Hayley.

Güzel olmasına güzel, çekici olmasına çekici de beyaz atlı prensini bir türlü bulamamış. O yüzden çıkmış milyonların önüne, karşısında el pençe divan duran 20 erkekten birini sadece kişiliklerine bakarak seçecek. Yani Hayley, erkeklerin ne iş yaptığını bile bilmeyecek!

Erkeklerin işi de öyle kolay değil. Danslarla, şiirlerle Hayley'nin kalbine giden yol fethedilecek. Bin bir türlü kapı, bin bir türlü dil dökerek açılacak. Eğer bu serenatlar, bin bir gece masallarındaki gibi olmazsa, Hayley canı istediği zaman kapıları kapatıp, anahtarları denize atabilecek...

Tabi Hayley, Monica'nın tavsiyeleri sayesinde yanlış kararlar vermekten kurtulacak!

Monica'nın tavsiyeleri Hayley'i kurtarır mı bilinmez ama bu flörtlü 'reality TV' dizileri düşük maliyetle 'reyting' yapmaya çalışan Amerikan televizyonlarını kurtarıyor. Kurtarmakla da kalmıyor resmen zengin ediyor.

Sene başında da 'Milyoner Joe' için 40 milyon kişi televizyonun karşısına geçmişti. Taliplerinin haberi yoktu ama aslında Joe milyoner filan değil, yakışıklı bir inşaat işçisiydi (Halter çalışıp 'body' geliştiren ve kadınların yüreğini hoplatan bu Amerikan kesimi, sakın ha Türkiye'deki gariban meslektaşlarıyla karıştırılmasın!).

Bir de 'Bekar Kadın' şovu var ki, orada da 30 yaşın-



Eski Beyaz Saray stajyeri Monica, Fox televizyonunda "Bay Kişilik" adlı bir "reality show" sunuyor. Bu şovun asıl kahramanı da 26 yaşındaki güzel ve çekici Hayley. Güzel olmasına güzel, çekici olmasına çekici de beyaz atlı prensini bir türlü bulamamış. O yüzden çıkmış milyonların önüne...

Yonca Poyraz Doğan

poyrazdogan@yahoo.com

daki Trista'nın onlarca erkek arasından yaptığı seçime tanıklık etmiştik. Trista'yı etkileyebilen erkekler sadece şair ruhlu olanlardı. İzlemek için ekran başına geçen kişi sayısından da belli ki, bu şovlar bir ihtiyaca yanıt vermekte. O da artık eskilerde kalmış olan romantik flörtler, aşklar, çıkmalar... Flörtlü dizilerin hepsinde erkekler enerjilerinin büyük bölümünü, kadınlara kur yapmakla harcıyor. Üniversite çağındaki Amerikan gençliğinde sık sık görüldüğü gibi, fazla zaman kaybetmemek için bara gece 12'den sonra gidip, "Şimdi kızlar sarhoş olmuşlardır, işimiz kolay" demekten çok daha zor bir şey yani.

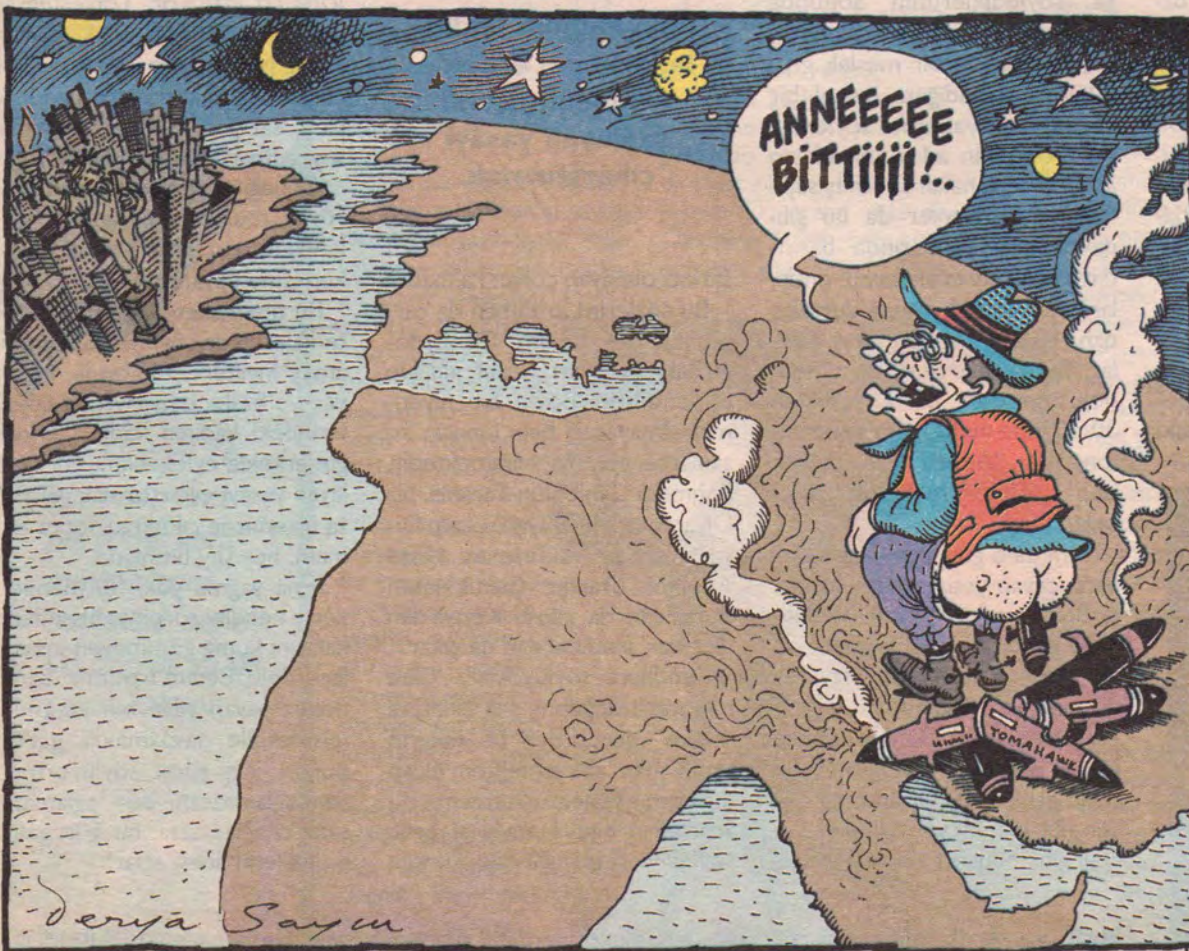
Malum ABD'de hiç bir şeye araştırması yapıp ispatlanmadan inanılmaz... Yüzlerce üniversiteden binlerce öğrenciyi kapsayan bir çalışma yapılmış ve o en güzel yaşlarda bile klasik anlamda flörtlerin yaşanmadığı ortaya çıkmış. İki kişilik 'çıkma' ların yerini arkadaş grubuyla 'takılmak' ve 'seks yapmak' almış.

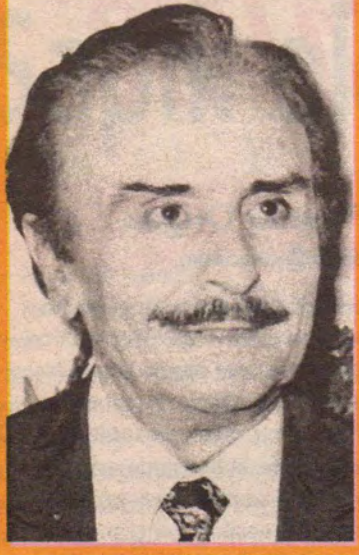
Amerikalı gençler ne 'aşık oldum' der, ne de 'kalp kırıklığı' ve 'terkedilmek' den bahseder olmuş. Bunların yerine, sevgiliyi 'çöpe atmak' ya da 'atılmak' gibi sözler gelmiş.

'Hayatının aşkı' nı arayan Hayley de Monica'nın tavsiyelerine kaldığına göre, gönül işlerinde durum pek vahim demektir. 'Bay Kişilik' dizisinin ilk bölümünü izleyenlerden biri yazıyor:

"Monica mı flört tavsiyeleri verecek? Durun bir dakika! Irak Enformasyon Bakanı El Sahafı 'Gerçeği Anlatmak' adlı programa çıkarsak, hatta Saddam'ı 'Meleğin Dokunuşu' dizisinde oynatsak nasıl olur?"

Bana kalırsa 'reyting' çılgınları, hiç çekinmeden bunu da yapabilir. Eski başkan Bay Clinton'a gelince... Monica'nın 'Bay Kişilik' programıyla tekrar ortaya çıkması konusunda görüşlerini almak üzere kendisine ulaşmaya çalışan gazetecilerin telefonlarını yanıtsız bıraktığı söyleniyor.





Hatıralarımın bu haftaki bölümüne geçmeden önce geçen haftaki yazımla ilgili bir yanlış anlamayı düzeltmek istiyorum. Nüfus planlamasının öneme değindiğim geçen yazıda, belli bir sayıdan fazla çocuk sahibi olanların cezalandırılması gerektiğini söylemiştim. Bu konuyla ilgili bazı tepkiler ulaştı, deniyor ki, "Mail bey, ikiden fazla çocuğu olan herkesi cezalandırırsanız memleketin yarısını cezalandırmanız gerekir." Efendim hep söylerim, insan önce okuduğunu anlamalı. Ben bugüne kadar olanlar için bir şey söylemedim ki. Adamın yasaktan önce beş çocuğu doğmuşsa ne diyebiliriz? Ha, böyle bir yasal düzenleme yaptıktan sonra bu vatandaşımızın altıncı çocuğu doğuyorsa o zaman cezalandırılmalı. Aynı yasadan sonra ikiden fazla çocuk edinenlere karşı tedbir alınmalı. Dediğimiz bundan ibarettir.

ETEK BOYLARI KALÇA KEMİĞİNE DAYANDI

Bir kadın para karşılığı çırılçıplak soyunursa bu kadına hanım denmez, hanımefendi denmez, aile kızı denmez, artist denmez, sanatkar denmez, 'hava çok sıcak terlemiş olmalı' denmez, ressamın nü modeli denmez, leblebi denmez, fındık denmez.

"Göbeğini açmayan kadın görüyor musunuz ekranda?"



Geçen hafta siyasetten soğuma nedenlerimi yazacağımı söylemiştim. Bunları yazma konusunda bazı endişelerim var, gençler benim söylediklerimi okuyup siyasetten iyice soğuyabilirler. Bu sebeple konuyu yazıp yazmamayı bir süre daha düşünceğim.

Gelelim, yine yazacağımı daha önce duyurduğum, mankenlerle yaşadığım polemiklere.

Milletvekili olduğum dönemde sadece siyasi alanda değil, başka alanlarda da çeşitli çevrelerle mücadele sürdürdüm. Televole yayınlarının, mankenlerin kaza süsü vererek göğüslerini ortaya çıkarmalarının, travestilerin polislerle çatışmasının sık sık gündeme geldiği bir gün, konuyla ilgili basın toplantısı düzenlemeye karar verdim.

Konuya ilişkin fikirlerimi, basın mensuplarına açıkladığım toplantının sonunda bir TV kanalının muhabiri benimle özel konuşmak istediğini söyledi. (Bu muhabir, uyanık bir arkadaşımızdı zannediyorum. Diğer muhabirler bu mülakattan faydalanmasın, pastayı sadece kendisi yesin gibilerinden benimle özel konuşmak istemişti.) Sorduğu tek soru şuydu: "Bir kadın çok para verilirse takvim kapağı için anadan üryan soyunup poz verdiğini açıkladı. Bu konudaki

düşünceleriniz nelerdir?". Kendisine "Benim düşüncem önemli değil. Türkçe'de bunun tanımı, adı bellidir. Bir kadın para karşılığı çırılçıplak soyunursa bu kadına hanım denmez, hanımefendi denmez, aile kızı denmez, artist denmez, sanatkar denmez, 'hava çok sıcak, terlemiş olmalı' denmez, ressamın nü modeli denmez, leblebi denmez, fındık denmez..." karşılığı verdim. Arkasından, çok sinirlenmiş olmalıyım ki, "Çıplak vücudunu sermaye yapana ne denir?" diye sorup, burada tekrar etmeyeceğim bir kelimeyle kendi sorumu yanıtladım.

Bu sözlerim bir hafta on gün boyunca Show Televizyonu'nda "Mail Büyükerman mankenlere f..... dedi" diye bağırma çağına yayınlandı....

Halbuki ben muhabir arkadaşla söylediklerimin sonunda özellikle bir isim zikretmediğimi, kimseyi, hiçbir meslek grubunu suçlamadığımı, genel bir yorum, tarifi yaptığımı söylemiştim. Kimsenin adını anmadığım için kimseye hakaret etmiş sayılamam. Mankenler de bu gibi davranışları aralarında barındırmamak suretiyle kendi onurlarını koruyarak ayakta dursalar daha isabetli hareket emiş olurlar. Bu yayınlardan sonra Anadolu'nun dört bir köşesinden 30-40 tane mektup, sayısız telefon aldım. "Ağzına sağlık, devam et..." şeklinde mektuplar, mesajlar...

Tam da o günlerde bazı tipler bana cevap yetiştirmeye kalkıştı. Ben de çıkıp "Kültür Bakanlığı ne güne duruyor, Diyanet niye tepki göstermiyor, savcılar ne yapıyor?" şeklinde bir bağırış gerçekleştirdim. Bunun üzerine Meclis Başkanlığı ve Diyanet'ten tepki geldi. Ama havanda su döver gibi, pamuk yumağından top atar gibi, etkisiz kaldı.

Defalarca söyledim, bir toplumu yıkmak için hep top tüfek kullanılmaz. Yukarıdaki örnekte olduğu gibi toplumun kültürünü, geleneğini, örf adetlerini, şirini, resmini bozarlar.

Daha kötüsü, müziğini bozarlar. Bugün Türk Müziği diye bir şey kalmadı. İnsanlar arabeske şartlandırıldılar. Neden böyle? Çünkü Unkapanı'ndaki plakçılar da Güneydoğu'dan gelmiş, arabeski tipli adamlar. TBMM'de de dediğim gibi "Güneydoğu'da

sözcükleri nasıl yanlış, yamuk yumuk söylediği belli. Bundan Türk toplumu büyük zarar görmektedir.

Bir de pop müziğinin (zenci müziği) verdiği zararlar var. Gencecik kızlarımız erkek müsveddelerine aşık edildi. Genç kızlarımız zarar gördü de, erkek çocuklarımız kurtuldu mu? Günlerdir taranmamış saçlarla, bir haftalık sakalla, gömleğini göbeğine kadar açmış, başta kıçı olmak üzere her tarafını sallaya sallaya şarkı söyleyen bir takım ucube adamlar marifetli, başarılı, örnek alınacak adamlar sayıldılar. Sanki, kasti olarak toplumu yıkmak için öğretilmiş gibi davranışlar bunlar...

12 yaşında kız çocuklarının sahneye atlayıp sözümona şarkı söyleyen birtakım mağara kaçkınlarının boynuna sarılmaları içimi cız ettiriyor. Travestilerle polislerin kavgası artık kanıksandı. Normal karşılanıyor. Görüntü belli, bir travesti elindeki jileti sallıyor, polisler uzaktan seyrediyor bıçaklanmamak için.

Göbeğini açmayan kadın görüyor musunuz ekranda? Farında mısınız, etek boyları kalça kemikine dayandı.

Bu memlekete ne yapmak istediklerini de söyleyeyim, bütün amaç İngiltere, Hollanda, Norveç ve başka bazı Avrupa ülkelerindeki kadının kadınla erkekten erkeklerle evlenebilmesini sağlayan yasayı çıkarttırmak. O yasa ülkemizde çıktıktan sonra tamam, her şey bitmiştir.

Ama yağma yok. Bu memlekette kendini sorumlu hisseden, kafasını kuma gömmeyen insanlarla dolu. Benim hayatım "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" felsefesiyle savaşmakla geçti. Bunun için şunu söylüyorum; sen ağlamazsan, ben ağlamazsam, o ağlamazsa; bir gün gelir bu milletin anası ağlar!

Bu memlekete ne yapmak istediklerini de söyleyeyim, bütün amaç İngiltere, Hollanda, Norveç ve başka bazı Avrupa ülkelerindeki kadının kadınla erkekten erkeklerle evlenebilmesini sağlayan yasayı çıkarttırmak.

şarkıcı olmayan çoban kalmadı".

Bu sözlerim, o zaman da çarpıtılmış ve benim Güneydoğu'daki insanları hedef aldığım söylenmiştir. Böyle bir niyetimin olmayacağı beni tanıyan insanlarca çok iyi bilinmektedir. Rahmetli Cahit Sıtkı Tarancı, bir Diyarbakırlıdır. Ziya Gökalp Diyarbakırlıdır. Süleyman Nazif Altınkürk oralıdır. Çürük insan Bursa'dan da çıkar, Konya'dan da çıkar, İstanbul'dan da çıkar.

Kendileri söylüyorlar, "Ben mağarada doğdum, ses sanatçısı oldum" diye... Ben bu tiplerin ismini bile zikretmekten hicap duyarım. Tenezzül etmem. Bu adamların eğitim seviyesi belli, söyledikleri şarkılardaki Türkçe

Mail Büyükerman Turizm Güzel yarışmasında Rusya güzeliyle birlikte



Haftaya: Artık hafif konuları bir tarafa bırakıyor ve daha akademik meselelere geliyoruz. TBMM'de yaptığım çeşitli konuşmalardan örneklerle önümüzdeki bölümde başlayacağız.

MAYIN TARLASINDAN YURT OLUR MU?

Timur DANIŞ timurdan@yahoo.com

Dünyanın çeşitli yerlerine yerleştirilmiş 110 milyon mayından biri her 22 dakikada bir patlıyor ve bir insan ya ölüyor ya da sakat kalıyor.

Bir mayının maliyeti sadece 2 milyon lira ve yerleştirmek için ise 1 saat yeterli.

Her yıl 26 bin insan anti-personel karamayınlarının patlaması sonucu ölüyor ya da sakat kalıyor.

Her yıl 26 bin insan anti-personel karamayınlarının patlaması sonucu ölüyor ya da sakat kalıyor.

Ahmet Sakin; Nusaybinli; 17 yaşında bir genç. Ahmet 26 Nisan 2003'de İstanbul'da toplanan, **Dünyada ve Türkiye'de Karamayın Sorunu ve Çözüm Arayışları Konferansı**'nda, çok az bildiği Türkçesi ile şunları söyledi:

"Biz dört kişiydik. Önce mayınlar kaldırılmıştı, sınır temizlenmişti. Orası top sahasıydı, herkes gidiyordu. Sonra gene koydular. Ne tel, ne nöbetçi kimse yoktu. Bi de gittik mayın patladı benim kardeşim öldü, komşum öldü, bir kişiye bi şey olmadı ben de felç oldum.

Bundan sonra kimsenin başına böyle bir olay gelsin istemiyorum. Bu mayınların önlenmesini istiyorum. Bu olaydan sonra kendimi iyi hissetmiyorum. Ben de arkadaşlarımla oynamak istiyorum. Top oynamak istiyorum. Okumak istiyorum."

Mayınsız Bir Türkiye Girişimi, Düşünce Suçuna Karşı Girişim, İsviçre Mayın Karşıtı Kampanya, Sosyal Demokrasi Vakfı, Medico International'in 26 Nisan'da İstanbul'da düzenlediği, "Mayınsız Bir Türkiye" Sempozyumu "Haberci" Programı'nın video filmi ile başladı. Film o kadar etkiliydi ki, karamayınları meselesinin ağırlığı konferans salonuna kara bir bulut gibi çöktü. Açılış konuşmasını yapan SODEV Başkanı Ercan Karakaş'ın sesinden de bu anlaşılıyordu.

Konferansın birinci bölümünde yabancı konuklar dünyadaki durumu anlattılar. Öğleden sonra ise bizden konuklar, tanıklar konuştu.

Nusaybin Belediye Başkanı Mehmet Tanhan'ın söyledikleri çok çarpıcıydı. "Mayın döşendikten sonra din, ırk, dil ve döşeyen ayrımı yapmaz."

1970-80 yılları arasında hükümet tabipliğini benim yaptığım dönemde yüzlerce otopsi yaptım, 1979'da Nusaybin'e bağlı Yerköy'de bir günde 9 insanın otopisini yapmak bende tamiri mümkün olmayan ruhsal bozukluk yarattı. Mayının parçaladığı insanların, demir kancalarla mayın tarlasından çekilmeleri kabullenebilir bir durum değildi. Bunu hiç

bir zaman kabullenemedim.

Gazeteci Ahmet Şık mayın sorununu incelemiş ve röportajları yayınlanmıştı. Şık'ın tanıklığı da çarpıcıydı. "Türkiye'de yüzlerce mayın kurbanı ile karşılaştım. Karşılaştığım manzara korkunçtu, çoğu daha gençliğe bile adımını atmamış onlarca çocuk vardı, kiminin kolu bacağı yoktu, kimisi de zaten toprağın altındaydı. En çarpıcı olan da mayın haritalarının olmamasıydı. Hala daha bu mayınların nerede olduğunu bilen yok. İklim koşullarına göre de mayınların yeri değişiyor.

Mayın Hakkında

Konferans katılımcılarının anlattığı anti-personel karamayının teknik tarifi şöyle; "bir kişinin mevcudiyeti, yaklaşması veya teması ile infilak edecek biçimde tasarımılanan ve bir veya birden fazla kişiyi etkisiz hale getirecek, yaralayacak veya öldürecek mayındır"

Yaklaşık 350 değişik mayın tipi var; çeşitleri ise şöyle: Parça tesirli, sıçrayan, uzaktan fırlatılarak yerleştirilen... 16 ülke mayın üretiyor; Rusya, Çin, ABD, Fransa, İngiltere, Almanya, İsveç, G.Afrika, Hindistan, Şili, Bulgaristan, Yunanistan, İspanya, Çek Cumhuriyeti, Pakistan, Türkiye ilk sıralardaki mayın üreticisi ülkeler. Şu anda toprak altında 110 milyon mayın var. Orduların depolarında kullanılmayı bekleyen mayın sayısı 250 milyon. Bir mayının maliyeti 2 milyon lira, yerleştirmek için ise 1 saat yeterli.

Her yıl 26 bin insan anti-personel karamayınlarının patlaması sonucu ölüyor ya da sakat kalıyor. Her 22 dakikada 1 insan ölüyor. Ölenlerin büyük bölümünü çocuklar oluşturuyor. Dün-



yada mayın yüzünden sakat kalan 250 bin kişi var; büyük bölümü Angola, Eritre, Mozambik, Somali, Afganistan, Kamboçya, Bosna ve Irak...

Her yıl 100 bin mayın temizleniyor. Bu hızla giderse tüm mayınların temizlenmesi bin yıl sonra mümkün olacak. Mayın döşendikten sonra 50 yıl aktif kalıyor, sudan etkilenmiyor.

Türkiye'de Antipersonel Mayın Sorunu

Türkiye, 1956-1959 yılları arasında yasal olmayan sınır geçişlerini önlemek amacı ile mayın kullandı. Azarbaycan, Bulgaristan, Ermenistan, Irak, Suriye sınırlarında 935 bin mayın döşenmiş.

2001'de 10 bin 638 mayın imha edilmiş.

Mayın Mağdurlarının Hukuki Durumu

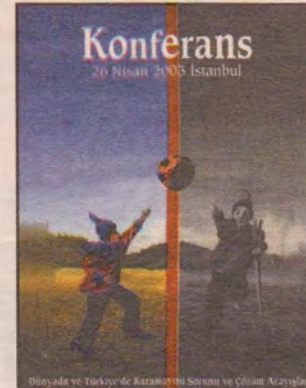
Bilgi Üniversitesi İnsan Hakları Araştırma Koordinatörü İdil Işılgül'ün verdiği bilgilere göre, mayın mağdurlarının İçişleri Bakanlığı ve Milli Savunma Bakanlığına başvurması gerekiyor. Anayasanın 125. maddesi idarenin verdiği her türlü zararın tazmin edilmesini öngörüyor.

Mayın mağdurlarının çoğu bu yollardan haberdar değil, ya da devletle olan genel ilişki dolayısı ile başvuruyorlar.

Tartışma

Konferans'ta, Physicians For Peace Türkiye Koordinatörü Prof. Dr. Namık Kemal Baran sunumundan sonra hemen ayrıldı. Baran gittikten sonra söyledikleri tartışıldı. Olay şöyle gelişti; bir vesile ile bir paşa, ortopedi alanında Türkiye'nin önemli isimlerinden Profesör Baran'a, Güneydoğu Anadolu'da sivil mayın mağdurları için bir şeyler yapmanın mümkün olup olmadığını soruyor. Prof. Baran hemen Almanya ve Amerika'yı arıyor. Almanya'daki protez hammaddesi üreten arkadaşın malzeme, Amerika'dan ekipman ve ekip geliyor. Dicle Üniversitesi bünyesinde bir kurum oluşturuluyor ve 43 mayın mağduruna, en ileri elektronik, siber bir teknoloji ile protez takılıyor. Hatta bir

pedi alanında Türkiye'nin önemli isimlerinden Profesör Baran'a, Güneydoğu Anadolu'da sivil mayın mağdurları için bir şeyler yapmanın mümkün olup olmadığını soruyor. Prof. Baran hemen Almanya ve Amerika'yı arıyor. Almanya'daki protez hammaddesi üreten arkadaşın malzeme, Amerika'dan ekipman ve ekip geliyor. Dicle Üniversitesi bünyesinde bir kurum oluşturuluyor ve 43 mayın mağduruna, en ileri elektronik, siber bir teknoloji ile protez takılıyor. Hatta bir



seferinde bu proje için Amerika'da, ismine, Physicians For Peace'in Doçramacı imparatorluğunun kuruluşlarından Meteksan'ın, bastığı bülte de adı geçen Ronald McDonald'dan 320 bin dolarlık bir çek almış.

Prof. Baran'ı dinlerken ve gösterdiği diyalari izlerken, Türkiye'nin mayın meselesini çözmediği hissine kapıldık. Prof. Baran, ilginç bir kişilik; bizlerde espritüel, tonton bir hoca izlenimi bıraktı. Profesöre göre, 43 mayın mağduruna uygulama yapmışlardı ve binlerle ifade edilen mayın mağduru sayısı abartmaydı.

Bu yaklaşıma diğer katılımcılar konuşmaları sırasında itiraz ettiler;

Kilisli bir avukat; Kilis'de sınırı geçen insanların suçlu muamlesi gördükleri için başvuruda bulunmadığını anlattı. Mayınsız Bir Türkiye Girişimi'nden Muteber Öğreten: Güneydoğu'da, resmi makamlar, mayınlı alanlara giren insanlardan, bir kaza olması durumunda, önceden, bir dava açmayacaklarına, tazminat istemeyeceklerine dair beyan alıyorlar. Gazeteci Ahmet Şık, eğitimin ve sosyal bilincin olmadığı bu bölgede elbetteki başvuru sayısının az olacağını, bu konuda samimi bir davranış görmek isteyenlerin mutlaka sayım yapmaları gerektiğini söyledi.

Mazlum-Der'den Ahmet Mercan'ın tartışmaya katkısı çarpıcıydı; Mercan "Mayınlarla ilgili bir tıbbi gelişmenin, hani neredeyse siz bacağınızı kaybetmeniz biz daha iyi bacak veririz, organ veririz yaklaşımının hiç de doğru olduğuna inanmıyoruz. Belki de kastedilen de o değildi ama böyle anlamaya da mahal verilmesi gerektiğine inanıyorum" dedi. İdil Işılgül, 43 mayın mağduruna protez yapılmasını ilerleme olarak gördü ama yeterli bulmadı. Mehmet Tanhan'a göre 1999'da 53 ölü, 74 yaralı, 2000 yılında 5 ölü, 10 yaralı, 2001 yılında 11 ölü, 32 yaralı. Resmi kayıtları geçmeyen vakalar bunlara dahil değildir.

İHD raporuna göre 1990-2002 arasında 838 kişi yaşamını kaybetmiş, 937 kişi yaralanmış.

Yerel kaynaklar, bugüne kadar mayın mağdurlarının sayısını 10 bin olarak veriyor.

Dünyada mayının kullanımı, depolanması, üretimi, devredilmesi 5 Ekim 1996 tarihli Ottova Deklarasyonu ile yasaklandı. Türkiye 12 Mart 2003'de bu deklarasyona imza attı. Şimdi Türkiye'nin bu sözleşmeye taraf olması için Bakanlar Kurulunun bir karar çıkarıp onaylaması lazım. Konferansda da bu karar hatırlatıldı ve Bakanlar Kurulu göreve davet edildi.

Çok acı bir konu hakkında çarpıcı bilgiler edindiğimiz bir konferans izledik; kulağımızda en çok, Nusaybin Belediye Başkanı Mehmet Tanhan'ın, sınır koruması gerekçesi ile mayın döşeyenlere söylediği şu sözler kaldı; "Mayın ekilmiş bir tarla yurt olur mu?"





ASABI HOCANIN İMTİHANI

1-)



Gereceğin olaylarını, bugünkilerden sonuç olarak çıkaramaz.

Nedensel bağlantıya inanç, batıl inançtır".
Ludwig WITTGENSTEIN

Yazarın özellikle anlatmak istediği aşağıdakilerden hangisidir ?

- A) Batıl inanç ilerlemenin önünde engeldir.
- B) Modernleşmenin temeli planlamadır.
- C) İnsan iradesi olaylara müdahale etme isteğinden kaynaklanır.
- D) İnsan olayların gelişimini, sonucunu düşünmelidir.
- E) Bilim, batıl inançları dışlama gücüne sahiptir.

2-)



".....Düşüş, bir doğrunun peşine takılmak ve onu bulmuş olmaktan emin olma değilse ; bir dogma için duyulan tutku , bir dogmanın içine yerleşme değilse nedir ?.....Düşüncelerin birbirinin yerine geçebildiğini kabullenmemekte ısrar edilince , kan akar.....Kesin kararların altından bir hançer yükselir , kılık değiştirmiş bir avcı hayvan bulunur ; kişi bir peygamberin pençelerinden kolay kolay kurtulamaz.....(ister sema adına, ister site veya başka bahaneler adına sesini yükselttiğinde , uzaklaşın ondan).....Bunun elinden bir tek kuşkucular kurtulur (ya da miskinler ve estetler) çünkü hiçbir şey önermezler , çünkü -insanlığın hakiki velinimetleri olan onlar- taraftarlıkları yok eder ve içlerindeki sayıklamayı tahlil ederler....."

(E.M.CIORAN)

Aşağıdaki yargılardan hangisi yazarın anlatmak istediğine daha yakındır ?

- A) Ulu kişilerin seslerine kulak verilmeli.
- B) Ateşli bir ruh başarmanın önkoşuludur.
- C) Aynı konuda farklı fikirler olabilir.
- D) İnsanı yücelten tutku ve arzularıdır.
- E) İnsan düşüncesinden emin olmalıdır.

3-)



" İnsanlar toplumsal üretimlerinde (...yaşamlarında) ,son derece gerekli ve kendi iradelerinden bağımsız olan belirli ilişkilere girerler ;.....Üretim ilişkilerinin bütünü toplumun iktisadi yapısını meydana getirir -hukuki ve politik üstyapı bu gerçek temelin üzerinde yükselir.....Maddi hayattaki üretim tarzı toplumsal , politik ve entelektüel hayat süreçlerini genel olarak belirler. İnsanların bilinci varlıklarını belirlemez , tersine varlıkları bilinçlerini belirler....."

(Karl MARX)

Bu metinden çıkarılabilecek en doğru yargı aşağıdakilerden hangisidir ?

- A) İnsanların yaşamlarına inançları yön verir.
- B) Üretimde (hayatta) başarı insanın bilinçliliğine bağlıdır.
- C) Toplumsal yaşamda düzeyi hukuki ve politik üstyapı yükseltir.
- D) İnsanlar nasıl yaşıyorlarsa (üretiyorlarsa) öyle de düşünürler.
- E) İnsanlar özgürce üretmeli ve yaşamalıdır.

4-)



".....Kusur bulmaktan , kusur bularak kendisinin daha iyi bildiği , amacının iyi olduğu izlenimi yaratmaktan daha kolay bir şey yoktur.Kusur bulan kişi iyi niyet gösterisiyle bütünü iyiliğine çalıştığı ve kalbinin iyi olduğu izlenimini yarattığı ölçüde çok da kurumlanıp caka satabilir.....İnsanlar zayıf noktayı haklı olarak yakaladılar mı son sözü söylediklerine inanırlar . Herhalde haklıdırlar , ama olumlu yanı görmemezlikten geldikleri için de haksızdırlar . Her yerde kötülük görmek , olumluyu, sahibici gözden kaçırmak , en büyük sıklık belirtisidir ."

(G.W.F.HEGEL)

Aşağıdakilerden hangisi filozofun söylediği ve söylemek istedikleriyle bağdaşmaz ?

- A) Zayıf bir noktayı gösteren kişi iyi niyet gösterisinde bulunabilir.
- B) İnsanın eksiklikleri göstermesi bir erdemdir.
- C) Her yerde kötülük görmekten daha kolay bir şey yoktur.
- D) Yüzeysellik, zıtlıkları görememektir.
- E) İnsan olumlu yanı görmezlikten gelmemelidir.

5-)

".....tanrısal düşüncenin düşündüğü şeyin onun kendisi olması gerekir. Çünkü o var olan en mükemmel şeydir ve onun düşüncesi , düşüncenin düşüncesidir.....O halde maddesi olmayan şeylerden düşünülen ile düşünce farklı olmadığından tanrısal düşünceyle onun konusu aynı olacak ve düşünce , düşüncenin nesnesi , ile bir olacaktır....."

Bu alıntı aşağıdaki filozoflardan hangisine aittir ?



A) Aristoteles



B) Platon



E) Bergson



D) Kant

6-)

"Toplumun materyalist eleştirisi bir zamanlar idealizme karşı , varlığın bilinç tarafından değil , bilincin varlık tarafından belirlendiği , toplum hakkındaki gerçeğin onun idealist tasarımlarında değil , ekonomisinde aranması savını öne sürmüştür , çağdaş bilinç bugün böyle bir idealizmden kurtulmuştur ."

(M.HORKHEIMER, T.W.ADORNO)

Aşağıdakilerden hangisini bu metinden çıkarmak doğru olmaz ?

- A) Toplum hakkındaki gerçeğin ekonomide aranması idealizmdir.
- B) Materyalizm, idealizme karşıdır.
- C) Toplumsal gerçek onun tasarımlarında aranmalıdır.
- D) Çağdaş bilinç idealizmden kurtulmuştur.
- E) Çağdaş insanın bilincini varlığı belirler.

7-)



"Akıl, ya da zaten bildiğimiz her şeyin ölçüğü, daha fazlasını bildiğimiz zaman olacak olanla aynı değildir."

William BLAKE

Bu cümlede asıl anlatılmak istenen aşağıdakilerden hangisidir ?

- A) Bilgisiz insan akılsızdır.
- B) Akıl, bilgi sayesinde edinilir.
- C) Bilginin doğruluğunun ölçüğü akıldır.
- D) Akıl, bildiğimizden daha fazlasını bilmeye çalışmaktır.
- E) Bilgi arttıkça akıl değişir.

Geçen haftanın doğru yanıtları:

1-A, 2-B, 3-D, 4-A, 5-E, 6-C, 7-D

Doğru yanıt verip LeMan'dan kitap kazananlar:

İlknur Karan, Fatih Dizdar (İstanbul), Gül Kıvanç (Viyana), Ahmet Tanoğlu (Diyarbakır), Murat Soykara (Ankara), Haluk Yılmaz (Niğde), Serpil Özdemir (Adapazarı), Cihan Tümcen (İzmir), Bora Eyilik (Trabzon), Demet Şencan (Mersin), Noyan Çelebi (Sinop)

Yeri

Merhaba,

yeniHarman nezdinde bütün LeMan gurubu emekçilerine selamlar. Uzun süredir sizinle güzel yayınlarınız hakkındaki fikirlerimi paylaşmak istiyordum, kısmet bugüneymiş. Derginizi bağımlılık yaptığı için dava açmayı düşünüyorum. Özellikle Nihat abinin yazılarını okurken bizim gibiler için de fikirlerimizi beyan edeceğimiz, halkımıza gerçekleri göstermek adına düşüncelerimizi söyleyebileceğimiz günlere olan inancım daha çok artıyor. Ama sizden birkaç şikayetim olacak. Son sayfanın bir Beşiktaş sayfasına dönüşmesi, ayrıca Gazanfer bey gibi anti-Fenerbahçeli birinin yazılarına karşın hiçbir Fenerbahçe lehinde yazının bulunmaması büyük bir ayrımcılık değil mi? Kısaca nedir kardeşim bu Fenerbahçe düşmanlığı. Bu ayrımcılığın en yakın zamanda noktalanması dileğiyle... Selamlar.

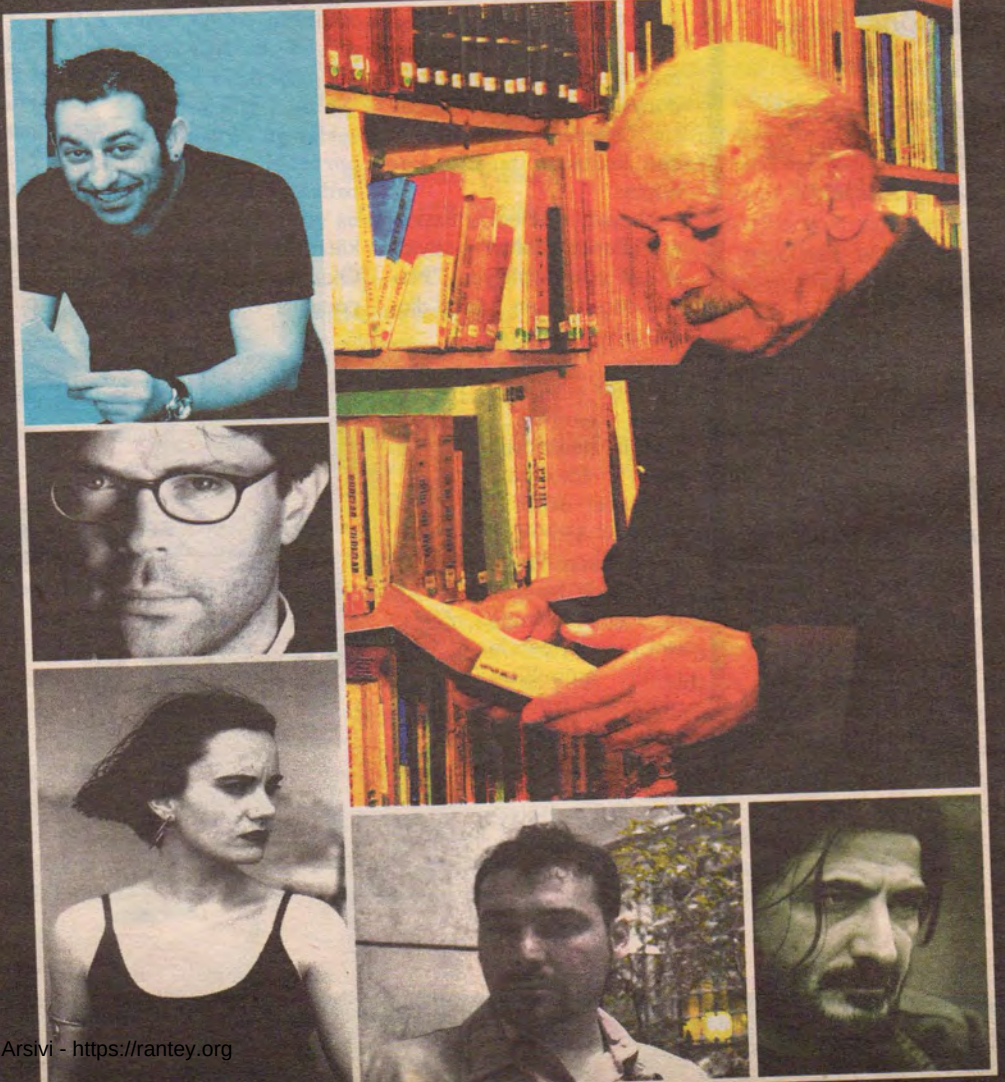
Eren

Merhaba,

Ben İnegöl'den Barış. 14 yaşında uğradığı tecavüz sonrasında annesinin kötü bir şekilde erken ölümü ile zorla kötü yola sürüklenen, daha sonra geçirdiği trafik kazası ile kısmi bilinç kaybına uğrayıp ayağına takılan platin yüzünden total yürüyen ve şu 17 yaşlarında bir genç kız için yazıyorum. Biz üç arkadaş olarak 20-25 gündür onu kolluyoruz. Ancak bizim de imkanlarımız sınırlı. Ona sigortalı iş bulduk ancak hala kaçak yer sorunu yaşadığı için işe başlayamadı. Babası ile görüştüğümüzde bize sadece kızın kimliğini verip onu tanımadığını söyledi. Başvurduğumuz resmi makamlardan da bir yanıt alamadık. Sizden ricam aygındaki platinin çıkarılması ve sağlık sorunlarının çözülebilmesi için bir kamuoyu oluşturabilmemiz ve bize yardımcı olmanız. Onun yaşadıkları buraya sığmayacak kadar cefa dolu. Bir insanın ömrü boyunca yaşayabileceği tüm kötülükleri bu genç yaşta yaşamış ve kurtulmak istiyor. Yani sizofren falan değil. Sadece kısmi zeka geriliği var. Lütfen bize yardımcı olun. Size telefon numaramı yazıyorum. İlginize şimdiden teşekkürler. 0535.682 98 69

DÜNYAYA SÜRGÜNLERİN DERGİSİ

1 Mayıs 2003 Perşembe
kaçak yayın
Fiyatı: 2.000.000 TL. (K.D.V Dahil)
kacak@leman.com.tr



Doğru yanıt gönderen ilk 10 okura,
LeMan yayınlarından kitap.
Adres künnyede. E-posta ise:
yeniharman@leman.com.tr

Hasan Aslan

yeniHarman

Sahibi: LM Basın Yayın
Ltd. Şti.
adına Tuncay Akgün

Sayı: 9 Mayıs 2003
Cuma
Haftada bir yayımlanır

Tel: 0212 - 292 95 69 - 292 95 65 (4 Hat) - Fax: 0212 - 245 38 06 - Abonelik için Tel: 0212 - 292 95 65 Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul - Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) - Dağıtım: BBD Merkez Avrupa Distribution: ASV

Yayın Yönetmeni: Tuncay AKGÜN

Editör: Kutlu ESENDEMİR - Yazışmaları Müdürü: Ayhan ERDOĞAN
Art Direktör: Reyhan KARACADAĞ - Tasarım: Tanzer ERCANPOLAT
Sayfa Tasarımı: Zehra ARSLAN - Kapak Fotoğrafı: Sinan GÖKSEL
Bu sayıda harmanı kaldıranlar: Murat TOKLUCU - Mail BÜYÜKERMEN
Sinan GÖKSEL - Kaan SEZGİN - Murat ATIKEL - Eflatun NURİ - Reni PARKER
Mutlu ESENDEMİR - Nihat GENÇ - Kaan ERTEM - Nil AKERMAN - Sibel YILMAZ
Sefer SELVİ - Hasan ASLAN - Behiç PEK - Timur DANIŞ - Okan SERTEL - Zuhale HALICI - Adnan EKİNCİ - Vedat ÖZDEMİROĞLU - Derya SAYIN - Onur GÜCEL
Güneri İÇOĞLU - Oktay GÜZELÖĞLU - Galip TEKİN - Mehmet ÇAĞÇAĞ
Satış Müdürü: Cengiz KOCALI - Müessese Müdürü: Ali YAVUZ
Baskı Sorumlusu: Üzeyir ATMACA - Abone ve Eski Sayılar: Sevinç SELVİ

ANORMAL KORKU

Kaan Sezgin

www.sezyum.com - sezyum@leman.com.tr

sezyum sizler için gezmiyor, gezdiriyor!



sanal
hayta

- Ben seni beynin için seviyorum Selma. Yalanım varsa iki gözüm önüme aksın.



- Merhaba genç. Gideceen yere kadar bırakayım istersen. Bu arada adım Selami, ne güzel yanakların var senin. Bu arada ben Behruz... Çinilerimi görmek ister misin?



- Bişiy lazım mı abla, ben yeni kapıcınızım. Çocukken kızamık olmuşum da, görünüş filan o yüzden yani.



- Mutluluğuma fon müziği olarak Teoman'dan "Henüz onyediyi" ve "Bugün benim doğum günüm" adlı parçaları rica ediyorum. Ha Burhan Çaçan'dan "Liseli" varsa o da olur.



- Zıfap gecemizde sana bir sır vermek istiyorum sevgilim. Ben Aligatorum. Hem de en meşakkatlisinden.



- Ayrılacak da beraberiz Nükteciğim.
- Ablacılığın bu denli güzel bi müessesese olduğunu bilseydim, en başından sevic olurum.



- Görtüyorum... Dönence. Gün dönünce dönence...
- Pamir Abi, dürbünü alabilir miyim?



- Türkiye Avrupa Birliğine girmesini istiyorum. Bi keyfimiz var o da kokoreç be karrdeşiiiiim.



- Tipsizlikten hapis yatmanın şaka olduğunu sananlar varsa çok yanılıyorlar.



- Ehrm, pardon araya karışmış, dosyalar karışmış.



- Frankeştayn Abi, çok afedersin şimdi sen elalemin skiyle mi gerdeğe girdin yani?
- Teoride evet, fakat gördüğün gibi çocuğu da koydum böylelikle.
- O da bi düşünce tabii.



- BBG'de Ata'yı attıran, komplocuların tiyatrocuların ensesine düşmeye hazırım. Bu arada adım Vecihi, anne tarafından bataklik canavarıyım.



- Bu kadar kızın hakkından sadece biz gelebiliriz.
- Biz derken benden bahsettiğini hissettim de çok sevindim abi.
- Herıld oolum. Ama en soldaki zenci benim ona göre.
- Senin solun mu, benim solum mu yoksa?



- Şimdi gözlerime iyi bak. En son kaç olur bizim ruhsat işi?
- Bi si-siftah at ye-yeter be abim.



- Nazlı öldü artık Selami, kıza hala hallenmen sinirime dokunuyo.
- Abi kapı çalıyo galiba bi gidip baksana, benim dizlerim uyuştı da.
- Kızı hala bafilemeye çalıştığının farkındayım. Ayrıca kapı da çalmadı.



TAVŞAN KIZLAR
DUAYENLER
AKREPLER

Kalbin kadar
Temiz sayfa

Bütün
Ağrılara Karşı

Vedat Özdemiroğlu

Aşırı Normal

At
Avrat
Özkan!

Yanlış bilgi aktarımla
yüz yıl sonra:
Abdülhamit
Hakan Şükür müydü,
Nadide Sultan mıydı?!



Doğanın dolaylı kanunu:
Ek ders olduğu sürece
ek ders ücreti de olacak!

Hükümet,
Pascal NEMA'ları
geri versin!

Kofti nostalji:
Ne biçim isim bunlar
SARS, AIDS, EBOLA
Nerde eski hastalıklar
KUŞPALAZI, DİFTERİ, BOĞMACA!

YURT BURJUVAZİSİ EĞLENOOR!



Ömer Gündüz de dansözle karşılıklı oynadı ve
bu hareketi alkış topladı. Ömer Bey'in dansöze
para takarken göğsünü esprili bir şekilde
sıkması, konukları çok güldürdü. (Alem dergisinden)

son ütü

Geçen gün, takside.
Öndeki araç hatalı döndü, şoför
sinirlendi:
- Gördün mü abi herifin yaptığını?
- Eşşekoviç!
dedim.
- Hem de ne eşşekoviç!
dedi.
Sonra da onbir bin yıllık lafı söyledi:
- Bunlara eşek demek eşşeğe
hakaret. Eşşegin bile bir onuru,
haysiyeti var!
Taksimetre 3 milyon yazdı.

Hafta- nın kolpaşı

"Erkek böcek eş adayını hoşnut etmeye çalışmanın yanı sıra kendi
karnını da doyurmak zorundadır. Bazı erkekler dürüst davranır
ve avladıkları sinekleri bir bölümünü kendileri yedikten sonra
geri kalanları dişilere vermek üzere saklar. Diğerleri ise
kanını emip kupkuru bıraktıkları sinekleri dişi böceklerle
düğün armağanı olarak yutturmaya çalışır."
(Hayvan Zihni, Gould&Gould, çeviri Deniz Yurtören, Tübitak Yay.)



Ah Güzel
İstanbul'da kalen-
der bir sokak
fotoğrafçısını
oynayan Sadri
Alışık,
sokaklarda
dolaşın
çaresiz kıızı
canlandıran Ayla
Algan'ı ilk kez
kamarasının
vizöründen ters
olarak görür. Ve
daha ilk
görüşünde bu
"portreye"
çarpılır. Sonrası
İstanbul'un
birinci dereceden
tanık olduğu
hazin bir öyküye
doğru gider...

...bir gün belki hayattan



A, niye sessizce
girdin içeri?
N'oldu Vedatçım?...

Bir gün belki
LeMan'dan,
geçmişteki
ciltlerden, bir espri
ararsın,
bak o zaman
köşeme!

vo@leman.com.tr